

การพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

PERFORMANCE MODEL DEVELOPMENT ON EDUCATIONAL
QUALITY IMPROVEMENT ON VOCATIONAL QUALIFICATION
IN THE VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTES

สุเทพ วิทยาพันธ์
SUTEP RIYAPHANT

วิทยานพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9708-47-4

การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

PERFORMANCE MODEL DEVELOPMENT ON EDUCATIONAL
QUALITY IMPROVEMENT ON VOCATIONAL QUALIFICATION
IN THE VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTES

สุเทพ รียาพันธ์

SUTEP RIYAPHANT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547

ISBN 974-9708-47-4

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน...51601...

วัน,เดือน,ปี...26 ก.ค. 2547

**PERFORMANCE MODEL DEVELOPMENT ON EDUCATIONAL
QUALITY IMPROVEMENT ON VOCATIONAL QUALIFICATION
IN THE VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTES**

SUTEP RIYAPHANT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2004

ISBN 974-9708-47-4

COPYRIGHT 2004

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

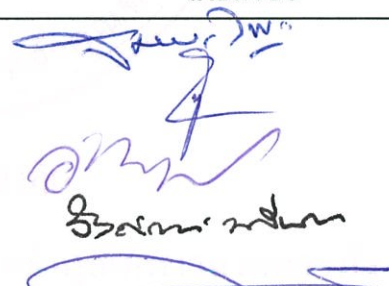
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
ของสถาบันอาชีวศึกษา
PERFORMANCE MODEL DEVELOPMENT ON EDUCATIONAL QUALITY
IMPROVEMENT ON VOCATIONAL QUALIFICATION IN THE VOCATIONAL
EDUCATION INSTITUTES

ชื่อนักศึกษา นายสุเทพ ธิยาพันธ์
รหัสประจำตัว 45063404
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	
ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	
ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย	
ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก	
ดร.ราชันย์ บุญธิมา	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 14 พฤษภาคม 2547 เวลา 11.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จารุวัตร เจริญสุข)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพ การศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา
นักศึกษา	สุเทพ ธิยาพันธ์
รหัสประจำตัว	45063404
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2547
อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 และเพื่อพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริม คุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการ วิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 27 คน ครูผู้สอน จำนวน 277 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่ม แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน คัดเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปร ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ดำเนินการ โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ในภาพรวม 3 ด้าน คือ ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และในภาพรวม 12 มาตรฐาน มีระดับ การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง มาตรฐานที่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับสูงสุด คือ มาตรฐาน ที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และ

การฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ส่วนมาตรฐานที่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำสุดคือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ

2. รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การแต่งตั้งคณะกรรมการ 2) การกำหนดโอกาสในการพัฒนา 3) วิเคราะห์ระบุสาเหตุในการพัฒนา 4) กำหนดแนวทางการพัฒนา 5) การปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด 6) การยืนยันผล และ 7) การกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพ การดำเนินงาน

Thesis Title	Performance Model Development on Educational Quality Improvement on Vocational Qualification in the Vocational Education Institutes
Student	Sutep Riyaphant
Student ID.	45063404
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2004
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Somporn Chaiya
Thesis Co-advisor	Dr.Phadungchai Pupat

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the performance condition on vocational qualification in Bangkok Area 2 Vocational Education Institutes and to develop the performance model on educational quality improvement on vocational qualification in the vocational education institutes. The samples were 27 educational administrators and 277 teachers selected by stratified random sampling based on Krejcie and Morgan's table, including 10 specialists selected by purposive sampling. Research procedure included 2 phases. Firstly, studying the performance condition on vocational qualification in Bangkok Area 2 Vocational Education Institutes, the instrument was a questionnaire ; data were analyzed by mean and standard deviation. Secondly, developing the performance model on educational quality improvement on vocational qualification in the vocational education institutes, the procedure was done by focus group ; data were analyzed by content analysis.

The findings revealed as follows :

1. As a whole, 3 aspects of the performance on vocational qualification in Bangkok Area 2 Vocational Education Institutes, i.e., output, process and input aspects were at moderate level. The 12 vocational qualification as a whole were at moderate level. Standard 9, which indicated institutes that organize environment and facilities to encourage learner's study, practice and safety, was rated the topmost. As for Standard 7, which showed institutes that promote performance of quality researches and creative works distributed to public ; and adopted for developing their local community, was rated at the least level.

2. The performance model on educational quality improvement on vocational qualification in the vocational education institutes consisted of 7 stages : 1) committee appointment 2) development opportunity determination 3) development reason analysis 4) development guideline determination 5) guideline implementation 6) result insistence 7) qualification standard determination.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร.สมพร ไชยะ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำ ในการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนให้แนวความคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และเป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 ท่าน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ยุทธชัย อุตมา อดีตเลขาธิการคณบดี และ ดร.จักรพรรดิ วัฒนา เลขาธิการคณบดี ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้อำนวยความสะดวกในการติดต่อและประสานงาน ทำให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความราบรื่นด้วยดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง พี่ๆ น้องๆ ภรรยา บุตร คุณรจเรง วิถินนท์ และเพื่อนนักศึกษาทุกคน ที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือทุกด้านตลอดเวลา คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัย ขอมอบแด่คุณแม่และอาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

สุเทพ ธิยาพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 หลักการและนโยบายการอาชีวศึกษา.....	9
2.2 มาตรฐานและคุณภาพการศึกษา.....	11
2.2.1 ความหมายของมาตรฐาน.....	11
2.2.2 ความหมายของคุณภาพ.....	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	13
2.3.1 การประกันคุณภาพการศึกษา.....	15
2.3.2 ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา.....	16
2.4 การประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา.....	20
2.5 มาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษา.....	21
2.6 ประโยชน์ของมาตรฐานการศึกษา.....	27
2.7 รูปแบบการพัฒนามาตรฐานการศึกษา.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8 แนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management).....	33
2.9 ความหมายของรูปแบบ (Model).....	36
2.10 หลักการ ทฤษฎี และนโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของการอาชีวศึกษา.....	38
2.11 การสนทนากลุ่ม Focus Group.....	43
2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
3.1.1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2.....	60
3.1.2 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา.....	62
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ.....	63
3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	64
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
3.5 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา.....	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
4.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	74
4.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2.....	77
4.3 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา.....	98

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	113
5.2 การอภิปรายผล.....	119
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	124
บรรณานุกรม.....	126
ภาคผนวก.....	131
ภาคผนวก ก. หนังสือราชการ.....	132
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	163
ประวัติผู้เขียน.....	173

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน..... 22
2.2	มาตรฐานด้านกระบวนการ..... 23
2.3	มาตรฐานด้านปัจจัย..... 26
3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ใช้จริง จำแนกตามสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2..... 61
4.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ..... 74
4.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ..... 75
4.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา..... 75
4.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการ ทำงาน..... 76
4.5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน.. 76
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ภาพรวม 3 ด้าน..... 77
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายมาตรฐาน..... 78
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายด้าน..... 79
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายด้าน..... 80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 9 ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม.....	94
4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 10 ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม.....	95
4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 11 ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม.....	96
4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 12 ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม.....	97

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	16
2.2 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา.....	17
2.3 วัฏจักรของเดมมิ่งกับการประกันคุณภาพ.....	18
2.4 การปรับปรุงและรักษามาตรฐานคุณภาพ.....	19
2.5 องค์ประกอบการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถานศึกษา.....	32
2.6 กรอบแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา.....	33
3.1 รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา	71
4.1 รูปแบบการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษาที่พัฒนาขึ้นตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	100
4.2 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 1.....	104
4.3 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 2.....	106
4.4 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 3.....	108
4.5 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 4.....	110

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเข้าสู่สังคมโลกาภิวัตน์ ทุกภูมิภาคของโลก มีการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล อีกทั้งยังมีการร่วมมือและการแข่งขันกันในด้านธุรกิจการค้า อุตสาหกรรมและด้านอื่นๆ กันอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา มีการรวมกลุ่มทำการค้าและความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ ทั้งที่เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการค้า และรักษาความสัมพันธ์ของประเทศ ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในสังคมไทย ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง รวมทั้งระบบราชการไทยด้วย ซึ่งจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงที่กำลังดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ดังนั้น เพื่อให้ก้าวทันสังคมแห่งยุคข้อมูลข่าวสารที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ จึงจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ และทักษะที่สามารถร่วมมือกันพัฒนาบ้านเมือง และแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างเหมาะสม และขณะเดียวกันก็สามารถพัฒนาวิถีชีวิตคนไทยให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงนั้นได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข ซึ่งบทบาทสำคัญในส่วนนี้ คืออบรมคนในชาติให้มีความรู้ มีทักษะที่เหมาะสม และสามารถช่วยเหลือตัวเองและประเทศชาติได้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542 : 58-59)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวดที่ 1 มาตรา 6 ได้กำหนด ความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 9 การจัดระบบโครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้มีการกำหนด มาตรฐานการศึกษา และจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา และในหมวดที่ 6 มาตรา 48 กำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 6-28)

นอกจากนี้แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้ระบุไว้ว่า การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศ และเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอาชีวศึกษาเป็นรากฐานอันสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพราะความเจริญของประเทศขึ้นอยู่กับทรัพยากรที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของการขยายตัวด้านธุรกิจ

และอุตสาหกรรม รวมทั้งรู้จักนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และเมื่อประเทศต่างๆ ในโลกนี้ มีการแข่งขันที่เป็นสากลมากขึ้น ประเทศไทยก็จำเป็นต้องพัฒนาในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ เช่นเดียวกัน การอาชีวศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำประเทศไทยเข้าสู่การแข่งขันในโลก ยุคคลื่นแห่งความรู้หรือยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) และการที่ รัฐบาลจะต้องใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความอยู่ดีมีสุข โดยทั่วหน้า กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก ของรัฐที่มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน จึงจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา ระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เพื่อเป็นแนวทาง ในการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพ และเพื่ออนุวัตน์ให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ตลอดจนความสอดคล้องของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย ตลอดจนแนวดำเนินการ เพื่อปฏิรูปการอาชีวศึกษาไว้ ดังนี้ “สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นองค์กรที่มุ่งมั่น ในการบริหารการจัดการอาชีวศึกษา ส่งความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยพัฒนาสถานศึกษา เป็นสถาบันอาชีวศึกษาให้เป็นศูนย์แห่งความสามัคคีที่จะเกื้อกูลทรัพยากรต่อกัน เพื่อสร้างคุณภาพ ในการผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานสากลสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ความต้องการ ของตลาดแรงงาน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี” (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 33-34)

สำหรับการปฏิรูปการอาชีวศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช 2545 จะต้องยึดหลัก การจัดการอาชีวศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิต ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และพัฒนา เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มุ่งเน้นการสร้างความเป็นเอกภาพเชิงนโยบาย ความหลากหลายในการปฏิบัติ การกระจายอำนาจ การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู และการระดม ทรัพยากร ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างคุณภาพแก่ผู้เรียน เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาส่วนหนึ่ง มักได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าทักษะฝีมือไม่สอดคล้องกับความต้องการ ลักษณะนิสัยยังไม่เป็น ไปตามที่สังคมต้องการ ตลอดจนการจัดการอาชีวศึกษาไม่กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ที่ต้องการเรียน ปัญหาของการอาชีวศึกษาที่สำคัญคือความมีเอกภาพเชิงนโยบายแต่ยังขาดองค์กร และกลไกการประสานระดับชาติที่จะนำไปสู่การดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน การฝึกกำลัง

เพื่อเพิ่มคุณภาพและที่สำคัญเพื่อสร้างมาตรฐานในการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถในการสร้างความเข้มแข็งให้ประเทศชาติ ระบบการเรียนการสอนยังไม่เปิดกว้างสำหรับการสร้างความก้าวหน้าในการศึกษาต่อและเพิ่มพูนคุณวุฒิตามความสามารถ นอกจากนี้การฝึกภาคปฏิบัติในสภาพจริงเพื่อสร้างทักษะและลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในการทำงานยังอยู่ในขอบเขตจำกัดเนื่องจากขาดระบบงานและกลไกที่เสริมสร้างแรงจูงใจจากทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะสถานประกอบการยังไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการจัดการอาชีวศึกษา เพราะฉะนั้นแนวทางในการปฏิรูปการอาชีวศึกษาจะต้องมีทิศทางเดียวกัน คือ การสร้างความมีส่วนร่วม กระจายอำนาจ จัดระบบที่ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงาน และที่สำคัญคือการสร้างคุณภาพมาตรฐาน (กรมอาชีวศึกษา. 2543 : 45-47)

จากแนวทางในการปฏิรูปการอาชีวศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งได้ประชุมพิจารณาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา พบว่า ปัญหาของการจัดการอาชีวศึกษายังมีข้อจำกัดในเรื่องการให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขาดเอกภาพในการทำงาน ไม่มีการระดมความร่วมมือ ส่งผลให้ระบบงานไม่เข้มแข็ง ขาดแคลนบุคลากร ครูอาจารย์ และเครื่องมือครุภัณฑ์ที่ทันสมัยก้าวทันโลก ซึ่งในข้อจำกัดต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้เกิดปัญหาการพัฒนาการอาชีวศึกษา ทำให้ผลิตไม่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 2)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้ประกาศให้ใช้มาตรฐานการอาชีวศึกษา เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อการประกันคุณภาพการอาชีวศึกษาภายใน ซึ่งเป็นกลไก ในการช่วยพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพบรรลุผลตามที่ต้องการ โดยมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะกระบวนการต่าง ๆ บุคลิกภาพทั้งทางกายและใจรวมถึงค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณในวิชาชีพ ซึ่งมีทั้งหมด 12 มาตรฐาน 54 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน 3 มาตรฐาน 14 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานด้านกระบวนการ 5 มาตรฐาน 22 ตัวบ่งชี้ และมาตรฐานด้านปัจจัย 4 มาตรฐาน 18 ตัวบ่งชี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 1-12)

จากการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา ปรากฏว่ามีปัญหาในการดำเนินงานหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาภายในสถาบันการศึกษาเอง อันได้แก่บุคลากรในสถานศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับจัดการอาชีวศึกษาที่เป็นข้อกำหนดคุณลักษณะ และกรอบการดำเนินงานในการควบคุมคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขาดความรู้ในวิธีการหรือกระบวนการที่จะดำเนินการให้มาตรฐานดังกล่าวไปสู่คุณภาพ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ไม่มีนโยบาย

ที่ชัดเจน และความเป็นเอกภาพ บุคลากรในสถานศึกษาบางแห่งสับสน ไม่เข้าใจแนวปฏิบัติ และขั้นตอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับการประกันคุณภาพในสถานศึกษา คิดว่างานประกันคุณภาพภายในเป็นการเพิ่มภาระงานของตน (สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 2545 : 1)

จากปัญหาดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า ยังขาดรูปแบบการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อไปสู่มาตรฐานที่มีคุณภาพของการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาและมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนา รูปแบบดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานแก่สถาบันการอาชีวศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1.2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีทั้งหมด 3 ด้าน 12 มาตรฐาน 54 ตัวบ่งชี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545) มาเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษา และผู้เรียน

มาตรฐานที่ 1	ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพและทักษะชีวิต อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรฐานที่ 2	ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม
มาตรฐานที่ 3	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

มาตรฐานด้านกระบวนการ

- มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
- มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง
- มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม
- มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพเผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ
- มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐานด้านปัจจัย

- มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน
- มาตรฐานที่ 10 ผู้สอน และบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี
- มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น
- มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรฐานการอาชีวศึกษา จึงเป็นข้อกำหนดในการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา อันเป็นกลไกสำคัญในการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามที่ต้องการ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 การศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 14 สถาบัน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 70 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,013 คน รวมทั้งสิ้น 1,083 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 14 สถาบัน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ทั้ง 3 ด้าน 12 มาตรฐาน

1.4.2 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารองค์การ การบริหารจัดการอาชีวศึกษา และการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ที่ผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด เพื่อให้สามารถตอบคำถามการวิจัยได้

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยใช้เกณฑ์คุณสมบัติในการคัดเลือกมา จำนวน 10 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 โดยคัดเลือกมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำสุด มาพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดความหมายของคำต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ คือ

1. การพัฒนา หมายถึง การดำเนินการสร้างหรือกำหนดสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาใหม่ หรือปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้นในการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
2. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
3. คุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาให้ตรงกับความมุ่งหมายของผู้ใช้บริการ ตรงตามมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ โดยใช้กระบวนการบริหารการศึกษาที่มีคุณภาพ
4. สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง ระดับของการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้ง 3 ด้าน 12 มาตรฐาน ได้แก่
 - 4.1 มาตรฐานด้านสำเร็จการศึกษาและผู้เรียน หมายถึง คุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการอย่างครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดของผู้สำเร็จการศึกษา ได้แก่ มีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ ทักษะในการปฏิบัติงาน มีการพัฒนาความรู้และพัฒนาตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
 - 4.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการบริหาร

จัดการที่มีประสิทธิภาพ การระดมทรัพยากร การจัดระบบเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียน การสอนที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่นในการบริการทางวิชาชีพ การสร้างสรรค์งาน ที่มีคุณภาพ การเผยแพร่สู่สาธารณชน เพื่อประโยชน์ของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

4.3 มาตรฐานด้านปัจจัย หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการด้านทรัพยากร บุคคล อาคารสถานที่ การจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ครูและผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีการพัฒนาตนเอง การพัฒนาบุคลากร การจัดหลักสูตรที่เหมาะสม กับผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีต่างๆ ระบบการประกันคุณภาพภายใน และการรองรับต่อการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การอาชีวศึกษา

5. สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 หมายถึง สถานศึกษาในเขตพื้นที่บริการ การอาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งจัดแบ่งตามพื้นที่บริการการศึกษา จำนวน 14 สถาบันการศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยการอาชีพไทรน้อย วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี วิทยาลัยเทคนิค ราชสีหราชาม วิทยาลัยเทคนิคคอนเมือง วิทยาลัยเทคนิคคูสิต กาญจนานิเทศวิทยาลัยช่างทองหลวง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี วิทยาลัยพณิชยการเชตุพน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา วิทยาลัย อาชีวศึกษาธนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง และศูนย์ฝึกอบรม วิศวกรรมเกษตร

6. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ ในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

7. ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษาของสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ซึ่งปฏิบัติการสอนอยู่ในปีการศึกษา 2546

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา โดยได้นำเสนอเนื้อหาสาระที่สำคัญตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 หลักการ และนโยบายการอาชีวศึกษา
- 2.2 มาตรฐานและคุณภาพการศึกษา
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 2.3.1 การประกันคุณภาพการศึกษา
 - 2.3.2 ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 2.4 การประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา
- 2.5 มาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษา
 - 2.5.1 มาตรฐานอาชีพ
 - 2.5.2 มาตรฐานวิชาชีพ
 - 2.5.3 มาตรฐานการอาชีวศึกษา
- 2.6 ประโยชน์ของมาตรฐานการศึกษา
- 2.7 รูปแบบการพัฒนามาตรฐานการศึกษา
- 2.8 แนวคิดการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management)
- 2.9 ความหมายของรูปแบบ (Model)
- 2.10 หลักการ ทฤษฎี และนโยบาย การปฏิรูปการอาชีวศึกษา เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของการอาชีวศึกษา
- 2.11 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)
- 2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการ และนโยบายการอาชีวศึกษา

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลกและเทคโนโลยี มีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดการพัฒนาประเทศให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รัฐมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศและสังคมไทยสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ คือ ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมกำลังคนเพื่อเผชิญกับระบบเศรษฐกิจใหม่ ที่มีลักษณะ โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง การผลิตกำลังคน

ให้มีฐานความรู้ในวิชาชีพเพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาของประเทศ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงเป็นหัวใจสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2545 : 1)

การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน ระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีลักษณะเฉพาะสัมพันธ์อย่างชัดเจน กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในแต่ละภาคเศรษฐกิจ เจตนารมณ์เพื่อให้บุคคล มีความรู้ มีทักษะในวิชาชีพพื้นฐานและวิชาชีพเฉพาะทาง พร้อมทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถนำทักษะความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการประกอบอาชีพ สร้างผลผลิตและรายได้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน ใช้การศึกษาวิชาชีพเป็นกลไกสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สนองนโยบายของประเทศสงครามกับความยากจน ของรัฐบาล โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดการศึกษาวิชาชีพ โดยจำแนกระดับตามหลักสูตรการเรียนการสอน คือ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จึงถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจ ที่สำคัญ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงจำเป็นต้องกำหนดแผนปฏิรูปเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็ง ทันต่อความเปลี่ยนแปลง ในทุกๆ ด้าน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อสนองตอบแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ ให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาคือ “ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย” (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2545 : 1-2)

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีบทบัญญัติที่วางรากฐาน ในการจัดและพัฒนาศึกษา ได้แก่ การกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาให้กับประชาชน ไม่น้อยกว่า สิบสองปีอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่จัดเก็บค่าใช้จ่าย และจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ จากเจตนารมณ์ดังกล่าวของรัฐธรรมนูญทำให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มีบทบัญญัติ ในการวางกรอบและแนวทางเพื่อปฏิรูปการศึกษาในประเด็นหลัก ดังนี้

1. เน้นให้การศึกษาแก่ปวงชน ทั้งเด็ก เยาวชน คนวัยทำงาน และผู้เกษียณงานแล้ว โดยเปลี่ยนรูปแบบการให้การศึกษาให้หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพิ่มการศึกษาภาคบังคับจาก 6 ปี เป็น 9 ปี และให้การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยผู้เรียน ไม่เสียค่าธรรมเนียมการศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าสู่การอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาได้สะดวกขึ้น และมากขึ้น
3. เน้นให้ทุกภาคมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นองค์กรของรัฐ เอกชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สถาบันต่างๆ เช่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการ ครอบครัวยุค ฯลฯ
4. มีระบบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีมาตรการหลากหลาย ในการพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ คุณภาพครูอาจารย์ คุณภาพการบริหารจัดการ และคุณภาพด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

5. ปรับโครงสร้างการบริหารการศึกษา โดยมีองค์คณะบุคคล รวมทั้งผู้แทน ประชาชน ร่วมกำหนดนโยบายทางการศึกษา และกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาลงไปในเขตพื้นที่

6. ปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเน้นที่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนวิธีเรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนแล้วคิดเป็นทำเป็น เรียนแล้วคิดดีทำดี เรียนแล้วอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนแล้วสามารถ ไปสู่ จุดหมายแห่งชีวิตได้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. 2540 : 12 - 21)

มาตรา 20 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ระบุว่า “การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง” ประกอบกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุไว้ในมาตรา 32 บัญญัติว่าให้มีคณะกรรมการอาชีวศึกษาเป็น 1 ใน 4 องค์กรหลักในการจัดระเบียบบริหารกระทรวงศึกษาธิการและกำหนดหน้าที่ไว้ใน มาตรา 34 ให้ “คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้อง กับความต้องการ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงาน การจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ” (พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ. 2545 : 18-20) ✓

2.2 มาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

2.2.1 ความหมายของมาตรฐาน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 645) ให้ความหมายไว้ว่า มาตรฐาน หมายถึง สิ่งที่ยึดเอาเป็นหลักสำหรับเทียบกำหนด

มาตรฐาน หมายถึง สภาพที่พึงปรารถนา หรือ สภาพที่ควรจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บางครั้งอาจกล่าวถึงสภาพที่เป็นอุดมคติ จะต้องเป็นเรื่องที่มีโอกาสเป็นจริงได้ มาตรฐานมีลักษณะ เป็นสากล หรือทุกคนยอมรับในสิ่งนี้ (Stake. 1973) กล่าวว่า มาตรฐานที่ได้จากทฤษฎี การวิจัย และหลักการต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง คือ มาตรฐานสัมพัทธ์ (Relative Standard) เป็นมาตรฐาน ที่ได้จากการเปรียบเทียบสิ่งที่เราสนใจกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ใช้เปรียบเทียบกันได้ มาตรฐานประเภทหลังนี้ จะแตกต่างกันไปตามสภาพของชุมชนและสังคม (Stake. 1973) (อ้างในอุทิศไชยศรีสุทธี. 2543 : 22)

กรมวิชาการได้ให้ความหมายของมาตรฐาน คือ สภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นสภาพปัจจัย วิธีการดำเนินงานหรือผลผลิตที่มีคุณภาพ (กรมวิชาการ 2540 : 1)

Marzano และ Kendall (1998) (อ้างในอุทิส ไชยศรีสุทธิ. 2543 : 23) ได้กล่าวไว้ ในมาตรฐานความรู้ของกลุ่มสาระต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา และพบว่ามี การเขียนในหลากหลายรูปแบบซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพการเรียนรู้ต่าง ๆ กันอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1) มาตรฐานที่เป็นกระบวนการ (Procedural Standard) เป็นมาตรฐานที่กำหนดทั้งความรู้และการกระทำที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจเป็นกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นหรือไม่ ก็ได้

2) มาตรฐานที่เป็นข้อมูลความรู้ที่เป็นองค์รวม (Declarative Standard) มิได้มีลักษณะที่สะท้อนให้เห็นกระบวนการหรือขั้นตอนการกระทำตามความสามารถอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เป็นมาตรฐานที่แสดงถึงความเข้าใจในองค์ประกอบต่าง ๆ ของความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วย

3) มาตรฐานที่เป็นข้อมูลความรู้ในบริบทเฉพาะ (Contextual Standard) เป็นมาตรฐานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้เป็นบริบทหรือสถานการณ์หนึ่งๆ ได้อย่างถูกต้อง

จากคำนิยามข้างต้น สรุปได้ว่า มาตรฐาน หมายถึง ลักษณะที่พึงประสงค์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่ถือเป็นหลักสำหรับเทียบกำหนดและทุกคนยอมรับ

2.2.2 ความหมายของคุณภาพ (Quality)

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “คุณภาพ” (Quality) ไว้หลายท่าน สารสำคัญส่วนใหญ่ มีความคล้ายคลึงกัน เช่น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 189) ให้ความหมายไว้ว่า คุณภาพหมายถึง ลักษณะความดี ลักษณะประจำบุคคลหรือสิ่งของ

ดำรง บุญยืน (2542 : 73) ได้ให้ความหมายของคุณภาพ หมายถึง ศักยภาพขององค์กร หน่วยงาน สถานบริการที่แสดงออกถึงขีดความสามารถที่จะให้บริการว่ามีอยู่มากน้อยเพียงใด

Carter V.Good (1973) (อ้างในธีระพร อาวุฒัน. 2546 : 42) กล่าวว่า ในความหมายดั้งเดิม (Primary Quality) หมายถึง คุณสมบัติ ลักษณะประจำตัวและคุณลักษณะพิเศษของวัตถุ หรือ บุคคล เช่น รูปร่าง และตำแหน่งหน้าที่ จึงจำเป็นและเพียงพอในการกำหนดหรือให้ความหมายของสิ่งของหรือบุคคลนั้น ต่อมาเขากล่าวว่าคุณภาพ หมายถึง คุณลักษณะทางด้านความรู้สึก ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง ซึ่งเป็นการยอมรับจากคนส่วนใหญ่

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ (2541) กล่าวว่า คุณภาพ หมายถึง ความพึงพอใจ หรือ ตรงตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder) ทั้งปัจจุบันและอนาคต หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยให้สนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในปัจจุบันและอนาคต

จากคำนิยามข้างต้นสรุปได้ว่า คุณภาพ หมายถึง คุณลักษณะที่มีอยู่จริงของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่แสดงให้เห็นได้ว่าสิ่งนั้นเป็นไปตามมาตรฐานข้อกำหนดหรือความต้องการ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

สำนักงานโครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงคำว่า “คุณภาพ” “การประกันคุณภาพ” และ “คุณภาพการศึกษา” ว่าเป็นแนวคิดที่มีการวิวัฒนาการเชิงแนวคิดและความหมายที่จะนำไปสู่การจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

คุณภาพ ในความหมายเดิมมาจากวงการอุตสาหกรรม หมายถึง ผลงาน หรือสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ในระยะต่อมามีการวิวัฒนาการมาเรื่อย ๆ แนวคิดได้เปลี่ยนไปผู้ผลิตสินค้าเริ่มมองว่าการผลิตสินค้าหรือการทำงานที่มีคุณภาพ จะต้องมีสินค้าหรือผลจากการปฏิบัติงาน มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้รับบริการและได้มาตรฐานเป็นที่พอใจ คุณภาพตามแนวคิดนี้ จึงเป็นที่ยอมรับมาจนถึงปัจจุบัน โดยมองว่าการดำเนินกิจกรรมใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นการผลิตสินค้าหรือการให้บริการต่างๆ จะต้องมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าหรือผู้รับบริการ ลูกค้าหรือผู้รับบริการมีความพึงพอใจ ถ้าเป็นโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่มีคุณภาพจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ คือผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ผู้รับบริการมีความพึงพอใจสอดคล้องกับแนวนโยบายและแผน รวมทั้งหลักสูตรที่กำหนด

การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) หมายถึง การรับประกันคุณภาพของกระบวนการทำงานที่มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพและ มาตรฐานตรงตามที่กำหนดไว้ตลอดเวลา

คุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตรงตามความมุ่งหมายของผู้ใช้บริการ ตรงตามมาตรฐานการศึกษา และสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ โดยใช้กระบวนการบริหารการศึกษาที่มีคุณภาพ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษา จึงหมายถึง การประกันคุณภาพของกระบวนการบริหารงานในสถานศึกษาว่าได้มีการวางแผนการทำงานและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผลผลิตของสถานศึกษามีคุณภาพตรงมาตรฐานการศึกษา และตรงตามความต้องการของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้รับบริการหรือผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ (สำนักงานโครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษา. 2544 : 248-249)

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ยังได้ให้ความหมายของ คุณภาพและมาตรฐาน ว่าเป็นสิ่งพึงประสงค์ของทุกคนไม่ว่าจะเป็นการบริโภคกินอยู่ หลับนอน พักผ่อน การงานอาชีพ การศึกษา สาธารณะสุข และเรื่องอื่น ๆ คุณภาพกับมาตรฐานเป็นของคู่กันเสมอ มาตรฐานเป็นข้อกำหนดองค์ประกอบ ส่วนคุณภาพเป็นระดับของคุณค่าหรือคุณประโยชน์ของแต่ละองค์ประกอบ ดังนั้น มาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ก็คือ ผลรวมหรือจุดหมายปลายทาง ได้แก่ ผู้เรียนมีคุณภาพ คือ เป็นคนที่มีคุณค่า มีความรู้ มีความสามารถ คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (วารสารวิทยากรย์. 2542 : 7-8)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพ ดังนี้

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐาน การศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานการศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงาน ต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษามีฐานะ เป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำให้การประเมิน การจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและ หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

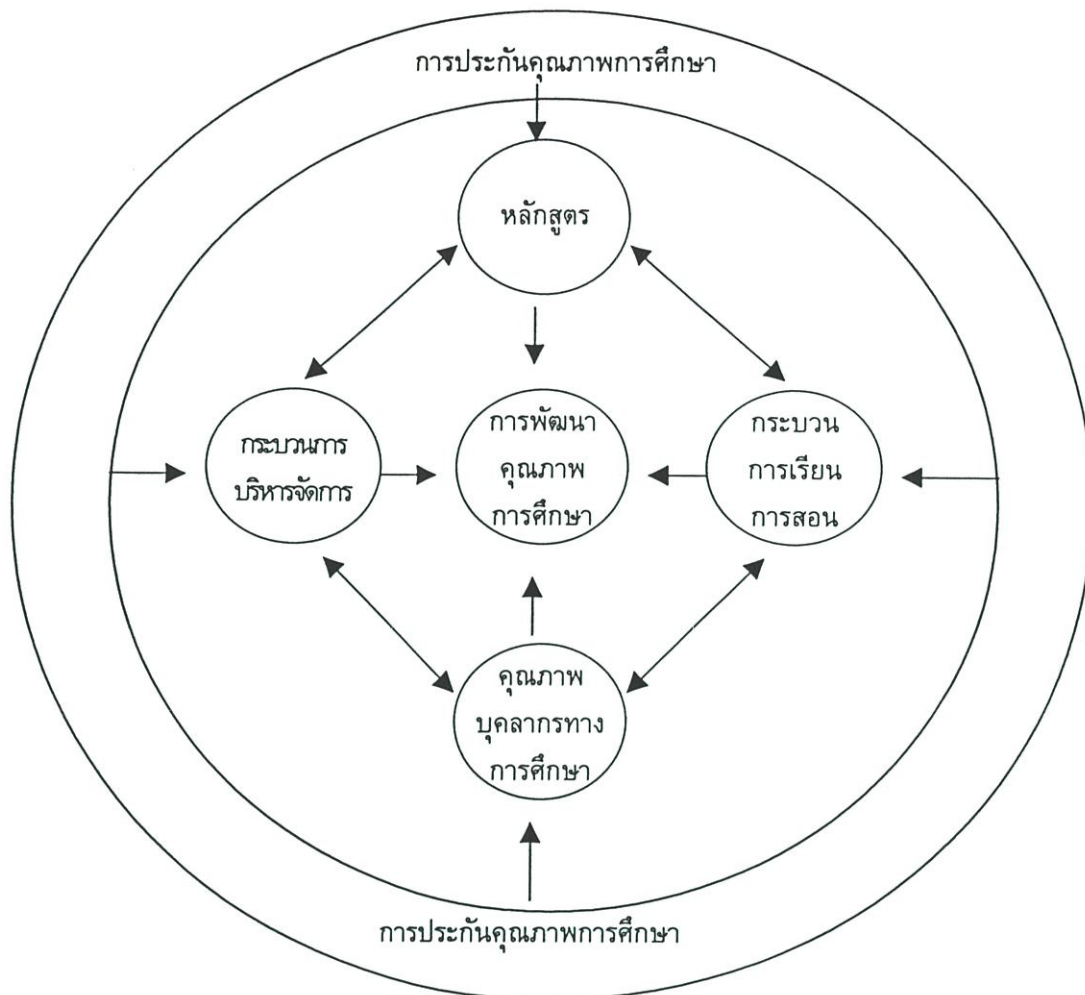
มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้ง ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษาตามคำร้องของสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐาน ที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะและ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงาน ต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุง แก้ไข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2545 :28-29)

2.3.1 การประกันคุณภาพการศึกษา

ความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีมาตลอดทุกยุคทุกสมัย ทั้งจากผู้รับผลจากการจัดการศึกษา เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมทั่วไป การสร้างความมั่นใจในคุณภาพการศึกษา เน้นไปที่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดผู้เรียน และรับผิดชอบต่อผู้รับบริการทางการศึกษาโดยตรงให้ดำเนินการทั้งด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต มีมาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนด ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ ยังมีเหตุผลของการแข่งขันพัฒนาคุณภาพเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งของตลาดหรือเป็นผู้นำในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพของคนด้วยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ในปัจจุบันพบว่ายังมีปัญหาหลายประการ เช่น นักเรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพยังไม่เป็นที่พึงพอใจของสังคม ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ยังไม่เชื่อมั่น ศรัทธา และยอมรับในคุณภาพการศึกษา ความไม่ทัดเทียมกันในคุณภาพการศึกษา ขาดระบบการประเมินมาตรฐาน ขาดระบบตรวจสอบภายใน ขาดแรงจูงใจให้โรงเรียนหรือสถานศึกษามีการพัฒนา เป็นต้น การประกันคุณภาพจึงเป็นมาตรการหนึ่งที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นและแก้ปัญหาที่กล่าวมาได้ การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นวิธีการใหม่ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของการศึกษาอย่างเป็นระบบ เป็นลักษณะของการประกันคุณภาพของกระบวนการบริหารและการให้บริการทางการศึกษาทั้งระบบ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดความมั่นใจในคุณภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานที่จัดการศึกษาโดยตรง คือ โรงเรียนหรือสถานศึกษา และคุณภาพของผลผลิต คือ ผู้ที่เรียนจบการศึกษา เน้นการกำกับควบคุมการดำเนินงานทุกขั้นตอน มีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Process Improvement) จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่สถานศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องของคุณภาพและนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติอย่างจริงจัง (สำนักงานโครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษา. 2544 : 247-249)

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ คือ หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และกระบวนการบริหารจัดการ ซึ่งมีกระบวนการที่เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยอาศัยหลักสำคัญดังกล่าวข้างต้น คือ การประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งกรอบกระบวนการของการประกันคุณภาพการศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยจะเป็นกลไกผลักดันให้ทุกปัจจัยมีคุณภาพ ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.1 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 77-79)

ภาพที่ 2.1 : ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา
ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, แนวคิดและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2542, หน้า 79.

2.3.2 ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

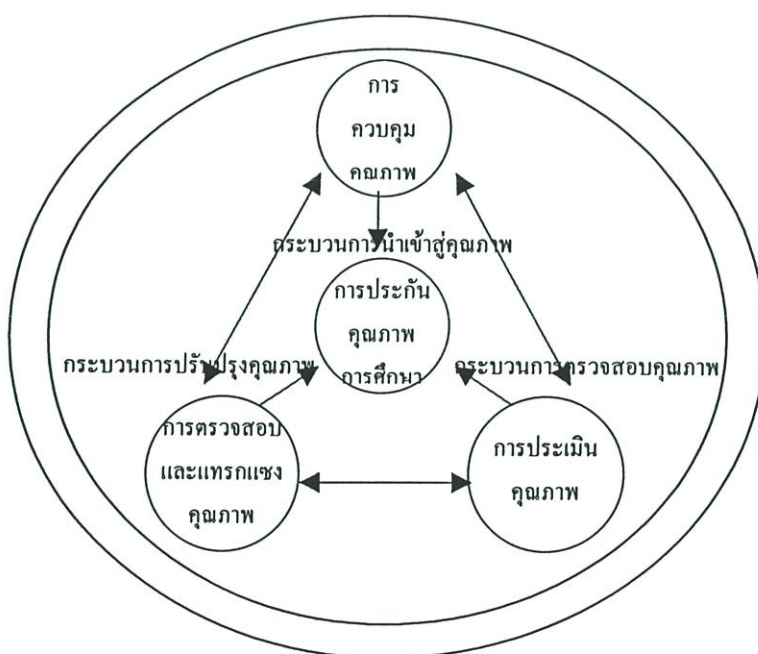
1. การประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจว่าคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ตรงกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ตลอดจนตลาดแรงงานและสังคม โดยมีองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินงานได้แก่ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ โดยใช้หลักของการบริหาร เพื่อให้พันธกิจของสถานศึกษาสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง ด้วยความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา ดังนี้

1) การควบคุมคุณภาพการศึกษา (Quality Control) คือกระบวนการหรือแนวปฏิบัติ ที่นำการศึกษาเข้าสู่คุณภาพ ประกอบด้วย (1) การกำหนดมาตรฐานด้านผลผลิต ปึงจัยและกระบวนการ

(2) การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน หมายถึง การพัฒนาปัจจัยทางการศึกษาต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาครู ผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา ศักยภาพบุคคล และผู้บริหารทางการศึกษา และการสนับสนุนปัจจัยที่ส่งเสริมการจัดการของสถานศึกษา

2) การตรวจสอบและการแทรกแซงคุณภาพการศึกษา (Quality Audit and Intervention) คือ กระบวนการหรือแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย (1) การประเมินความก้าวหน้าของการจัดการศึกษาและการจัดทำรายงานของสถานศึกษาต่อประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเป็นการติดตามและตรวจสอบของสถานศึกษา (Internal Audit) (2) การติดตามตรวจสอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (External Audit) (3) มาตรการปรับปรุงคุณภาพสถานศึกษาที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Quality Intervention)

3) การประเมินคุณภาพการศึกษา (Quality Assessment) คือกระบวนการหรือแนวปฏิบัติในการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานกำหนด ประกอบด้วย (1) การทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (External School Review) (2) การประเมินผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมหรือการประเมินคุณภาพการศึกษา (Total Quality Assessment) ซึ่งการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 79 - 80) ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.2

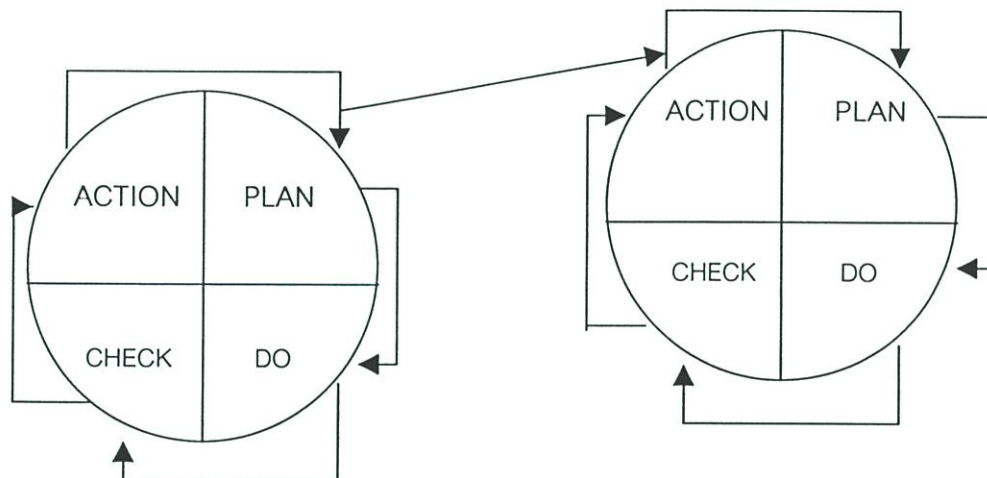
ภาพที่ 2.2 : ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, แนวคิดและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2542, หน้า 80

2. วัฏจักรของเดมมิ่ง (Deming cycle)

จะเห็นได้ว่า คุณภาพเป็นสิ่งที่ไม่หยุดยั้ง ต้องมีการเคลื่อนที่ตลอดเวลาให้สูงขึ้นอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับวัฏจักรของเดมมิ่ง (Deming cycle) ซึ่งเป็นวงจรการบริหารคุณภาพ เป็นการทำงานที่มีลักษณะวงจรมวนเวียนไปจนกว่าเรื่องที่ทำนั้นจะบรรลุเป้าหมาย (ธีระพร อายุวัฒน์. 2546 : 35-36) ซึ่ง ดร. เดมมิ่ง (Deming) ได้ให้หลักการไว้ว่าการทำงานให้สำเร็จในระยะเวลาสั้นแต่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ขั้นตอน คือ PLAN DO CHECK & ACTION (Deming. อ้างใน วาสนา แสงงาม 2543. : 16-17) ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 : วัฏจักรของเดมมิ่ง กับการประกันคุณภาพ

ที่มา : บุรณาการจากธีระพร อายุวัฒน์. 2546 : 35 และ วาสนา แสงงาม. 2543 : 16

- P หมายถึงการวางแผน (Plan)
- D หมายถึงการปฏิบัติตามแผน (Do)
- C หมายถึงการตรวจสอบผล (Check)
- A หมายถึงการปฏิบัติภายหลังการตรวจสอบผล (Action)

การวางแผน (P) ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

- 1) การเลือกหัวข้อปัญหาที่จะทำกิจกรรม
- 2) รวบรวมข้อมูล และตั้งเป้าหมายในการแก้ไขปัญหา
- 3) วิเคราะห์ สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา
- 4) กำหนดวิธีการแก้ไข ปรับปรุง

การปฏิบัติตามแผน (D) ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

- 1) สมาชิกของกลุ่มดำเนินการตามวิธีที่วางแผนไว้
- 2) ประชุมปรึกษากันเพื่อทราบความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติ

การตรวจสอบ (C) ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1) ตรวจสอบผลเป็นระยะๆ ระหว่างดำเนินการแก้ไขเพื่อรายงานให้กลุ่มทราบถึงความก้าวหน้า หรือปัญหาอุปสรรค

2) ตรวจสอบผลครั้งใหญ่ภายหลังการแก้ไขแล้วเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการแก้ไข เพื่อจะได้ทราบว่าบรรลุผลตามเป้าหมายที่กลุ่มตั้งไว้หรือไม่

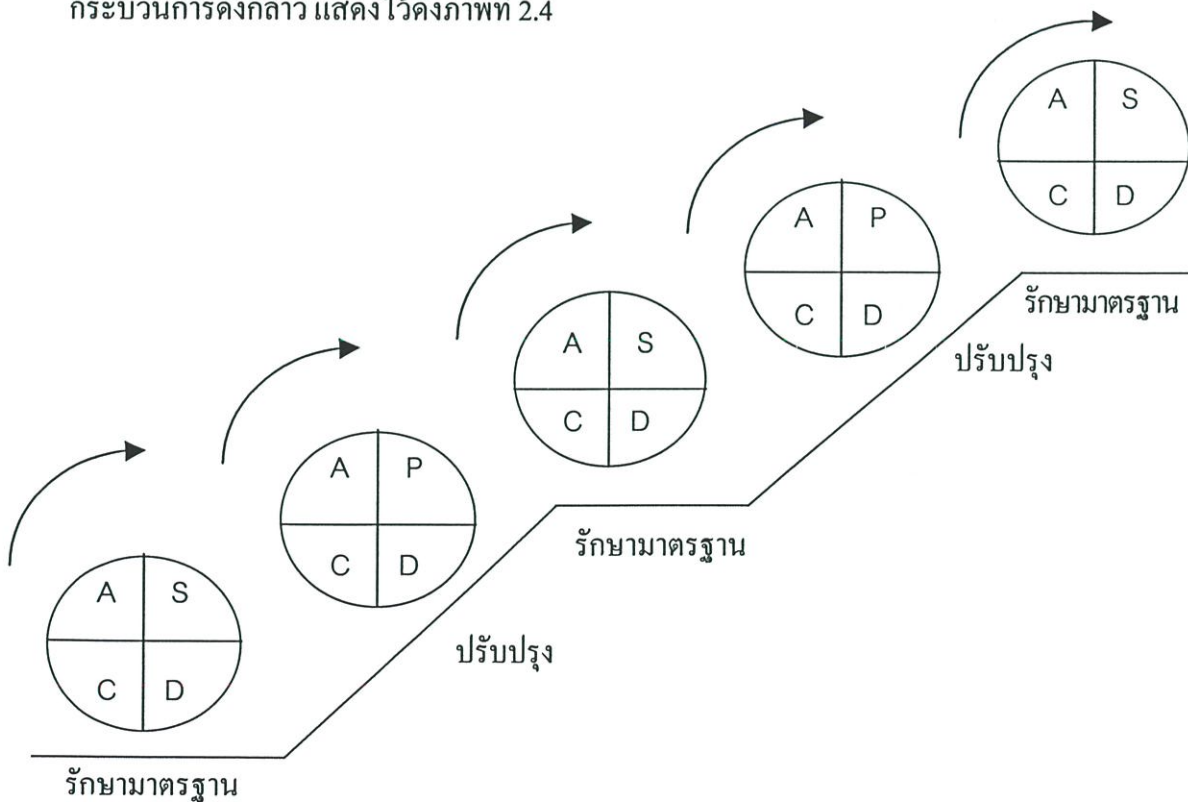
การปฏิบัติภายหลังการตรวจสอบ (A) ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) เมื่อตรวจสอบแล้วไม่ได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ กลุ่มคุณภาพจะต้องพิจารณาว่าที่ทำไปแล้ว ไม่ได้ผลเพราะเหตุใด เช่น ตั้งเป้าหมายไว้สูงหรือไม่ แก้ปัญหาถูกจุดหรือไม่ วิธีแก้ปัญหาถูกต้องหรือไม่ ฯลฯ แล้ววางแผนแก้ไขใหม่ให้ถูกจุดครบพร้อมนั้นๆ แล้วดำเนินการแก้ไขตามวงจรเดมมิ่งอีก

2) ถ้าตรวจสอบแล้วได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สรุปผลและตั้งมาตรฐานการปฏิบัติงานนั้นแล้วพิจารณาเรื่องที่จะทำกิจกรรมเรื่องต่อไป

(วาสนา แสงงาม. 2543 : 16-17)

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2540 : 79) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ถ้าต้องการปรับปรุงการทำงาน โดยเพิ่มมาตรฐานขึ้นมาเรื่อยๆ เพื่อให้งานมีคุณภาพหน่วยงานที่รับการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น กระบวนการดังกล่าว แสดงไว้ดังภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 : การปรับปรุงและรักษามาตรฐานคุณภาพ
ที่มา : สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2540 : 79

โดยมีขั้นตอนที่เพิ่มเข้ามาในกระบวนการของ PDCA คือมาตรฐาน ซึ่งมาตรฐานตามนัยดังกล่าว หมายถึงการรักษาคุณภาพของกิจกรรมหรืองานที่ทำไม่ให้อ่อนแอ หรือย้อนกลับสู่ที่เดิม เพื่อการพัฒนาปรับปรุงให้สูงขึ้นสู่ขั้นต่อไป

สรุป วัฏจักรของเดมมิ่ง (Deming Cycle) เป็นกระบวนการบริหารคุณภาพที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการวางแผน (Plan : P) การปฏิบัติตามแผน (Do : D) การตรวจสอบผล (Check : C) และการปฏิบัติภายหลังการตรวจสอบ (Action : A) ซึ่งเป็นการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น (สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. 2540 : 79)

2.4 การประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา

จุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษา เป็นจุดมุ่งหมายเดียวกันกับการจัดการศึกษาโดยทั่วไป ที่เป็นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนกัน คือ ด้านสติปัญญา ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย และด้านสังคม โดยเน้นความรู้และทักษะทางวิชาชีพให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งในการประกอบอาชีพอิสระและรับจ้าง รวมทั้งสามารถดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 14)

การอาชีวศึกษาในประเทศไทย มีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ 2 หน่วยงาน คือ กรมอาชีวศึกษาและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (เดิมคือวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา) ซึ่งวัตถุประสงค์ของทั้ง 2 หน่วยงานในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาล้วนคล้ายกัน คือ ให้มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ มีความสามารถและความชำนาญเฉพาะสาขา และยังเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาถึงนิสัยที่ดีและมีคุณภาพควบคู่กันไป จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สถานศึกษามีภารกิจในการเสริมสร้าง และฝึกอบรมนักเรียนให้มีความรู้ มีเหตุผล มีคุณภาพ ทั้งยังต้องมีทักษะสำหรับการประกอบอาชีพ โดยมีทางเลือกในการศึกษาอย่างหลากหลาย ตามความต้องการและความถนัด ซึ่งเป็นการพัฒนานักเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรใน 4 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสุขภาพร่างกาย ดังนั้นสถานศึกษาที่สามารถสร้างและพัฒนาให้เกิดคุณลักษณะที่ต้องการเหล่านี้ให้แก่ นักเรียนได้ในระดับสูง ต้องเป็นสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการให้งานต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะเกิดประสิทธิผลในด้านผู้เรียนได้ตามจุดมุ่งหมาย (เข็มทอง ศิริแสงเลิศ. 2540 : 50 – 51)

นอกจากนี้ การผลิตกำลังคนอาชีวศึกษามีการดำเนินการหลายหน่วยงานและหลายระดับ แม้ว่าต้องสอดคล้องกับแนวโน้มการประกอบอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น แต่ถือเป็นภารกิจที่สำคัญของการอาชีวศึกษา ในการผลิตกำลังคนให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะในการประกอบอาชีพ ตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ที่อาจส่งผลถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แต่เนื่องจากมีหลายหน่วยงาน ทั้งสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่าง

สถานศึกษากับสถานประกอบการจัดการอาชีวศึกษา จึงจำเป็นต้องสร้างมาตรฐานการอาชีวศึกษาในระดับชาติ เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ โดยกำหนดให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาองค์กรหลัก กำหนดมาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ และมีกลไกกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 6)

2.5 มาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษา

2.5.1 มาตรฐานอาชีพ (Occupational Standards : OS) หมายถึง สมรรถนะ งานหลัก และงานย่อยของแต่ละอาชีพ ประกอบด้วยเกณฑ์การปฏิบัติงาน ขอบเขตของงาน ความรู้ที่ต้องใช้ และผลงานที่เป็นรูปธรรม

มาตรฐานอาชีพ เป็นมาตรฐานที่กำหนดโดยเจ้าของอาชีพหรือองค์กรทางวิชาชีพ หลักการหรือเทคนิคที่นิยมใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ Functional Analysis โดยกำหนดเป็นสมรรถนะหรือความสามารถในการปฏิบัติงาน (Competency Based) ซึ่งเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน และการฝึกอบรมอาชีพ ในอาชีพหนึ่งๆ สามารถกำหนดสมรรถนะต่างๆ ออกเป็นระดับหลายระดับตามที่คณะกรรมการกำหนด

2.5.2 มาตรฐานวิชาชีพ (Vocational Standards : VS) หมายถึง ข้อกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคคลด้านวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผลและประกันคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

มาตรฐานวิชาชีพ เป็นมาตรฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการโดยมีส่วนร่วมขององค์กรทางวิชาชีพ ในการจัดทำมาตรฐานวิชาชีพนั้นต้องพิจารณาจากมาตรฐานอาชีพ (Occupational Standards : OS) ที่กำหนดจากสมรรถนะของงานหลักและงานย่อยในแต่ละอาชีพ ร่วมกับทักษะพื้นฐานทั่วไป และทักษะชีวิต ให้สอดคล้องกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาทั้ง 3 ด้าน คือทั้งความรู้ ทักษะ และกิจนิสัย เพื่อนำมากำหนดเป็นสมรรถนะหรือความสามารถทางการศึกษาวิชาชีพของผู้เรียนด้านอาชีวศึกษา โดยการดำเนินการร่วมกันของบุคลากรทางการศึกษาและบุคลากรจากองค์กรทางวิชาชีพ พัฒนาเป็นมาตรฐานแต่ละสาขาวิชาที่เรียนสำหรับผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาสาขาคอมพิวเตอร์หรือสาขาปฏิบัติการ นำไปสู่การกำหนดคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพ (General Vocational Qualification : GVQ) (สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ. 2545 :2)

2.5.3 มาตรฐานการอาชีวศึกษา (Institutional Standard : IS)

มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา และปัจจัยสนับสนุนที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพตามที่กำหนด ในหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพในสาขาวิชาที่เรียน และเพื่อให้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับ

การตรวจประเมิน การกำกับดูแล และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านวิชาชีพ จำแนกเป็น มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน 3 มาตรฐาน มาตรฐานด้านกระบวนการ 5 มาตรฐาน และ มาตรฐานด้านปัจจัย 4 มาตรฐาน (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 1-12) ดังนี้

1. มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน เน้นผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน มีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ ทักษะในการปฏิบัติงาน มีการพัฒนาความรู้และพัฒนาตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มี 3 มาตรฐาน 14 ตัวบ่งชี้ ดังตารางที่ 2.1 ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 1-3)

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพและ ทักษะชีวิตอันส่งผล ต่อการประกอบอาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา 2. ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ (Competency Profile) ในสาขาวิชาที่เรียน 3. ได้งานทำในสถานประกอบการ / ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี <p>ผู้ประกอบการ / หัวหน้าหน่วยงาน ที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน มีความพึงพอใจทั้งในด้านความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p>
มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนา ความรู้ในทักษะ พื้นฐาน ทักษะในการ ปฏิบัติงาน และพัฒนา ตนเองในวิชาชีพได้ อย่างเหมาะสม	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหมวดวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชาที่เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 2. ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของสาขาวิชาที่เรียนในแต่ละระดับ 3. ประยุกต์ความรู้ และทักษะต่างๆ ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม 4. สามารถศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษาด้วยตนเอง 5. มีความรู้ และทักษะในการใช้ภาษา และเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพและ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความมีวินัยในการปฏิบัติงาน 2. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 3. มีพฤติกรรมแสดงถึงความรัก ความภูมิใจ และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพที่เรียน 4. มีพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง และไม่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด และอบายมุข 5. มีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาชุมชน สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษา

2. มาตรฐานด้านกระบวนการ เน้นกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การระดมทรัพยากร การจัดระบบเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่นในการบริการทางวิชาชีพ การสร้างสรรค์งานที่มีคุณภาพ การเผยแพร่สู่สาธารณชน เพื่อประโยชน์ของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น มี 5 มาตรฐาน 22 ตัวบ่งชี้ ดังตารางที่ 2.2 ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 4-8)

ตารางที่ 2.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดม ทรัพยากร จัดระบบ เครือข่ายในการจัดการ อาชีวศึกษา รวมทั้ง ส่งเสริมความร่วมมือกับ สถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ ต่างๆ เพื่อการสนับสนุน การจัดการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดผู้สอน และบุคลากรต่างๆ ได้ตรงกับคุณวุฒิและ ประสบการณ์ 2. จัดระบบความร่วมมือ ประสานงาน ระหว่างสถาน ศึกษาภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษาในการร่วมมือ การจัดการศึกษา และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน 3. จัดระบบความร่วมมือ ประสานงานกับสถานประกอบการ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีและระบบปกติ 4. จัดหาผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จากสถานประกอบการ หน่วยงานต่างๆ ชุมชน และท้องถิ่น ให้ความรู้ใน สถานศึกษา

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
<p>มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง</p>	<p>5. จัดหาและจัดการแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งภายในสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น</p> <p>1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับสาระมาตรฐานและตัวผู้เรียน</p> <p>2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง</p> <p>3. ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามศักยภาพของผู้เรียน</p> <p>4. กำหนดระบบการวัดผลและการประเมินผลของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา</p> <p>5. ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อ</p>
<p>มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม</p>	<p>1. จัดระบบการบริหารงานสถานศึกษาที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2. จัดระบบบริหารงบประมาณที่มุ่งประสิทธิผล และมีระบบตรวจสอบได้</p> <p>3. จัดการบริหารบุคลากร มีการมอบหมายงานได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านปริมาณ และความสามารถ</p> <p>4. มีนโยบาย ปรัชญา และมาตรการในการจัดการอาชีวศึกษา มีความเป็นเอกลักษณ์ทางวิชาชีพที่ชัดเจน</p> <p>5. มีการวางแผน ใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงาน นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลงานอย่างสม่ำเสมอ</p>

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
<p>มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ งานประเมินผล และบทความทางวิชาการ 2. เผยแพร่งานสู่สาธารณชน รวมทั้ง ในวงการธุรกิจ อุตสาหกรรม และมีการนำผลงานมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ 3. มีการส่งเสริม สนับสนุน ในการพัฒนาผู้สอน บุคลากร และผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และบทความทางวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ 4. จัดหาแหล่งความรู้ และแหล่งเงินทุน เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนแก่บุคลากรในการทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และบทความทางวิชาการ
<p>มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดกิจกรรม / โครงการ ส่งเสริมความรู้และทักษะทางวิชาชีพเพื่อการประกอบอาชีพ และการพัฒนาทางเทคโนโลยี 2. จัดกิจกรรม / โครงการ ที่ให้บริการแก่ชุมชนและท้องถิ่น 3. ร่วมมือกับชุมชน และท้องถิ่น ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามประเพณี และเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3. มาตรฐานด้านปัจจัย เน้นระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล อาคารสถานที่ การพัฒนาบุคลากร หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีต่างๆ ระบบการประกันคุณภาพภายใน และการรองรับต่อการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การอาชีวศึกษา มี 4 มาตรฐาน 18 ตัวบ่งชี้ ดังตารางที่ 2.3 ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 9-12)

ตารางที่ 2.3 มาตรฐานด้านปัจจัย

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
<p>มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน พื้นที่ฝึกปฏิบัติงาน เหมาะสมกับวิชาที่เรียน และการฝึกปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ใช้สอยอย่างสูงสุด 2. จัดระบบความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือในห้องปฏิบัติการและโรงฝึกงาน 3. จัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างเพียงพอและเหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุด 4. จัดการสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะดวกปลอดภัย สะอาด และประโยชน์ใช้สอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
<p>มาตรฐานที่ 10 ผู้สอน และบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถวางแผน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลตามสภาพจริง 2. สามารถจัดการนิเทศ และติดตามประเมินผลการฝึกอาชีพ และการฝึกงานร่วมกับสถานประกอบการ และหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ 3. ได้รับการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ จากสถานประกอบการ และหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ 4. สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5. เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น
<p>มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสอดคล้องกับ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดนโยบาย และจัดระบบการปฏิบัติงานในการเปิดสอนหลักสูตรแต่ละระดับ ในสาขาวิชา/สาขางานที่เปิดสอน 2. มีการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสภาพท้องถิ่น มีความร่วมมือ กับสถานประกอบการ หน่วยงาน

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

มาตรฐาน	ตัวบ่งชี้
มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การอาชีวศึกษา	ชุมชน และท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตร 4. มีการจัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ตามความต้องการของผู้เรียน / สถานประกอบการ / หน่วยงาน / ชุมชน 1. มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน 2. มีมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับสถานศึกษา 3. มีแผนพัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษาที่เกิดจากการร่วมมือของทุกฝ่าย 4. มีการประเมินคุณภาพ และจัดทำรายงานประจำปี เผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน 5. นำผลการประเมินไปจัดทำข้อมูลทางแผนพัฒนาการศึกษาในปีต่อไป

2.6 ประโยชน์ของมาตรฐานการศึกษา

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติอย่างแท้จริง การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา จึงนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา มีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทำให้สถานศึกษามีแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจนว่า ในการที่จะทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด กระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน จะต้องจัดการอย่างไร โรงเรียนจะต้องมีการควบคุมคุณภาพอย่างไร การทำงานให้เป็นมาตรฐานจะต้องดำเนินการเช่นไร
2. ทำให้กรมเจ้าสังกัดมีแนวทางในการจัดปัจจัยความพร้อมต่างๆ ให้สถานศึกษาพึงมีพึงได้ตามมาตรฐานที่กำหนด
3. เป็นการกำหนดความสำเร็จขั้นต่ำที่ควรจะได้
4. เป็นการป้องกันการเลื่อนไหลกลับไปยังมาตรฐานเก่าที่ต่ำกว่า

5. ทำให้สะดวก ในการที่จะกำกับ ตรวจสอบ และประเมิน

(กรมวิชาการ. 2540 : 2)

นอกจากนี้ นาคยา ปีลันธนานนท์ (2543 : 22-24) กล่าวถึงประโยชน์ของคุณภาพมาตรฐานการศึกษาไว้ว่า

1. เป็นการกำหนดความคาดหวังให้ชัดเจน สำหรับครู พ่อแม่และผู้ปกครองรู้ว่า ในแต่ละระดับชั้นต่างๆ นั้น ผู้เรียนควรรู้และมีความสามารถด้านใดบ้าง ทำให้ครูมองเห็นโครงร่างการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน นักเรียนรู้เป้าหมายของการเรียนที่ชัดเจน ผู้ปกครองรู้ว่าบุตรหลานของตนควรเรียนรู้เรื่องใด

2. ถ้าไม่มีมาตรฐาน สาธารณะก็ไม่ทราบว่า ผู้เรียนได้รับการเรียนในสิ่งที่ป็นสาระจริงๆ หรือไม่ เพราะไม่มีอะไรมาเป็นเครื่องชี้วัด

3. การมีมาตรฐานสามารถนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาในบริบทอื่นๆ อีก ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เช่น การพัฒนาครู วิธีการในการช่วยเหลือผู้เรียนในด้านการเรียนการสอน เป็นต้น

4. ทำให้เห็นภาพและทิศทางการปฏิรูปการศึกษา หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องกันตลอดสู่มาตรฐานการศึกษา

5. กระตุ้นให้ผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง ยึดมาตรฐานเป็นความคาดหวังที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้มาตรฐาน

6. โรงเรียนมีแรงจูงใจที่จะจัดเตรียมหลักสูตรเพื่อเด็กทุกคนแทนที่จะให้เด็กต้องจม หรือ ล้าลึงอยู่กับเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่มีได้เตรียมผู้เรียน เข้าสู่โลกของการทำงานในอนาคต

7. เบี่ยงเบนจากการประเมินผลเรื่องเล็กน้อยไม่เป็นแก่นสาร มาประเมินตามมาตรฐาน และโรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสาธารณชน อันเนื่องมาจากการประเมินด้วย

8. สื่อสารให้พ่อแม่ และสาธารณชนเข้าใจชัดเจนว่า โรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบอะไร จะจัดการศึกษาให้ลูกหลานของเขา และผู้เรียนก็ต้องรับผิดชอบที่จะเรียนรู้อะไรให้ได้

9. ช่วยให้หน่วยงานรัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือในการจัดการศึกษาด้วยการระบุดความรู้ ทักษะ ที่จำเป็น ถ้าจะออกมาประกอบอาชีพ ว่ามีอะไรบ้างที่จะแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศต่างๆ ในโลกได้

10. ทำให้ระบบการศึกษาของประเทศ เป็นไปสูเป้าหมายเดียวกัน คือมาตรฐานที่ผุดงไว้ ทั้งความเป็นไทยและสากล

2.7 รูปแบบการพัฒนามาตรฐานการศึกษา

โดยทั่วไปแล้ว สถานศึกษาจะมีรูปแบบการพัฒนาคุณภาพนักเรียนที่แตกต่างกัน รูปแบบดังกล่าว จัดเป็นต้นแบบในการกำหนดมาตรฐานได้ ซึ่งในแต่ละแบบ จะระบุดความเชื่อ ตัวบ่งชี้หลัก

เงื่อนไข และข้อจำกัด สำหรับรูปแบบที่นิยมกันมากมีอยู่ 8 รูปแบบ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 2-6)

1. รูปแบบที่เน้นเป้าหมาย (Goal Model)

ความเชื่อ : ถ้าสถานศึกษาระบุเป้าหมายอย่างชัดเจนแล้ว สถานศึกษาที่มีคุณภาพ คือสถานศึกษาที่สามารถทำให้นักเรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ตัวบ่งชี้หลัก : เป้าหมายคุณภาพนักเรียน พร้อมเกณฑ์ตัดสินคุณภาพ

เงื่อนไขและข้อจำกัด : รูปแบบนี้ได้รับความนิยมมากในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา จะใช้ได้ผลดีต่อเมื่อมีการกำหนดจุดมุ่งหมายคุณภาพนักเรียนอย่างชัดเจน และมีเกณฑ์ตัดสินคุณภาพเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง (stakeholder)

2. รูปแบบที่เน้นปัจจัยเป็นหลัก (Resources – Input Model)

ความเชื่อ : ถ้าสามารถจัดปัจจัยที่หายากและมีคุณค่า ตามความต้องการของสถานศึกษาได้แล้วจะทำให้สถานศึกษามีคุณภาพในการจัดการศึกษาสูงขึ้น

ตัวบ่งชี้หลัก : ถ้าพิจารณาจากปัจจัยสำคัญ เช่น คุณภาพนักเรียนที่เข้ามาเรียนในสถานศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพยากรการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลาง ผู้ปกครองและศิษย์เก่า

เงื่อนไขและข้อจำกัด : รูปแบบนี้ใช้ได้ผลดีเมื่อมีความเชื่อมั่นในความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน อย่างไรก็ตามจุดอ่อนของรูปแบบนี้จะเกิดขึ้นเมื่อ ไม่สามารถใช้ปัจจัยในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. รูปแบบที่เน้นกระบวนการ (Process Model)

ความเชื่อ : ธรรมชาติและคุณภาพของกระบวนการในสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบหลักที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนและระดับการบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาที่มีคุณภาพจึงต้องมีการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้หลัก : พิจารณาจากกระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ การกำหนดตัวบ่งชี้จะอยู่บนพื้นฐานของ 3 กระบวนการดังกล่าว เช่น กระบวนการบริหาร ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ภาวะผู้นำ การสื่อสาร การประสานงาน การตัดสินใจ และบรรยากาศในสถานศึกษา การบวนการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้สำคัญ เช่น วิธีการสอน ความเหมาะสมในการสอน กระบวนการเรียนรู้ เช่น เจตคติต่อการเรียน อัตราการมาเรียน เป็นต้น

เงื่อนไขและข้อจำกัด : รูปแบบนี้จะมีประโยชน์มาก ถ้ากระบวนการและคุณภาพนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน

4. รูปแบบที่เน้นความพึงพอใจ (Satisfaction Model)

ความเชื่อ : ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา (Stakeholder) เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

ตัวบ่งชี้หลัก : ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา เช่น ครู นักเรียน ผู้บริหาร หน่วยงานที่รับผิดชอบ คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา และศิษย์เก่า เป็นต้น

เงื่อนไขและข้อจำกัด : เนื่องจากคุณภาพของสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว การใช้รูปแบบนี้ข้อจำกัดจึงอยู่ที่ ความคาดหวังของผู้เกี่ยวข้องมีหลากหลาย หรือมีความขัดแย้งกันในระดับสูงเกินไป

5. รูปแบบที่เน้นชุมชน (Legitimacy Model)

ความเชื่อ : สถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพ ถ้าสถานศึกษาดำรงอยู่กับชุมชน เป็นที่ยอมรับของชุมชน ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องดำเนินการแสวงหาทรัพยากร ดำเนินการแก้ปัญหา อุปสรรคภายในสถานศึกษาตลอดจนเผชิญกับสิ่งที่ท้าทายจากภายนอก

ตัวบ่งชี้หลัก : พิจารณาจากสิ่งที่ชุมชนยอมรับ เช่น ความสัมพันธ์ของกิจกรรม ที่ประสบความสำเร็จในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา

เงื่อนไขและข้อจำกัด : สถานศึกษาต้องหาทางให้ได้มาซึ่งทรัพยากร ให้สามารถดำรงอยู่ในชุมชนได้ เป็นที่ยอมรับ และต้องการได้รับความสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดเวลา

6. รูปแบบที่สนใจการไม่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา (Ineffectiveness Model)

ความเชื่อ : การกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาสถานศึกษา ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถกระทำได้ง่ายและชัดเจนในการวิเคราะห์ และระบุถึงเกณฑ์ที่ว่าด้วยการไม่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้หลัก : พิจารณาจากการไม่มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา เช่น ความขัดแย้ง จุดอ่อนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ และปัญหา อุปสรรค เป็นต้น

เงื่อนไขและข้อจำกัด : รูปแบบนี้เหมาะสมสำหรับสถานศึกษาที่เปิดใหม่ ซึ่งมีปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างมาก แต่ถ้าผู้บริหารและครู พิจารณารูปแบบนี้ว่าเป็นพื้นฐานที่พบเป็นปกติแล้ว และให้ความสนใจในเรื่องประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาอยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว ก็ไม่ควรใช้รูปแบบนี้

7. รูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Organizational Model)

ความเชื่อ : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพสังคม เศรษฐกิจ และปัญหาอุปสรรคที่มีอยู่ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น สถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพได้ต่อเมื่อสถานศึกษาสามารถเรียนรู้วิธีการปรับปรุงสถานศึกษาให้สามารถตอบสนองต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม

ตัวบ่งชี้หลัก : ประสิทธิภาพของสถานศึกษาพิจารณาจากหลายด้าน เช่น ความต้องการของชุมชน ประเมินโครงการ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และการวางแผนการพัฒนา เป็นต้น

เงื่อนไขและข้อจำกัด : รูปแบบนี้ใช้ได้ผลดี เมื่อสถานศึกษาพัฒนาหรือเข้าร่วมในการปฏิรูปการศึกษาในภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ข้อจำกัด คือ ความสัมพันธ์ของกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรกับคุณภาพนักเรียน ไม่มีความชัดเจน เช่น สถานศึกษาเก่ามีชื่อเสียงมานานเป็นที่ดึงดูดนักเรียนที่มีความสามารถสูงมาเข้าเรียน แม้ว่าสถานศึกษานี้มิได้เป็นรูปแบบ

องค์กรแห่งการเรียนรู้ แต่คุณภาพนักเรียนยังคงอยู่ในระดับสูงเพราะว่ามีนักเรียนที่มีคุณภาพ จึงเป็น
เงื่อนไขสำคัญ

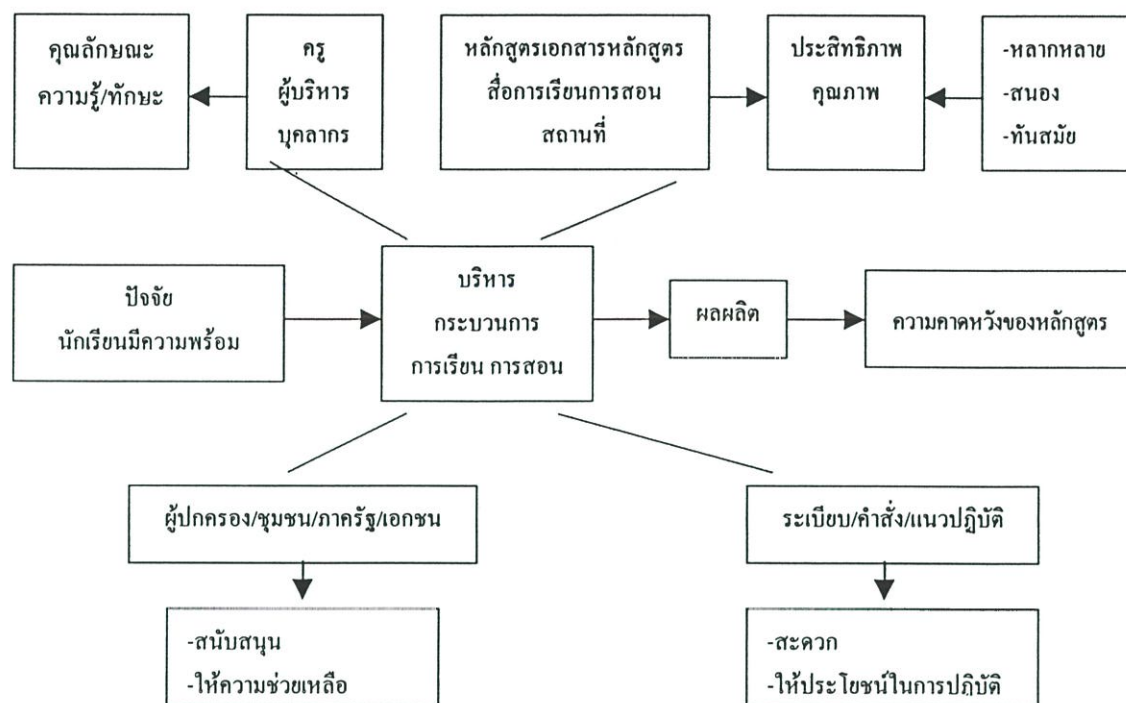
8. รูปแบบการบริหารคุณภาพในองค์กรรวม (Total Quality Management Model)

ความเชื่อ : การบริหารสถานศึกษาแบบองค์กรรวม เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของ
กลุ่มเป้าหมายเป็นกุญแจสำคัญต่อการประสานผลสำเร็จระยะยาว องค์กรประกอบสำคัญในรูปแบบนี้
คือ การให้ความสำคัญต่อผู้เกี่ยวข้อง การปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง การให้สมาชิกใน
สถานศึกษามีส่วนร่วม และการส่งเสริมให้สมาชิกได้พัฒนาตามความถนัด ความสนใจ ด้วยความ
เต็มใจ

ตัวบ่งชี้หลัก : ประเด็นในการประเมินประสิทธิภาพสถานศึกษารูปแบบนี้ เช่น ภาวะผู้นำ
การบริหารบุคลากร การวางแผนคุณภาพอย่างมียุทธศาสตร์ และผลกระทบที่มีต่อสังคม เป็นต้น

เงื่อนไขและข้อจำกัด : แนวคิดและแนวปฏิบัติแบบนี้ ได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่มี
ความสามารถในการส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้
นี้ ยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษาในทุกๆ ด้าน

รูปแบบทั้ง 8 ประการนี้ มีจุดเด่นและข้อจำกัดแตกต่างกัน ดังนั้นแต่ละรูปแบบ
จึงมีความเหมาะสมในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า รูปแบบองค์กร
แห่งการเรียนรู้และรูปแบบการบริหารคุณภาพแบบองค์กรรวม มีความเหมาะสมสำหรับสถานศึกษา
ยุคปัจจุบัน นอกจากนี้การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาสำหรับในยุค
ปัจจุบันและอนาคต จะต้องอาศัยการมองวิสัยทัศน์ของคนไทย สังคมไทย วิเคราะห์กระแสโลกาภิวัตน์
และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กำหนดเป็นมาตรฐานการจัดการศึกษาทั้งในส่วนที่เป็นผลผลิตในยุคปัจจุบัน
และด้านกระบวนการว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพจะต้องมีมาตรฐานการศึกษา
อย่างไร (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ 2541 : 32) ซึ่งแสดงได้ดังภาพที่ 2.5

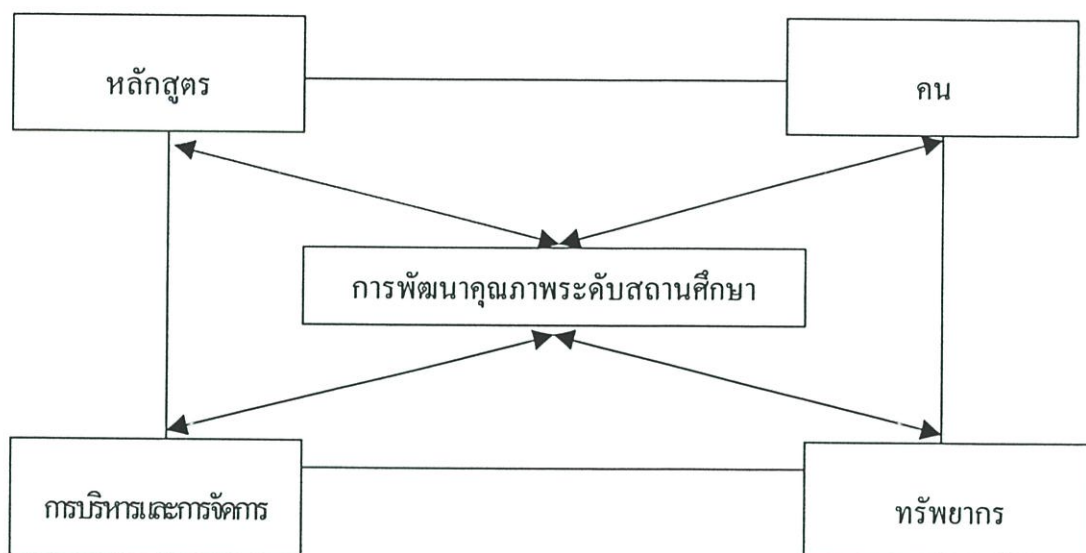

ภาพที่ 2.5 : องค์ประกอบการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
ที่มา : สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ “การประกันคุณภาพการศึกษา” วารสารวิชาการ ปีที่ 1
ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2541) : 32

นอกจากนี้ ยังมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่สำคัญ อยู่ 3 ประการ คือ (1) ปัจจัยในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา กล่าวคือ ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการจัดการการศึกษา ได้แก่ ความขาดแคลน และความไม่เสมอภาพในการจัดสรรทรัพยากรในการสนับสนุนการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาจึงไม่มีคุณภาพที่เท่าเทียมกัน (2) ประสิทธิภาพของกระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ได้แก่ กระบวนการบริหารและการจัดการ กระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การสร้างและการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่าขาดคุณภาพและความรู้ ความเข้าใจ เป็นต้น (3) ผลผลิตทางการศึกษา ซึ่งหมายถึงคุณภาพในการจัดการศึกษาหรือคุณภาพนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องจากขนาดของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน จะทำให้คุณภาพแตกต่างกันไปด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 29-35)

อำนาจ เดชศรี (2541 : 32) ยังได้เสนอกรอบแนวคิด ในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ว่าการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา จะสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ 4 ด้าน ได้แก่ คน ทรัพยากร การบริหารและการจัดการ รวมทั้งหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน กล่าวคือ ปัจจัยทั้ง 4 กับการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาในระดับสถานศึกษาต่างก็มี

ความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน เช่น ปัจจัย คน (ผู้บริหาร ครูผู้สอน ชุมชน) ถ้ามีคุณภาพ ก็จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จะส่งผลให้ปัจจัยคนได้รับการพัฒนาสูงขึ้นด้วย ซึ่งแสดงได้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 2.6 : กรอบแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา

ที่มา : อำนวย เชศรี “การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา”

ข้าราชการครู ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 (กุมภาพันธ์ 2541) : 31-32

จากกรอบแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพในระดับสถานศึกษาดังกล่าว ทรัพยากรในการบริหาร นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นคน เงิน วัสดุและการบริหารจัดการ ซึ่งทุกตัวต้องมีความสัมพันธ์กันและกันสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเป้าหมายไปที่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษานั้นเอง โดยมีคุณภาพของผู้เรียนเป็นผลที่ได้รับจากการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

2.8 แนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management)

ความพยายามในการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารการศึกษาจากการรวมศูนย์อำนาจมาสู่การบริหารที่มีส่วนร่วมของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้มีมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2517 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา โดยครั้งนี้ได้เสนอให้มีการจัดการและการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้กับท้องถิ่นและสถานศึกษา ซึ่งกระทำไม่สำเร็จด้วยเหตุผลทางการเมือง ต่อมาความคิดเรื่องการกระจายอำนาจการศึกษาได้มาปรากฏอย่างชัดเจนอีกครั้งหนึ่งในแผนนโยบายการศึกษาของรัฐตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ.2535

ซึ่งสาระสำคัญอยู่ในแนวนโยบายข้อที่ 17 ที่กล่าวว่า “การปรับปรุงระบบบริหารการศึกษาให้มีเอกภาพด้านนโยบายและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งให้กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการภายในของสถานศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้บุคคลและองค์กรในชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการจัดการศึกษาของชุมชน” และแนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2539 – 2550 ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาไว้โดยมุ่งกระจายอำนาจ เอื้อเพื่อให้สถานศึกษามีอำนาจตัดสินใจด้านการบริหารและการจัดบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่นมากที่สุด นอกจากนี้ ยังได้มีความพยายามในการกระจายอำนาจในการกำหนดนโยบายและการบริหารโรงเรียน รวมทั้งสถานศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ให้กับผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น ได้มีส่วนรับผิดชอบในรูปคณะกรรมการของสถานศึกษา เพื่อให้การพัฒนาและการแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็ว เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (วารสารวิชาการ. 2546 : 18)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และชุมชนกับสถานศึกษาในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้อง คือมาตรา 8(2) ว่าด้วยการจัดการศึกษาที่สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มาตรา 9(6) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น และมาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการของท้องถิ่น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 5-20)

ที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า แนวคิดที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารการศึกษาของชาติให้มีลักษณะของการกระจายอำนาจ ได้มีมาอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2546 : 20-21) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะที่จำเป็นของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ว่าในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีคุณลักษณะที่จำเป็น ดังนี้

1. การกิจของโรงเรียน โรงเรียนที่บริหารด้วยวิธีดังกล่าว จะต้องมีการกำหนดภารกิจและมีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน ซึ่งภารกิจดังกล่าวจะได้รับการพัฒนาและปฏิบัติอย่างเต็มที่โดยสมาชิกทั้งหลาย โดยเน้นที่การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. ธรรมชาติของกิจกรรมในโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่ยึดโรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งคำนึงถึงความจำเป็นและลักษณะของโรงเรียนเป็นหลัก
3. ยุทธศาสตร์ในการบริหาร

แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ มนุษย์มีความซับซ้อน แต่มีแนวโน้มที่จะรับผิดชอบตนเองคืออยู่แล้ว การเปิดโอกาสให้บุคคลมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนจึงถือว่ามีความสำคัญ

แนวความคิดเกี่ยวกับองค์กร โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งนักเรียน ครู และผู้บริหาร ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน ทุกคนมีสิทธิในการที่จะพัฒนาองค์กรของตน

รูปแบบการตัดสินใจ ใช้การกระจายอำนาจ และอาศัยความร่วมมือของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน

รูปแบบของภาวะผู้นำ ในการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานขององค์กร ว่ามีความซับซ้อน ดังนั้น ในการดำเนินงานจะต้องอาศัยภาวะผู้นำในหลายลักษณะ ไม่ควรยึดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว

การใช้อำนาจ หลีกเลี่ยงการใช้อำนาจตามกฎหมายและอำนาจจากการบังคับ แต่มักมีอำนาจอันเกิดจากความเชี่ยวชาญเกิดขึ้น

4. การใช้ทรัพยากร โรงเรียนมีอิสระสามารถจัดท่างบประมาณให้กับหน่วยงานของตนเองได้ตามความต้องการของโรงเรียนที่มีความเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้การแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วถึงและจะมีการใช้ประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรอื่นๆ เพื่อการศึกษามากขึ้น

5. บทบาทที่แตกต่างกันออกไป

บทบาทของโรงเรียน จะเป็นการพัฒนาในเชิงรุก แสวงหาวิธีการที่เป็นไปได้ ในการพัฒนาโรงเรียน ครู และนักเรียน ดำเนินกิจกรรมในลักษณะของการแก้ปัญหา เพราะเชื่อว่าทุกองค์กรมีปัญหาทั้งสิ้น

บทบาทของหน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษา ทำหน้าที่เป็นสนับสนุนและให้คำแนะนำ

บทบาทของผู้บริหาร เป็นผู้นำในการพัฒนาเป้าหมายขององค์กร เป็นผู้ประสานงานและทำหน้าที่ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์กร

บทบาทของครู ครุมีบทบาทในฐานะหุ้นส่วนของ โรงเรียนร่วมทำการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ตลอดจนทำหน้าที่ในการพัฒนาโรงเรียนและเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดี

บทบาทของผู้ปกครอง เป็นผู้รับบริการที่มีคุณภาพจากโรงเรียน และยังเป็นหุ้นส่วนสำคัญที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน ให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุนโรงเรียนในลักษณะต่างๆ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกัน อยู่ในฐานะหุ้นส่วนของโรงเรียนทั้งสิ้น ดังนั้น ในการดำเนินงานของโรงเรียน จึงเป็นความร่วมมือในลักษณะของการทำงานเป็นทีมเปิดเผย และมีข้อตกลงร่วมกัน

7. คุณภาพของผู้บริหาร ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ มีเทคนิคการบริหารที่ทันสมัย เป็นบุคคลที่ใฝ่รู้ พยายามค้นหาและแก้ปัญหขององค์กรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งควรมีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน

8. ดัชนีบ่งชี้ประสิทธิภาพ นอกจากจะพิจารณาในเรื่องการพัฒนาในเชิงวิชาการของนักเรียนแล้ว ยังเน้นที่กระบวนการเรียนรู้และวิธีการในการปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งจะต้องพิจารณาในทุกองค์ประกอบของระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโรงเรียน

นอกจากนี้ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ยังนำการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการบริหารโรงเรียนด้วยตนเอง นับตั้งแต่การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม การกำหนดนโยบายและการวางแผนในระดับโรงเรียน การกำหนดโครงสร้างขององค์กร การจัดกำลังคน หรือการพัฒนาบุคลากรในการทำงาน การสั่งการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งการติดตามงานและประเมินผล ซึ่งจะต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนทุกฝ่ายด้วย

2.9 ความหมายของรูปแบบ (Model)

ทิสนา แคมมณี (2545 : 218) กล่าวว่า รูปแบบเป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบสอบหาคำตอบ ความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ปกติในการศึกษาวิจัยเรื่องใดๆ ก็ตาม ผู้ศึกษาจะต้องตั้งคำถามที่ต้องการคำตอบ ซึ่งในกระบวนการวิจัยจะมีการตั้งสมมติฐานหรือชุดของสมมติฐานขึ้นมา ซึ่งก็คือคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า สมมติฐานเหล่านี้มักจะได้มาจากข้อความรู้หรือข้อค้นพบที่ผ่านมา หรืออาจจะเกิดจากประสบการณ์หรือการหยั่งรู้ (intuition) ของผู้ศึกษาวิจัย หรืออาจจะเกิดจากทฤษฎีหลักการต่างๆ สมมติฐานเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ของเรื่องหรือสถานการณ์ปัญหานั้นๆ ซึ่งจะยังคงเป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงหาคำตอบเท่านั้น จนกว่าจะได้รับการนำไปพิสูจน์ทดสอบหากสมมติฐานเป็นจริง ข้อความนั้นก็จะสามารถนำไปใช้ในการทำนาย หรืออธิบายปรากฏการณ์นั้นๆ ได้ รูปแบบเช่นเดียวกับกับสมมติฐานที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ การใช้อุปมาอุปไมย หรือจากทฤษฎีและหลักการต่างๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี

Keeves J. (1997) (อ้างในทิสนา แคมมณี. 2545 : 218-219) กล่าวว่า รูปแบบโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบจะต้องนำไปสู่การทำนาย (prediction) ผลที่ตามมาซึ่งสามารถพิสูจน์ทดสอบได้ กล่าวคือ สามารถนำไปสร้างเครื่องมือเพื่อไปพิสูจน์ทดสอบได้
2. โครงสร้างของรูปแบบจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship) ซึ่งสามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ / เรื่องนั้นได้
3. รูปแบบจะต้องสามารถช่วยสร้างจินตนาการ (imagination) ความคิดรวบยอด (concept) และความสัมพันธ์ (interrelations) รวมทั้งช่วยขยายขอบเขตของการสืบเสาะความรู้

4. รูปแบบควรจะประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (structural relationships) มากกว่า ความสัมพันธ์เชิงเชื่อมโยง (associative relationships)

ส่วนรูปแบบ (Model) ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปมี 4 แบบ หรือ 4 ลักษณะ คือ

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของการเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ อย่างน้อย 2 สิ่งขึ้นไป รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางการใช้ภาษา (พูดและเขียน) รูปแบบลักษณะนี้ใช้กันมากทางด้านศึกษาศาสตร์

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกผ่านทางสูตรคณิตศาสตร์ ซึ่งส่วนมากจะเกิดขึ้นหลังจากได้รูปแบบเชิงภาษาแล้ว

4. รูปแบบเชิงแผนผัง (Schematic Model) ได้แก่ความคิดที่แสดงออกผ่านทางแผนผัง แผนภาพ ไดอะแกรม กราฟ เป็นต้น

5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) ได้แก่ความคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต่างๆ ของสภาพการณ์ / ปัญหาใดๆ รูปแบบด้านการศึกษาศาสตร์ มักจะเป็นแบบนี้เป็นส่วนใหญ่

สำหรับการใช้คำว่า “รูปแบบ” กับคำว่า “ระบบ” มีความหมายในลักษณะเดียวกัน หากพิจารณาตามนัยของคุณสมบัติอันเป็นองค์ประกอบสำคัญ กล่าวคือ เป็นลักษณะที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามปรัชญา ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่างๆ โดยมีความครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญๆ ของระบบนั้น และได้รับการยอมรับหรือพิสูจน์ ทดสอบถึงประสิทธิภาพของระบบนั้นๆ มาแล้ว แต่นักการศึกษาโดยทั่วไป นิยมใช้คำว่า “ระบบ” ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญๆ ส่วนคำว่า “รูปแบบ” นิยมใช้กับระบบที่ย่อยกว่า (ทิสนา แจมมณี. 2545 : 219)

กล่าวโดยสรุป “รูปแบบ” ก็คือ สภาพลักษณะใดลักษณะหนึ่งในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน อย่างดีตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญที่สามารถช่วยให้สภาพหรือลักษณะนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิดที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้นๆ

2.10 หลักการ ทฤษฎี และนโยบาย การปฏิรูปการอาชีวศึกษา เพื่อส่งเสริมคุณภาพ การศึกษาของการอาชีวศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 34 กำหนดให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอ นโยบายและแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา กำหนดมาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ (พระราชบัญญัติการศึกษา. 2545 : 20) ในบริบทของการปฏิรูปการอาชีวศึกษาครั้งนี้ส่งผลให้การ อาชีวศึกษา อันต้องปรับเปลี่ยนสถานะเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขึ้นมาภายใต้ กฎหมายระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 มาตรา 17 ซึ่งมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 เป็นต้นมา (พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 8) แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีกฎหมายที่สำคัญ คือ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ... จะประกาศใช้เป็นกฎหมายตามออกมา เพื่อกำหนดมาตรการต่างๆ ในการสาธารณารมย์ให้ การอาชีวศึกษาได้บูรณาการไปสู่กรอบแนวคิดภายใต้หลักการปฏิรูปการศึกษาอย่างชัดเจนและ สัมฤทธิ์ผล ภายใต้กรอบกฎหมายของทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว คือความหวังสูงสุด ที่จะช่วยผลักดัน การอาชีวศึกษามีบทบาทชัดเจนมากขึ้นบนเวทีในระดับประเทศและระดับนานาชาติ โดยเข้าไป มีส่วนร่วมที่สำคัญในยุทธศาสตร์ด้านกำลังคน และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกองค์กร ด้านอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและท้าทายอย่างยิ่งต่อการสร้างและ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2546 : 2)

ในขณะเดียวกัน รัฐมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการแข่งขันในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมเพื่อผลิต กำลังคนที่มีทักษะฝีมือให้เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การจัดการ อาชีวศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพเป็นการผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับ เทคนิค และระดับเทคโนโลยี เจตนารมณ์เพื่อสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ มีทักษะวิชาชีพพื้นฐาน และวิชาชีพเฉพาะ มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถนำความรู้และทักษะ ไปประกอบอาชีพ หรือสร้างงานอิสระได้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยใช้การศึกษา วิชาชีพเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สนองนโยบายของ ประเทศสอดคล้องกับความยากจนของรัฐบาล

ดังนั้น ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของการอาชีวศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา จำเป็นต้องศึกษาบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ แผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนนโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม นโยบายการจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบันและอนาคต วัตถุประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเรื่องทิศทางและยุทธศาสตร์ จุดหมายในการพัฒนา การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น แนวทางในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของการอาชีวศึกษา จึงต้องปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ของการอาชีวศึกษา ให้มีทิศทาง และมียุทธศาสตร์ในเชิงรุกมากขึ้น เป็นการศึกษาที่ต้องมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะหรือความสามารถในการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการอาชีวศึกษาเพื่อสนองตอบต่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 2-5)

1. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางการศึกษาเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

เป้าหมายและทิศทางการพัฒนาศักยภาพกำลังคนถูกกำหนดโดยกลไกทางเศรษฐกิจ และตลาดแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงกำหนดให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นองค์กรบุคคลระดับชาติ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการที่มาจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการ ลูกจ้าง องค์กรวิชาชีพ หรือกลุ่มอาชีพ และองค์กรอื่นๆ จึงถือเป็นการมีส่วนร่วมในการจัดการการอาชีวศึกษา โดยร่วมกันรับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบาย และเป้าหมายการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา โดยการรวมกลุ่มของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่ จัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา โดยมีหลักการสำคัญเพื่อสร้างศักยภาพในการผลิตกำลังคนให้ครอบคลุม เพื่อรองรับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง มีความอิสระในการบริหารจัดการ ภายใต้เครือข่ายความร่วมมือของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้ประกอบการ องค์กรวิชาชีพ กลุ่มอาชีพในพื้นที่ ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันผนึกกำลังเพื่อสร้างความเข้มแข็ง โดยการประสานการใช้ทรัพยากร เกื้อกูลด้านวิชาการ แลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญ และพัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีขีดความสามารถที่จะให้บริการวิชาชีพอย่างทั่วถึง กว้างขวาง มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ สามารถขยายและจัดการศึกษาวิชาชีพได้ครอบคลุมศาสตร์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น

2. เน้นความเป็นเลิศทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่

การบริหารจัดการหลักสูตรอาชีวศึกษาทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ต้องมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นมากขึ้น เปิดโอกาสกว้างให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและเสนอหลักสูตรวิชาชีพในสาขาใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่าง องค์กรความรู้สมัยใหม่กับภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อต่อยอดและพัฒนาความรู้ที่มีอยู่เดิมให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

สถาบันการอาชีวศึกษาทุกแห่งพร้อมที่จะจัดการสอนวิชาชีพที่เป็นจุดเด่นของแต่ละพื้นที่ในลักษณะของ Area of Excellence โดยการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาชีพภายใต้ปัจจัยทางด้าน

เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี (Demand Driven) โดยส่วนกลางจะสนับสนุน การพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาชีพ และส่งเสริมการนำนวัตกรรมใหม่มาใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่เฉพาะ ให้เจริญเท่าทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยไม่มีขีดจำกัด

3. บูรณาการทุกมิติเพื่อเชื่อมโยงโลกของการเรียนรู้และโลกของการทำงาน

การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้สูงขึ้น เป็นความหวังของผู้ประกอบการ การพลิกฟื้นให้การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่มีทิศทางและมียุทธศาสตร์ในเชิงรุกมากขึ้น การอาชีวศึกษาจะเป็นการศึกษาที่มีจุดหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะ หรือความสามารถในการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้ได้ปฏิรูประบบการเรียนรู้ ภายใต้อัตลักษณ์ที่สำคัญ ดังนี้

1) จัดระบบการเรียนในลักษณะสหวิทยาการ (Multidisciplinary)

สถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่งจะบูรณาการระบบการเรียนรู้ให้มีลักษณะเป็น สหวิทยาการ เนื่องจากปัจจุบันองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ไม่สามารถจัดแยกออกจากกัน ในลักษณะของรายวิชาเชิงเดี่ยวได้ เพราะผู้เรียนจะขาดความสามารถในการหลอมรวมไปสู่การนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตการทำงานได้อย่างแท้จริง ดังนั้นศาสตร์ในแต่ละแขนงวิชาจะต้องมีความเชื่อมโยง กันอย่างชัดเจนเช่นเดียวกับการดำเนินธุรกิจที่ต้องประยุกต์ศาสตร์ด้านต่างๆ ให้รวมกันเป็นผลผลิต

2) การสร้างความแข็งแกร่งทั้งภาคทฤษฎีและด้านปฏิบัติการ (Solid Knowledge/Solid Practical)

หลักสูตรอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ฉบับปัจจุบัน ได้ปรับปรุงให้มีการบูรณาการทฤษฎีและปฏิบัติเข้าด้วยกัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ ในวิชาชีพ สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอน โดยบูรณาการฝึกปฏิบัตินำสู่การสรุปเป็นหลักการ จากการปฏิบัติจริงในวิชาชีพไม่แยกองค์ความรู้ที่เป็นทฤษฎีและปฏิบัติออกจากกันอย่างสิ้นเชิง ให้ความสำคัญต่อความรู้ทั้งที่เป็นวิชาการและวิชาชีพอย่างเต็มภูมิ พร้อมทั้งจะเข้าสู่โลกของอาชีพ ได้อย่างมั่นใจ

3) พัฒนาการเรียนรู้แบบมุ่งสมรรถนะ (Competency Base)

การสอนอาชีวศึกษาทุกระดับและประเภทวิชาจะเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่ง ความมีสมรรถนะของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ โดยคำนึงถึงมาตรฐานอาชีพ (Vocational Standard) เพื่อสร้างความเชื่อมต่อระหว่างความสามารถในการปฏิบัติงาน และคุณวุฒิทางการศึกษา โดยนักศึกษา ทุกระดับจะต้องมีเวลาฝึกงานครั้งหนึ่งของแต่ละหลักสูตร หรืออย่างต่ำต้องเป็น 1 ภาคเรียน ทั้งนี้ จะมีการวัดและประเมินผลการเรียนทุกครั้งเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน และประเมินเพื่อตัดสิน ผลการเรียนว่านักศึกษามีความรู้และทักษะตามจุดประสงค์รายวิชานั้นหรือไม่ โดยมีครูฝึกและ อาจารย์นิเทศทำหน้าที่วัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาร่วมกัน

4) ขยายการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training)

การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นโปรแกรมการศึกษา ที่สถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดขึ้นจะสร้างโอกาสการฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ โดยสถานศึกษาจะจัดสอนวิชาพื้นฐานและวิชาชีพพื้นฐาน ส่วนสถานประกอบการจะรับผิดชอบการฝึกวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการปฏิบัติงาน และได้เรียนรู้วัฒนธรรมการทำงานอย่างแท้จริง ดังนั้นผู้เรียนในโปรแกรมทวิภาคีจึงมีสถานะเป็นทั้งนักศึกษาและพนักงานฝึกอาชีพในคราวเดียวกัน ปัจจุบันมีสถานประกอบการมากกว่า 8,000 แห่งทั่วประเทศ ได้เข้ามาร่วมมือจัดการศึกษาโปรแกรมทวิภาคีทั้งในระดับ ปวช. และ ปวส. และจะขยายความร่วมมือ จัดในระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการทันทีที่พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษามีผลบังคับตามกฎหมาย ซึ่งจะเน้นเฉพาะสาขาวิชาชีพที่มีความขาดแคลนสูง ทั้งนี้ในระยะเริ่มแรกคาดว่าจะสามารถเปิดสอนได้จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาแมคคาทรอนิกส์, โทรคมนาคม, เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านซอฟต์แวร์, การค้าปลีก, ธุรกิจบริการ (การจัดการโรงแรมและธุรกิจการท่องเที่ยว) และเทคโนโลยีอัญมณี และเครื่องประดับ

5) พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์วิชาชีพเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการศึกษาทุกระบบ

ในโลกที่ไร้พรมแดนได้สร้างโอกาสให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนทั่วไป ศึกษาหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางและหลากหลายวิธี ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย มีแหล่งให้ศึกษาหาความรู้ มีอุปกรณ์ และนวัตกรรมใหม่ทางการศึกษา และที่สำคัญมากไปกว่านั้นคือ การเรียนรู้จากสถานการณ์ต่างๆ ที่เผชิญหน้าอยู่ เช่น จากการทำงาน การพบปะสังสรรค์ การเข้าร่วมกิจกรรม ชมรม กีฬา กิจกรรมทางศาสนาและสังคม การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียนเช่นนี้จึงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การอาชีวศึกษาได้จัดให้มีการประเมินเทียบความรู้และประสบการณ์ โดยผู้ที่มีความต้องการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิวิชาชีพหรือพัฒนาทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้นสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปประเมิน ขอเทียบความรู้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกิตผลการเรียนตามหลักสูตร ปวช. และ ปวส. ได้ทุกหมวดวิชา ทั้งนี้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของหน่วยกิตตามโครงสร้างของหลักสูตร ส่วนหน่วยกิต ที่เหลือสามารถเรียนสะสมให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร โดยให้เป็นไปตามความพร้อมของแต่ละบุคคล ด้วยวิธีการเช่นนี้จะเป็นการยกระดับคุณค่าของผู้ที่มีทักษะวิชาชีพ สร้าง โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ เพื่อให้เกิดจุดเชื่อมโยงระหว่างคุณวุฒิการศึกษา กับอาชีพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

6) พัฒนาระบบการอาชีวศึกษาระบบเปิด (Open Entry / Open Exit)

เพื่อปลดปล่อยเงื่อนไขด้านเวลาที่จะเป็นอุปสรรคต่อโอกาสในการศึกษาของเยาวชนและประชาชนบางกลุ่ม การอาชีวศึกษาจะเป็นการศึกษาในระบบเปิดที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่กว้างขวางและหลากหลายขึ้น สร้างความยืดหยุ่นให้ทุกคนสามารถเข้าเรียนหรือ

หยุดพักการเรียนได้ตามความจำเป็น โดยนำระบบชุดการเรียนแบบ โมดูล (Module) มาใช้ในการเรียน การสอน การปรับระบบเช่นนี้จะเอื้อให้เกิดความต่อเนื่องของการศึกษา ส่งเสริมให้บุคคลที่ทำงาน อยู่แล้วหรืออยู่นอกระบบการศึกษาได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะอาชีพให้ก้าวทัน กับ กระแสการเปลี่ยนแปลงขององค์ความรู้ และเทคโนโลยีตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning)

จากหลักการและนโยบายในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาตาม แนวทาง “ปัญญาปฏิรูป” ซึ่งจะดำเนินการปฏิรูปใน 5 ด้านหลัก ได้แก่

1. ปฏิรูประบบการอาชีวศึกษา
2. ปฏิรูประบบการเรียนรู้
3. ปฏิรูประบบการบริหารจัดการ
4. ปฏิรูประบบครูและบุคลากร
5. ปฏิรูประบบการเงินและทรัพยากร

สามารถสรุปสาระเป็นมาตรฐานด้านต่างๆ 3 ด้าน คือมาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและ ผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย ดังนี้

มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน เป้าหมายต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนด และตามความคาดหวังของหลักสูตร มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มาตรฐานด้านกระบวนการ

1. พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการให้เป็นระบบ บริหารแบบประชาชนมีส่วนร่วม ในรูปแบบของคณะกรรมการ การรวมกลุ่มสถานศึกษา (Clustering) มีการกระจายอำนาจหรือ มอบอำนาจ (Decentralization) การกำหนดความเชี่ยวชาญหรือความเป็นเลิศ (Area of Excellence) การสร้างความเข้มแข็งระบบเครือข่ายและความร่วมมือ (Strengthening Partnership and Networking System) การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน (Standardizing System) การพัฒนาระบบ IT การวิจัย และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี (Research and Development of technology and Innovation)

2. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ในลักษณะสหวิทยาการ (Multidisciplinary) เน้น ความแข็งแกร่งทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (Solid Knowledge / Solid Practical) สร้างสมรรถนะอาชีพ (Competency Base) จัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงของการประกอบอาชีพที่บูรณาการ โลกของ การศึกษากับโลกของอาชีพเข้าด้วยกันระบบทวิภาคี และการฝึกงานในสถานประกอบการ (Dual Vocational Training และ On-the job Training) การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ จากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. พัฒนามาตรฐานครูและผู้บริหารการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็งในวิชาการและ วิชาชีพ ฝึกอบรมพัฒนาและให้การรับรองครูฝึกในสถานประกอบการ

มาตรฐานด้านปัจจัย พัฒนาผู้บริหารและครูให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม การจัดหลักสูตรต้องตอบสนองและให้ความสำคัญต่อความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น (Demand Driven) มีการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ เชื่อมต่อการเรียนรู้ โดยการระดมทรัพยากรในสถานศึกษา ที่รวมกลุ่ม มีการวางแผนระดับพื้นที่ (Area Catchment Planing) การวางแผนการใช้ทรัพยากร (Resource Mapping) ใช้ระบบการจัดงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Results Based Budgeting)

สรุป จากหลักการ ทฤษฎี และนโยบายดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามนโยบายการปฏิรูปการอาชีวศึกษา นั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนร่วม ในการจัดการอาชีวศึกษา จะต้องร่วมมือกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ โดยใช้กระบวนการ และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการผลิตกำลังคนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดเพื่อสนองตอบความต้องการในการพัฒนาประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

2.11 การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

1. ความหมายของการสนทนากลุ่ม

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544 : 290-291) ได้ให้ความหมายของการซักถามกลุ่มหรือสนทนากลุ่ม ไว้ว่า เป็นวิธีการเก็บข้อมูลอีกวิธีหนึ่งที่เริ่มนิยมใช้กันในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งสรุปได้ว่าการเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีนี้ผู้เก็บข้อมูลและจะนัดหมายผู้ให้ข้อมูลมาประชุมร่วมกัน ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อการซักถามเก็บข้อมูลต่างๆ ตามที่ต้องการ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดจะต้องเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้อง การแสดงความคิดเห็นหรือการซักถามจะเป็นไปในลักษณะการสนทนา ผู้ให้ข้อมูลทุกคนควรได้รับการบอกกล่าวชักจูงว่าตนมีความสำคัญและความสามารถในการแสดงความคิดเห็น และการให้ความคิดเห็นเป็นไปอย่างอิสระเสรีและไม่กระทบกระเทือนทำให้เสียประโยชน์ใดๆ

จากลักษณะการเก็บข้อมูล โดยวิธีนี้ และวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้ที่จะเก็บข้อมูลจึงไม่ควรที่จะมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองโดยตรงในเรื่องที่ศึกษา เพราะจะก่อให้เกิดความลำเอียงในการตอบและในการตีความหมายผลของการวิจัย ทั้งนี้เพราะผู้เก็บข้อมูลอาจจะไม่สามารถทำตัวเป็นกลางได้ ในการสนทนากลุ่มจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เก็บข้อมูลจะต้องให้ทุกคนที่อยู่ในกลุ่ม ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และไม่ให้ผู้ใดมีความสำคัญเหนือผู้อื่น มิฉะนั้นแล้วจะเป็นความคิดเห็นของผู้นั้นมากกว่าของกลุ่ม ในการซักถามผู้เก็บข้อมูลต้องไม่ป้อนคำถามนำหรือแสดงท่าทีชี้แนะให้กลุ่ม หรือสมาชิกของกลุ่มแสดงความคิดเห็นไปในทางใดทางหนึ่งที่ผู้เก็บข้อมูลต้องการ ในการสนทนากลุ่มควรเริ่มเมื่อทุกคนได้มาครบพร้อมกันและควรให้เสร็จภายในครั้งเดียว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เก็บข้อมูลจะต้องเตรียมประเด็นต่างๆ ที่ควรถามไว้ล่วงหน้าและตามเก็บประเด็น ให้ครบถ้วน หลักที่สำคัญคือ ผู้ที่ให้ข้อมูลหรือผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (ยกเว้นผู้วิจัย) จะต้องเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องที่จะศึกษานั้น และทุกคนจะต้องเข้ามาด้วยความสมัครใจและพร้อม

ที่จะให้ข้อมูลข้อเท็จจริงตามประสบการณ์และความคิดเห็นของตน การสนทนากลุ่มจะให้ข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ เพราะข้อมูลหลายๆ อย่างไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวเลขแต่เป็นความคิดเห็น ความรู้ หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ให้ข้อมูล อย่างไรก็ตาม ผู้เก็บข้อมูลยังสามารถที่จะเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และนำข้อมูลส่วนนั้นมาวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นข้อมูลประจักษ์ประกอบการรายงานได้

ภาณี วงษ์เอก (2536 : 400-401) กล่าวว่า การจัดสนทนากลุ่ม เป็นการนั่งสนทนากันระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตามปกติประมาณ 6-12 คน แต่ในบางกรณีอาจมีข้อบกพร่องให้มีได้ประมาณ 4-5 คน และในกรณีดังกล่าว อาจเรียกว่าเป็นการจัดสนทนากลุ่มเล็ก ในระหว่างการสนทนากันของผู้ให้สัมภาษณ์นั้น จะมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นการสนทนา เพื่อเป็นการชักจูงใจให้บุคคลกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางในการสนทนาให้ได้กว้างขวางลึกซึ้ง และละเอียดที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในการสนทนาดังกล่าวมีลักษณะเปิดกว้างที่จะให้ผู้เข้าร่วมสนทนา (Discussant) แต่ละคนวิพากษ์วิจารณ์หรือมีข้อสงสัยถามผู้เข้าร่วมสนทนาคนอื่นๆ หรือตอบข้อวิพากษ์นั้นๆ ได้ รวมทั้งตัวผู้ดำเนินการสนทนาด้วย การที่ผู้ร่วมสนทนาเหล่านี้มีปฏิริยาโต้ตอบกันในระหว่างการสนทนานั้น จะเป็นสิ่งเร้าใจให้เกิดการสนทนาในระดับลึกยิ่งขึ้นในแต่ละประเด็น ด้วยวิธีการดังกล่าวนี้จะทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลในสิ่งซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถได้มาด้วยวิธีการใช้แบบสอบถาม ต่อจากนั้นผู้วิจัยก็จะคอยวิเคราะห์สถานการณ์ในกลุ่มบุคคลที่ถูกกระตุ้นเหล่านี้ เพื่อที่จะว่าน่าจะได้สมมติฐานใดบ้างจากปฏิริยาภายในกลุ่ม ต่อมาผู้วิจัยจะได้ประเด็นที่นำมาพูดคุยในเรื่องที่สงสัยว่าจะเป็นสมมติฐาน และข้อสมมติฐานก็จะสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้รับจากการพูดคุยกัน โดยเจาะประเด็นไปที่ประสบการณ์ของบุคคลต่างๆ ที่ศึกษาจากการพูดคุยในลักษณะนี้ ผู้วิจัยจะได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการศึกษาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจะต้องวิเคราะห์สถานการณ์ภายในกลุ่มด้วย เพื่อให้แน่ใจถึงความหมายของสถานการณ์นั้นๆ จากกรวิเคราะห์สถานการณ์ จะเป็นการช่วยให้ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานที่มีอยู่รวมทั้งผู้วิจัยยังอาจได้คำตอบที่ไม่ได้คาดหมายเอาไว้ก่อนอีกด้วย ช่วยให้สมมติฐานที่ได้มามีความเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

จากลักษณะการเก็บข้อมูลโดยวิธีนี้และวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้ที่จะเก็บข้อมูลจึงไม่ควรที่จะมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและการเมืองโดยตรงในเรื่องที่ศึกษา เพราะจะก่อให้เกิดความลำเอียงในการตอบและในการตีความหมายผลของการวิจัย ทั้งนี้เพราะผู้เก็บข้อมูลอาจจะไม่สามารถทำตัวเป็นกลางได้

ในการสนทนากลุ่มจำเป็นต้องอย่างหนึ่งที่ผู้เก็บข้อมูลจะต้องให้ทุกคนที่อยู่ในกลุ่มได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และไม่ให้ผู้ใดมีความสำคัญเหนือผู้อื่น เพราะมิฉะนั้นแล้วจะเป็นความคิดเห็นของผู้นั้นมากกว่าของกลุ่ม ในการซักถามผู้เก็บข้อมูลต้องไม่ป้อนคำถามนำหรือแสดงท่าทีชี้แนะให้กลุ่มหรือสมาชิกของกลุ่มแสดงความคิดเห็นไปในทางใดทางหนึ่งผู้เก็บข้อมูลต้องรอในการสนทนา

กลุ่มควรเริ่มเมื่อทุกคนได้มาครบพร้อมกันและควรให้เสร็จภายในครั้งเดียว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เก็บข้อมูลจะต้องเตรียมประเด็นต่างๆ ที่ควรถามไว้ล่วงหน้าและเก็บตามประเด็นให้ครบถ้วน

การสนทนากลุ่มจะให้ข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ เพราะข้อมูลหลายๆ อย่างไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวเลข แต่เป็นความคิดเห็น ความรู้ หรือความรู้สึกร่วมกันของผู้ให้ข้อมูล อย่างไรก็ตามผู้เก็บข้อมูลยังสามารถที่จะเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และนำข้อมูลส่วนนั้นมาวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นข้อมูลประจักษ์ประกอบการรายงานผลได้

2. ขนาดของกลุ่มที่สนทนา

Thomas (2000 : 3) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหรือผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ควรมีจำนวนระหว่าง 7-10 คน ส่วน Bryman (2001 : 341) กล่าวว่า ขนาดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหรือผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ควรมีจำนวนระหว่าง 6-10 คน

3. หลักการจัดสนทนากลุ่ม

หลักที่สำคัญคือ ผู้ที่ให้ข้อมูลหรือผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (ยกเว้นผู้วิจัย) จะต้องเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องที่จะศึกษานั้น และทุกคนจะต้องเข้ามาด้วยความสมัครใจและพร้อมที่จะให้ข้อมูลเท็จจริงตามประสบการณ์และความคิดเห็นของตน (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2544 : 290)

ภาณี วงษ์เอก (2536 : 401-402) ได้เสนอว่า หลักการจัดสนทนากลุ่มเท่าที่นิยมใช้กัน มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้ คือ

1. ใช้ในการสร้างสมมติฐานใหม่ๆ (Generating Hypotheses)

2. ใช้ในการสำรวจความคิดเห็น ทักษะคติ และคุณลักษณะต่างๆ ของประชากร (Exploring Opinions, Attitudes and Attributes)

3. ใช้ในการทดสอบแนวความคิดในเรื่องที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมาใหม่ (Testing New Product Ideas)

4. ใช้ในการประเมินผลทางด้านธุรกิจ (Evaluating Commercials)

5. ใช้ในการกำหนดคำถาม และเพื่อทดลองใช้แบบสอบถาม (Identifying and Pretesting Questionnaire Items)

6. ใช้การสนทนากลุ่มเพื่อเป็นการค้นหาคำตอบที่ยังคลุมเครือ หรือไม่แน่ชัดของการวิจัยแบบสำรวจ ซึ่งเรียกว่าเป็นการใช้การสนทนากลุ่มเพื่อช่วยเสริมให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การที่มีผู้นิยมใช้การสนทนากลุ่มกันอย่างแพร่หลายนั้น เป็นเพราะเชื่อกันว่า เสียค่าใช้จ่ายน้อย นอกจากนี้ยังมีความรวดเร็วในการรายงานผล ทั้งนี้ ถ้าหากผู้วิจัยไม่ต้องการบันทึกที่ถอดออกมาจากเทป จะทราบผลอย่างรวดเร็วของการวิจัยนั้นๆ ภายในเวลาเพียง 2-3 วันเท่านั้น

4. องค์ประกอบในการจัดสนทนากลุ่ม (Components of Conduction Focus Group Session)

ในการจัดสนทนากลุ่มควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (ภาณี วงษ์เอก. 2536 : 401-402)

2.1 บุคลากรที่เกี่ยวข้อง (Personnel)

1) ผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) จะต้องเป็นผู้ที่พูดและฟังภาษาท้องถิ่นได้ เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี สุขภาพ อ่อนนุ่ม และมีมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพเป็นสิ่งสำคัญมากในการสร้างบรรยากาศการสนทนาโดยไม่ถือเป็นเรื่องการทำงาน ทุกคนในกลุ่มจะมีหน้าตาเบิกบานแจ่มใส เหมือนกับเป็นการสนทนาโดยทั่วไป และผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องเป็นผู้รู้เบื้องหลังความต้องการและวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยเป็นอย่างดี

2) ผู้จดบันทึกการสนทนา (Notetaker) จะต้องรู้วิธีว่า ทำอย่างไรจึงจะ จดบันทึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะจะต้องจดบันทึกบรรยากาศที่เกิดขึ้น ในระหว่างการสนทนาด้วย เช่น ความเงียบ เสียงหัวเราะ การแสดงสีหน้าของผู้เข้าร่วมสนทนาเพื่อประโยชน์ แก่การวิเคราะห์ ในภายหลัง นอกจากนี้ผู้จดบันทึกจะต้องพูดและฟังภาษาท้องถิ่นได้

3) ผู้ช่วย (Assistant) จะเป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือทั่วไป ในขั้นเตรียมการจัดสนทนากลุ่ม เช่น ช่วยเตรียมสถานที่ จัดสถานที่ บันทึกเสียง เปลี่ยนเทป เหล่านี้ เป็นต้น

4.2 แนวทางในการสนทนากลุ่ม (Group Discussion Guide) แนวทางการสนทนากลุ่ม และการจัดลำดับหัวข้อในการสนทนา ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต่างๆ ที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ในการทำวิจัยนั้นๆ ควรต้องจัดเตรียมไว้ล่วงหน้า แต่ทั้งนี้จะต้องยืดหยุ่นได้ในทางปฏิบัติ จากบรรยากาศ ในการสนทนาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยอาจจะได้ประเด็นซึ่งไม่ได้คาดคิดเอาไว้ก่อน จากผู้เข้าร่วมสนทนา เป็นผู้ยกขึ้นมาเองซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านั้น ผู้ดำเนินการสนทนาสามารถซักถามต่อได้ เพราะอาจ เป็นข้อค้นพบที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนซึ่งเป็นประโยชน์และมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัย

4.3 อุปกรณ์สนาม (Field Instruments) อุปกรณ์สนามที่ควรเตรียม เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับการจัดสนทนากลุ่มได้แก่

1) เครื่องบันทึกเสียง เทปเปล่า ถ่านวิทยุ สำหรับอัดเสียงขณะทำการสนทนากลุ่ม กำลังดำเนินการอยู่ ทั้งนี้ เพื่อจะนำมาถอดเทปในภายหลังเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สำหรับผู้วิจัย

2) สมุดบันทึกและดินสอสำหรับผู้จดบันทึก เพื่อเป็นแนวทางในการถอดเทป ให้ง่ายขึ้น และผู้วิจัยจะได้ทราบบรรยากาศของการสนทนากลุ่มจากการจดบันทึกของผู้จดบันทึก

4.4 แบบฟอร์มสำหรับคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Screening Form) แบบฟอร์มสำหรับ คัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (Homogeneous) อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น เพศ กลุ่มอายุ สถานภาพสมรส สถานที่อยู่อาศัย จำนวน และอายุของบุตร เป็นต้น ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะเป็นเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือกตามลักษณะของงาน วิจัย

4.5 สิ่งเสริมสร้างบรรยากาศ (Refreshment & Snack) สิ่งเสริมสร้างบรรยากาศ เช่น เครื่องดื่ม ของขบเคี้ยว บุหรี่ ฯลฯ สิ่งของดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่เสริมสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองระหว่างผู้มีส่วนร่วมในการสนทนาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

4.6 ของสมนาคุณแก่ผู้เข้าร่วมสนทนา (Remuneration) ของสมนาคุณแก่ผู้เข้าร่วมสนทนา เพื่อเป็นการตอบแทนผู้เข้าร่วมสนทนา แม้จะเป็นสิ่งที่เล็กน้อย แต่ในทางจิตวิทยาแล้ว เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการแสดงออกซึ่งความมีน้ำใจของผู้วิจัย ซึ่งจะแสดงความขอบคุณที่ผู้ร่วมสนทนาได้สละเวลามาครั้งนี้

4.7 สถานที่และระยะเวลา (Location and Time) สถานที่จัดการสนทนาควรจะเป็นบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่ทำวิจัยนั้นๆ อาจจะเป็นบ้าน ศาลา วัด ไร่ ไร่ ไร่ ฯลฯ ที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก ห่างไกลความพลุกพล่านเพื่อให้ผู้เข้าร่วมสนทนาได้มีสมาธิในเรื่องต่างๆ ที่กำลังสนทนากัน ส่วนระยะเวลาในการสนทนาโดยทั่วไปไม่ควรจะเกิน 2 ชั่วโมง ต่อ 1 กลุ่ม

5. ขั้นตอนในการจัดสนทนากลุ่ม

ในการจัดสนทนากลุ่มควรมีขั้นตอนดังนี้ (ภาณี วงษ์เอก. 2536 : 403-404)

5.1 เลือกบุคคลที่จะให้เข้าร่วมสนทนากลุ่มด้วยแบบฟอร์มที่เตรียมไว้ตามขนาดของกลุ่มที่ต้องการ โดยทั่วไป ควรจะประมาณ 6-12 คน เพราะหัวข้อบางหัวข้อที่ยากหรือไม่น่าสนใจสำหรับผู้สนทนาในกลุ่ม จะทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถจุดประเด็นที่เร้าให้เกิดการสนทนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิกริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้สนทนาเองก็จะแสดงออกไม่เต็มที่ ถ้าหากเกิน 12 คนแล้ว ผู้เข้าร่วมสนทนาทุกคนก็จะไม่มีโอกาสและแสดงความคิดเห็นของตนเอง และเป็นการยากแก่ผู้ดำเนินการสนทนาในการที่จะชักนำให้กลุ่มนั้นหันเหเข้ามาสู่ประเด็นที่ต้องการ

5.2 เมื่อได้บุคคลที่เข้าข่ายแล้ว คณะผู้วิจัย ผู้ดำเนินการสนทนา ผู้จัดบันทึก (ผู้ช่วย) จะเป็นผู้พาผู้เข้าร่วมกลุ่มสนทนาพร้อมกัน ณ สถานที่ที่จัดให้มีการสนทนากลุ่ม

5.3 ผู้ดำเนินการสนทนาแนะนำคณะผู้วิจัยอีกครั้ง และบอกจุดมุ่งหมายในการสนทนาด้วย พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นกันเอง โดยเชิญให้รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม และขอความยินยอมจากผู้ร่วมสนทนา โดยขอบันทึกเสียงการสนทนา ควรชี้แจงให้ทราบจุดมุ่งหมายในการบันทึกเสียงและการจดบันทึก และเปิดโอกาสให้ซักถามคณะผู้วิจัยก่อน เพื่อสร้างความไว้วางใจ

5.4 เริ่มการสนทนาโดยยึดแนวทางการสนทนาที่มีอยู่เป็นหลัก แต่ดูความเหมาะสมสามารถยืดหยุ่นได้แล้วแต่สถานการณ์กลุ่มพาไป อย่างไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงว่าครอบคลุม เนื้อหาที่ต้องการแล้วหรือยัง ผู้ดำเนินการสนทนาควรประมาณระยะเวลาที่จะใช้ในแต่ละประเด็นเอาไว้ด้วย เพื่อไม่ให้เสียเวลามากไปกับบางหัวข้อ แต่ทั้งนี้ผู้ดำเนินการสนทนา จะต้องไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มมีความรู้สึกว่าถูกตัดบทเมื่อแน่ใจว่าได้เนื้อหาตามที่ต้องการในแนวทาง การสนทนาแล้ว จบการสนทนา

ด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนาซักถามข้อข้องใจอีกครั้ง เพื่อเป็นการตอบข้อสงสัยในเรื่องที่สนทนาทั้งหมด

5.5 แจกของสมนาคุณเพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณต่อผู้เข้าร่วมสนทนา

6. หน้าที่ต่างๆ ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ภาณี วงษ์เอก (2536 : 405-406) กล่าวถึงหน้าที่ต่างๆ ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

6.1 บทบาทของผู้ดำเนินการสนทนา (Role of Moderator)

1) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องต้อนรับผู้เข้าร่วมสนทนาอย่างเป็นกันเองกับผู้เข้าร่วมสนทนาทุกคน พร้อมทั้งเป็นผู้แนะนำให้ผู้เข้าร่วมสนทนาได้รู้จักกันเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี (ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมสนทนาในกลุ่ม ไม่ได้อยู่ในชุมชนเดียวกัน) พร้อมทั้งเชิญให้รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม สิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ร่วมสนทนามีความรู้สึกรู้สึกคุ้นเคยกันเร็วยิ่งขึ้น เรียกว่าเป็นการ “สร้างบรรยากาศ”

2) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องเป็นผู้อธิบายให้ผู้เข้าร่วมสนทนาทุกคนได้รับทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเชิญมาร่วมสนทนา และขอความร่วมมือโดยชี้แจงให้ทราบว่า ความคิดเห็นหรือประสบการณ์ต่างๆ ที่จะได้รับจากผู้เข้าร่วมสนทนานั้นจะเป็นประโยชน์กับงานวิจัยและผู้เข้าร่วมสนทนาสามารถจะแสดงความคิดเห็นได้โดยอิสระเสรี

3) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องขอความยินยอมจากผู้เข้าร่วมสนทนาในการบันทึกเสียง ขณะสนทนาลงในเครื่องเทป และขอจดบันทึกด้วย เพื่อประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ในภายหลัง

4) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องจำแนกทางการสนทนาได้อย่างแม่นยำ ขณะที่สนทนาควรจะต้องปล่อยให้มีความต่อเนื่องในการสนทนาโดยไม่มีสิ่งใดมาขัดจังหวะ

5) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องตระหนักว่าการทำงานนี้เป็นการทำงานเพื่อการเรียนรู้ ดังนั้น จะต้องไม่แสดงความคิดเห็นของตนเอง ควรปล่อยให้ผู้เข้าร่วมสนทนามีอิสระที่จะแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกันได้อย่างเสรี และเป็นโดยธรรมชาติที่สุด

6) ผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องคอยสังเกตผู้เข้าร่วมสนทนา เช่น ผู้ที่เด่น ที่สุดในกลุ่ม ซึ่งอาจครอบงำคนอื่น จะต้องหาวิธีการไม่ให้เกิดปัญหาพูดมากเกินไป หรือผู้ที่เงียบ ที่สุดจะต้องพยายามชักชวนให้พูดแสดงความคิดเห็นบ้าง

6.2 บทบาทของผู้จดบันทึก (Role of Notetaker)

1) ผู้จดบันทึกจะต้องวางแผนผังการนั่งของผู้ร่วมสนทนาทุกคน พร้อมทั้งเขียนชื่อกำกับ และให้หมายเลขแทนชื่อ เพื่อสะดวกในการจดบันทึกแบบสั้นๆ เป็นแนวทางในการถอดเทปในภายหลัง

2) ผู้จดบันทึกต้องทำหน้าที่จดบันทึกแต่เพียงอย่างเดียว ไม่ควรร่วมสนทนาด้วย เพราะจะทำให้เสียบรรยากาศของการสนทนาในกลุ่ม

3) ผู้จัดบันทึกจะต้องเป็นผู้ถอดเทปด้วยตนเอง เพื่อความเข้าใจสิ่งที่ได้บันทึก และเนื้อหาสาระในเทปที่ตรงกัน

6.3 บทบาทของผู้ช่วยทั่วไป (Role of Assistant) ผู้ช่วยทั่วไปมีหน้าที่สำคัญ คือ คอยควบคุมเครื่องบันทึกเสียงและเปลี่ยนเทปขณะที่กำลังดำเนินการสนทนา และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ดำเนินการสนทนาและผู้จัดบันทึก เพื่อให้แต่ละคนทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนคอยดูแลบริการเครื่องดื่มและของขบเคี้ยวแก่ผู้เข้าร่วมสนทนา

7. ข้อดีของการจัดสนทนากลุ่ม

การจัดสนทนากลุ่ม มีข้อดีคือ (ภาณี วงษ์เอก. 2536 : 407)

7.1 เนื่องจากผู้ที่จะเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม จะต้องเป็นตัวผู้วิจัยเองหรือเป็นผู้ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี ดังนั้น การที่ผู้ร่วมสนทนาเข้าใจผิดในประเด็นที่สนทนา ตัวผู้ดำเนินการสนทนาก็สามารถจะแก้ไขได้ทันที เพราะเป็นผู้ที่รู้ถึงวัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการวิจัยเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี

7.2 ในการจัดการสนทนากลุ่มแตกต่างจากวิธีอื่นๆ คือ มีผู้ร่วมสนทนาประมาณ 6-12 คน และบุคคลเหล่านี้จะมีสถานภาพต่างๆ ที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น จะไม่ค่อยมีความรู้สึกขัดใจหรือมีความขำเกรง อันเนื่องมาจากความคิดที่ว่าผู้วิจัยมีการศึกษาคึกว่า และมีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า เพราะเป็นการเผชิญหน้ากันในลักษณะของกลุ่มมากกว่าตัวต่อตัวเหมือนวิธีสัมภาษณ์รายบุคคล หรือการสัมภาษณ์ระดับลึก

7.3 ลักษณะของการเปิดโอกาสให้มีปฏิริยาโต้ตอบกันในการสนทนากลุ่มนั้น ทำให้มีการถกเถียงกันในเนื้อหาสาระอย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น เท่ากับเป็นการถ่วงถ่วงความคิดอันเนื่องมาจากการตีความหมายผิดทั้งนี้ ถ้าหากในประเด็นต่างๆ ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ผู้วิจัยสามารถจะซักถามต่อเพื่อหาคำอธิบาย หรือสามารถจะเก็บความเอาจากการวิพากษ์วิจารณ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มมาวิเคราะห์ได้

7.4 บรรยากาศในการสนทนากลุ่มจะช่วยลดความกลัวว่า ความคิดเห็นของแต่ละคนจะเป็นเป้าหมายในการถูกบันทึกเอาไว้ ทั้งนี้เพราะเป็นการแสดงความเห็นในลักษณะกลุ่มมากกว่า

8. ข้อจำกัดของการจัดสนทนากลุ่ม

การจัดสนทนากลุ่ม มีข้อจำกัด คือ (ภาณี วงษ์เอก. 2536 : 408)

8.1 การจัดสนทนากลุ่มแต่ละครั้ง จะต้องระวังมิให้เกิดการผูกขาดการสนทนาขึ้นโดยบุคคลในบุคคลหนึ่งในกลุ่ม และไปครอบงำผู้ร่วมสนทนาคนอื่นๆ โดยตัวผู้ดำเนินการสนทนาจะต้องมีเทคนิคในการที่จะให้ความสำคัญกับผู้ร่วมสนทนาให้เท่าๆ กันทุกคน

8.2 พฤติกรรมหรือความคิดเห็นบางอย่าง ซึ่งเป็นส่วนที่ไม่ยอมรับของชุมชนอาจจะไม่ได้รับการเปิดเผยในการจัดสนทนากลุ่ม ถ้าหากไปสัมภาษณ์ตัวต่อตัวจะได้รับการเปิดเผยมากกว่า

2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประพันธ์ แน่นอุดร (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการบริหารงานอยู่ในระดับ “มาก” ทุกงานเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) งานด้านอาคารสถานที่
- 2) งานบริหารทั่วไป
- 3) งานด้านวิชาการ
- 4) งานด้านกิจการนักเรียน
- 5) งานธุรการและการเงิน
- 6) งานบริหารงานบุคลากร
- 7) งานความสัมพันธ์กับชุมชน

รสริน ปิตินันท์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ด้านการบริหารงานทั่วไป งานธุรการ งานวิชาการ งานปกครองนักเรียน งานบริการ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอยู่ในระดับน้อย

พิพัฒน์ ภัทรพงษ์สิทธิ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า มีผู้บริหารที่มีพฤติกรรมปฏิบัติงาน 6 ด้านอยู่ในระดับ “มาก” มีการบริหารอาคารสถานที่เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานธุรการ การเงิน และพัสดุ การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการบริหารงานวิชาการเป็นลำดับ

วันชัย สิริชนะ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาสำหรับสถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย” การศึกษาใช้แนวการวิจัยเชิงพรรณนา โดยใช้รูปแบบวิธีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิตามแนวคิดของสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน พบว่า รูปแบบของระบบ

การประกันคุณภาพทางการศึกษาของทุกประเทศได้เน้นถึงหลักการในเรื่องความเป็นอิสระ (Autonomy) ควบคู่ไปกับความพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอก (Accountability) ของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้โดยที่แต่ละประเทศมีกลไกการดำเนินการและวิธีการในรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปตาม ประสพการณ์และจารีตนิยมของตน และได้รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ การรับรองวิทยฐานะและการติดตามผลการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ย่อยๆ ที่เป็นตัวบ่งชี้ สมรรถภาพที่แสดงถึงคุณภาพของการศึกษา ดังนี้คือ เกณฑ์พิจารณาความพร้อมและขีดความสามารถ ในด้านการพัฒนา และติดตามการดำเนินงานของหลักสูตรองค์กร และการบริหาร ทรัพยากรบริหาร ระบบการพัฒนาอาจารย์และบุคลากร การใช้ประโยชน์ อาคารสถานที่ และอุปกรณ์ ตลอดจนห้องสมุด การบริการวิชาการ สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา การบริการนักศึกษา จำนวนนักศึกษารวม จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการ ประกันคุณภาพการศึกษาของทุกประเทศที่ศึกษาได้เน้นถึงหลักการในเรื่องความเป็นอิสระ ควบคู่ ไปกับความพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอก

รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่พัฒนาขึ้น ได้ใช้กระบวนการรับรองวิทยฐานะ โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 แบบคือ ใช้ระบบการตรวจสอบกลไกควบคุมคุณภาพ ทางวิชาการภายในที่สถาบันจัดให้มีขึ้น และแบบที่สองใช้ระบบการตรวจสอบผลการดำเนินงาน สำหรับสถาบันหรือหลักสูตรที่ขอจัดตั้งหรือขอเปิดดำเนินการใหม่ โดยทั้งสองระบบมุ่งเน้นการกระตุ้น ให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการกำกับดูแลตนเอง โดยการสร้างระบบควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานของตนขึ้นด้วยตนเอง

คงสี สันทอง (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารงานของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า การบริหารงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษายู่ในระดับ “มาก” ด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงานวิชาการ การบริหารกิจการนักเรียน การบริหารบุคลากร การบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ การบริหาร อาคารสถานที่ และการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ปรากฏว่า การบริหาร งานด้านอาคารสถานที่ ปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก”

วิชา ทรวงแสง (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยและวรรณกรรมไทย ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยใน วิทยาลัยครู โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยและวรรณกรรมไทย ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยในวิทยาลัยครู ด้วยวิธีการวิจัย และพัฒนา 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วยข้อมูลจากนักศึกษาผู้เชี่ยวชาญ เอกสารหลักสูตร และข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากข้อมูลขั้นตอนที่ 1 นำมาสังเคราะห์กำหนดโครงสร้าง ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และเป้าหมาย ผลผลิต รวมทั้งองค์ประกอบของโครงสร้างแต่ละส่วนของรูปแบบ

3. พัฒนาเอกสารประกอบการสอนและเครื่องมือวัดผล ผลการศึกษาในขั้นที่ 2 นำมาเป็นเครื่องกำหนดชี้้นำ การเรียบเรียงเอกสารประกอบการสอน แบบสอบวัดความรู้ ทักษะและทักษะ สำหรับใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

4. การตรวจสอบคุณภาพของเอกสาร ผู้ตรวจสอบได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 7 ท่าน ผลการตรวจสอบปรากฏว่า รูปแบบเบื้องต้นและเอกสารผ่านเกณฑ์การประเมิน

5. การแก้ไขปรับปรุง เป็นการแก้ไขเอกสารประกอบการสอนและเครื่องมือวัดผลตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ กลุ่มทดลองได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จำนวน 28 คน ระยะเวลาการทดลอง 15 คาบ ด้วยการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียน และทัศนคติต่อภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างภายหลังการทดลองใช้รูปแบบสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

การสังเกตความสนใจในชั้นเรียนพบว่า นักศึกษามีความสนใจเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลการสนทนากลุ่มพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยมากกับรูปแบบที่ได้ทดลองใช้

6. ประเมินผลและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน ข้อมูลการทดลองบ่งชี้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวรรณกรรมไทยด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยในวิทยาลัยครู ที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ

แสน สมนึก (2538 : 211-229) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศทางไกล เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศทางไกล ในการเสริมสร้างสมรรถภาพการนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการสอนทางไกลของหน่วยงานทางการศึกษาต่างๆ ศึกษาขั้นตอนการสร้างชุดการสอน การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา และศึกษาคุณลักษณะของสื่อทางไกลแต่ละชนิด นำมาสังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการนิเทศทางไกล ที่มีขั้นตอนการพัฒนา 4 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนการสร้างชุดการนิเทศทางไกล ขั้นตอนการตรวจสอบประสิทธิภาพชุดการนิเทศทางไกล และขั้นตอนการประเมินรูปแบบการนิเทศทางไกล พบว่าสมรรถภาพการนิเทศภายในโรงเรียน ด้านการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตามความคิดเห็นของครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 และพบว่าผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มทดลองมีร้อยละ ของการปฏิบัติการนิเทศภายใน โรงเรียน ด้านการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนมากกว่ากลุ่มควบคุม

โดยสรุป รูปแบบการนิเทศทางไกลที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบการนิเทศทางไกล ที่นำไปใช้เสริมสร้างสมรรถภาพการนิเทศภายในด้านการแก้ปัญหา การจัดการเรียนการสอนของ ผู้บริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประจวบ นอกสันเทียะ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและ ปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างจาก โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จำนวน 419 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS/PC คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่า F

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติงานตามเกณฑ์โรงเรียนประถมศึกษา 2536 อยู่ใน ระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน การเปรียบเทียบไม่พบความแตกต่างในการปฏิบัติงานของโรงเรียน แต่ละขนาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน โดยภาพรวม โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ในรายด้านมีเฉพาะด้านธุรการและการเงิน โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าทั้งขนาดกลาง และขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

วาสนา แสงงาม (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยรูปแบบการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการ ประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน และกรมสามัญศึกษา ได้ดำเนินงานโดยมีแนวทางการกำหนดมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้ สถานศึกษานำไปเป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาแตกต่างกันที่สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกระจายอำนาจการดำเนินงานให้สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินงานตามแนวทางของกรมต้นสังกัด ส่วนกรมสามัญศึกษาจะกระจายอำนาจ การดำเนินงานให้เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากกรมต้นสังกัด ส่วนสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จะได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากองค์กร ภายนอก ซึ่งยังไม่ระบุชัดเจนว่าเป็นหน่วยงานใด

2. แนวโน้มรูปแบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปัตตานี จะประกอบด้วยแนวทางในการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน คือ การควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมีแนวทางในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1 สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยกลุ่มบุคคลที่สถานศึกษาแต่งตั้งขึ้น ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้แทนจากชุมชน / ท้องถิ่น มาตรฐานการศึกษาที่กำหนดขึ้นต้องมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาชาติ มาตรฐานการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา และความต้องการของชุมชน / ท้องถิ่น และสามารถนำมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือธรรมนูญโรงเรียน

ระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษาเพื่อนำมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดลงสู่การปฏิบัติมี 2 รูปแบบ คือ 1) ยึดมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดขึ้นเป็นหลัก 2) ยึดภาระงานของสถานศึกษาเป็นหลัก

2.2 สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะมีการตรวจสอบคุณภาพภายในของสถานศึกษา 2 รูปแบบคือ 1) การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรภายในสถานศึกษา ซึ่งเป็นการประเมินตนเอง 2) การตรวจสอบโดยบุคลากรจากเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา

สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานสู่สาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2.3 สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะได้รับการประเมินคุณภาพภายในปีละ 1 ครั้ง กลุ่มผู้ประเมินประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้แทนจากเขตพื้นที่การศึกษา ผู้แทนจากกรรมการสถานศึกษา และผู้แทนจากชุมชนภายในเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาจะต้องนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย และปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สมพร แมลงภู (2541 : 117-132) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า รูปแบบเบื้องต้นที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ที่จะใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ในที่สุดการปรับปรุงรายละเอียดหลักเพียงเล็กน้อยในบางขั้นตอน ทำให้ได้รูปแบบอันสมบูรณ์ซึ่งเป็นวงจร 5 ขั้นตอน คือ 1. การศึกษาปัญหาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน 2. การวางแผนและกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา 3. พัฒนานวัตกรรมเพื่อการแก้ปัญหา 4. การปฏิบัติงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และ 5. การประเมินผลการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ

โกศล ภูงามเงิน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสำคัญ และการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสำคัญและการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่สังกัดต่างขนาดกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาน มาศย์ภูธร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการพัฒนาในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาพปัจจุบันในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ในหมวดงานทั้ง 7 หมวด มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ “มาก” ปัญหาในการพัฒนาปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดขอนแก่น ในหมวดงานทั้ง 7 หมวด มีปัญหาร่วมกันพอสรุปได้ ดังนี้ (ก) ครูขาดประสบการณ์ในการทำงาน เพราะส่วนมากเป็นผู้บรรจุใหม่ มีอายุราชการไม่เกิน 5 ปี (ข) ขาดการกำหนดแผนงานและโครงการตลอดทั้งการประเมินผลงานในการปฏิบัติงาน (ค) ขาดงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ (ง) ครูไม่มีแผนการสอน จึงทำให้กระบวนการเรียนการสอนไม่สมบูรณ์ (จ) มีการโยกย้ายประจำปีของข้าราชการครู เป็นผลทำให้เปลี่ยนตัวบุคลากรในการรับผิดชอบงานบ่อยๆ

ไชยยันต์ เจริญชัย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของครูผู้สอน พบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่นมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน โดยมีการปฏิบัติในด้านการสอนที่สอดคล้องเนื้อหาจริยธรรมมากที่สุด และด้านวัดผลประเมินผลด้วย portfolio น้อยที่สุด ส่วนระดับปัญหาและความต้องการอบรมสัมมนา มากที่สุดและน้อยที่สุดคือต้องการเอกสารหลักสูตรนารีศึกษาค้นคว้า

พิเชษฐ สีหนารถ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร และครูวิชาการ 274 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน ด้านงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับ “มาก”

ปิยะดา แสนสุข (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินการบริหารตามมาตรฐานการบริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ วัดดูประสงค์เพื่อประเมินมาตรฐาน การบริหารโรงเรียนและเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 354 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร

โรงเรียน 66 คน ครูผู้สอน 288 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 4 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิจัย พบว่า

1) โดยภาพรวมและรายเรื่องมีการปฏิบัติในระดับ “มาก” ในด้านโรงเรียนจัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดความมุ่งมั่นในการพัฒนาโรงเรียน ประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการพัฒนาโรงเรียน แต่มีการปฏิบัติในระดับ “ปานกลาง” ในด้านโรงเรียนใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและโรงเรียนประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ

2) ปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับ “ปานกลาง” ยกเว้นด้านโรงเรียนใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ “น้อย”

3) ข้อเสนอแนะตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะอยู่ในระดับ “มาก” แต่เมื่อพิจารณารายเรื่องพบว่า ข้อเสนอแนะอยู่ในระดับ “มากที่สุด” ได้แก่ การจัดครูเข้าสอนตรงตามความรู้ความสามารถวิชาถนัด

อุทิศ ไชยศรีสุทธิ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษา ด้านกระบวนการบริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะคือ

1) สภาพการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านกระบวนการบริหาร ถ้าอิงเกณฑ์ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวิชาการมีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาเป็นด้านบุคลากรและต่ำสุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2) การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านกระบวนการบริหารมีปัญหาอุปสรรคด้านทรัพยากรการบริหาร คือ ขาดครูและบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ขาดงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ขาดวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทางด้านวิชาการ และขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน

3) การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านกระบวนการบริหาร มีข้อเสนอแนะถ้าทรัพยากรการบริหาร คือคน ควรมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเหมาะสมกับงานการใช้วัสดุอุปกรณ์เหมาะสมกับงาน และการบริหารควรเน้นการมีส่วนร่วมของครูในการวางแผนและการทำงาน

4) ผลการศึกษาจากการจัด workshop มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

✓ เสกสรร สายสีสด. (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู สำหรับสถาบันราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนารูปแบบระบบการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูสำหรับสถาบัน

ราชภัฏ ผู้วิจัยได้รูปแบบระบบที่เหมาะสม และสามารถนำไปออกแบบระบบการเรียนการสอน โดยใช้อินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆ คือ กำหนดเป้าหมาย การเรียนการสอน วิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบเนื้อหาบทเรียน กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การเตรียมความพร้อม สิ่งแวดล้อมการเรียน บทบาทผู้สอน การสร้างแรงจูงใจในการเรียน การดำเนินการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมทักษะ ประเมินผลการเรียนการสอน และข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงจากการทดสอบ การเรียนด้วยบทเรียนบนอินเทอร์เน็ต ก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

✓ กฤษณา เสนาวงษ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ใน 5 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับ ความประทับใจในสถานศึกษา สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับบรรยากาศในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับบรรยากาศในการบริหาร และสภาพแวดล้อม เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา 5 ด้าน จำแนกตามคณะวิชา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ศิริเพ็ญ เสาร์จณิ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มี เพศ ที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูแตกต่างกัน ในมาตรฐานที่ 2,3,4,5,9,10,11 และ 12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ปัจจัย อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ที่แตกต่างกัน มีการรับรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนครูผู้สอนที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษาและ ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพครูของข้าราชการครูที่แตกต่างกัน ในมาตรฐานที่ (2,3,4,5, 6,7,8,9,10 และ 11) (2,3,4,5,6 และ 7) (1 และ 3) และ 12 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ตามลำดับ และเปรียบเทียบการรับรู้ ของผู้บริหารและครูผู้สอนโดยจำแนกตามสถานภาพ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ ในการทำงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ในมาตรฐานที่ (2 และ 11) (2,3,4,5,6,7,9,10 และ 11) (1 และ 3) (3,4,5 และ 7) แต่ปัจจัย คุณลักษณะด้านสังคมที่แตกต่างกันมีการรับรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ธีระพร อายุวัฒน์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา ของจังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการและด้านปัจจัย เพื่อจัดลำดับความสำคัญ ของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง 3 ด้านในโรงเรียนแต่ละขนาด ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ในภาพรวม

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามขนาดโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ประสบปัญหาระดับปานกลาง ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัย และด้านผู้เรียนตามลำดับ

2) ในภาพรวมสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถจัดลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้ (1) ด้านกระบวนการ (2) ด้านปัจจัย (3) ด้านผู้เรียน ส่วนในโรงเรียนแต่ละขนาดสามารถ จัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ 2.1 ขนาดเล็ก 1) ด้านกระบวนการ 2) ด้านปัจจัย 3) ด้านผู้เรียน 2.2 ขนาดกลาง 1) ด้านกระบวนการ 2) ด้านปัจจัย 3) ด้านผู้เรียน 2.3 ขนาดใหญ่ 1) ด้านกระบวนการ 2) ด้านปัจจัย 3) ด้านผู้เรียน และบุคลากรในโรงเรียน เห็นว่าการให้ความสำคัญและร่วมมือกันอย่าง จริงจังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนส่งผลโดยตรงต่อมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาของโรงเรียน

✓ สุรวุฒ ฒ ระนอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยระดับครูผู้สอน ปัจจัยระดับผู้บริหารสถานศึกษา และผลการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา ปัจจัยระดับครูผู้สอนและปัจจัยระดับผู้บริหารสถานศึกษาระดับที่ส่งผลต่อการ ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับครูผู้สอน และปัจจัย ระดับผู้บริหารสถานศึกษา กับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ปัจจัยในแต่ละระดับ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยระดับครูผู้สอน ปัจจัยระดับผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน คุณภาพการสอน ทัศนคติของผู้บริหาร ความเป็นผู้นำทางวิชาการ การนิเทศการศึกษา การ จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2. ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน ในภาพรวมอยู่ในระดับขั้นต่ำที่ยอมรับได้

3. ความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่ระดับความ มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้แก่ คุณภาพการสอน ทัศนคติของผู้บริหาร ส่วนระดับความมีนัยสำคัญ ทางสถิติ .05 ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และการนิเทศ การศึกษา

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการศึกษาสภาพการ ปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียน และการพัฒนารูปแบบระบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงได้ ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

ของสถาบันการอาชีวศึกษา โดยศึกษาสภาพการดำเนินงานและการพัฒนารูปแบบการดำเนินงาน
ที่ส่งเสริมการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา มีวิธีดำเนินงานวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการ อาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 การพัฒนาารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 14 สถาบัน จำแนกเป็นผู้บริหาร 70 คน ครูผู้สอน 1,013 คน รวมทั้งสิ้น 1,083 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ตำแหน่งผู้บริหารและครูผู้สอน มีขั้นตอนดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 ทั้งหมด 14 สถาบัน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง สำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน

2.2 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของจำนวนประชากรในแต่ละสถาบันการศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารเมื่อเทียบสัดส่วนแล้ว ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างสถาบันการศึกษาระดับ 1 คน ซึ่งรวมกันน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ปรับกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารจาก 21 คน เป็น 28 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง 327 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ใช้จริง จำแนกตามสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

รายชื่อสถาบันการอาชีวศึกษา	ประชากร (คน)			กลุ่มตัวอย่าง (คน)		
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	คน
1. วิทยาลัยการอาชีพไทรน้อย	5	31	36	2	9	11
2. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	5	141	146	2	43	45
3. วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี	5	9	14	2	3	5
4. วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม	5	103	108	2	30	32
5. วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง	5	106	111	2	30	32
6. วิทยาลัยเทคนิคคูสิต	5	77	82	2	23	25
7. กาญจนานิเทศวิทยาลัยช่างทองหลวง	5	13	18	2	4	6
8. วิทยาลัยพาณิชยกรรมธนบุรี	5	116	121	2	33	35
9. วิทยาลัยพาณิชยกรรมเขตพูน	5	102	107	2	30	32
10. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	5	79	84	2	23	25
11. วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	5	88	93	2	25	27
12. วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี	5	52	57	2	16	18
13. วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง	5	45	50	2	14	16
14. ศูนย์ฝึกอบบรมวิศวกรรมเกษตร	5	51	56	2	16	18
รวม	70	1,013	1,083	28	299	327

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พ.ศ.2546

3.1.2 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหาร ทรัพยากรบุคคล การบริหารองค์การ การบริหารจัดการอาชีวศึกษา และการจัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษา จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา การบริหารทรัพยากร บุคคล และการบริหารองค์การ ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1.1 มีวุฒิการศึกษาด้านการบริหารการศึกษา การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารองค์การ พฤติกรรมองค์การ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป

1.1.2 มีประสบการณ์ด้านการบริหาร หรือให้คำปรึกษาทางด้านการบริหาร การศึกษา การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารองค์การ พฤติกรรมองค์การ ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.1.3 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

1.2 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารจัดการอาชีวศึกษา และการจัด การเรียนการสอนอาชีวศึกษา ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.2.1 มีวุฒิการศึกษาด้านการบริหารการศึกษา หลักสูตรและการสอน การวัดและประเมินผล การวิจัย ตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป

1.2.2 มีประสบการณ์ในการบริหาร การสอน การบริหารสถานศึกษา หรือ ให้คำปรึกษาด้านการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี

1.2.3 ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกด้วยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 10 คน ดังนี้

2.1 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา การบริหาร ทรัพยากรบุคคล และการบริหารองค์การ จำนวน 5 คน ดังนี้

1. นายยุทธชัย อุดมา	อดีตเลขาธิการคुरुสภา
2. ดร.จักรพรรดิ วัฒนา	เลขาธิการคुरुสภา
3. ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน	อดีตเลขาธิการคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน
4. รศ.ดร.พงศ์ หรดาล	รองศาสตราจารย์ประจำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

5. ดร.วิชัย รวิพันธ์

Section Manager ฝ่ายผลิต
บริษัท Philips Semiconductors
(Thailand) จำกัด

2.2 ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารจัดการอาชีวศึกษา และการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน ดังนี้

1. นายชาญเวช บุญประเคิม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย
ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน
การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2
ศึกษานิเทศน์ 9
2. นางสมจิตร รัตนฤทัย สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา
และวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา
3. ดร.คมสร วงษ์รักษา หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานสถาบัน
และสถานศึกษา สำนักมาตรฐาน
การอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. นางสาวสุเมติ อิ่มแก้ว ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
5. นางพรศรี ฉิมแก้ว ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวิชาชีพ
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบของมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2545 จำนวน 12 มาตรฐาน และศึกษาพัฒนาจากแบบสอบถามและแบบวัดที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2545 ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 54 ข้อ โดยจำแนกตามมาตรฐานแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน	จำนวน	14	ข้อ
2. มาตรฐานด้านกระบวนการ	จำนวน	22	ข้อ
3. มาตรฐานด้านปัจจัย	จำนวน	18	ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความหมาย ดังนี้

5	หมายถึงมีการดำเนินงานมากที่สุด
4	หมายถึงมีการดำเนินงานมาก
3	หมายถึงมีการดำเนินงานปานกลาง
2	หมายถึงมีการดำเนินงานน้อย
1	หมายถึงมีการดำเนินงานน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2545 มาสร้างเครื่องมือ เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัย

2. ดำเนินการสร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นตามกรอบมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2545 โดยให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน 12 มาตรฐาน 54 ตัวบ่งชี้ เพื่อสอบถามสภาพการดำเนินงานของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากขั้นตอนการสร้าง ปรีกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาตรวจสอบทั้งขอรับข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุง

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงให้มีคุณภาพตามกรอบการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

และถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 14 สถาบันการศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับสถานศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 เพื่อส่งแบบสอบถามจำนวน 327 ชุด และขอความร่วมมือในการตอบพร้อมทั้งเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2546 ถึงเดือนธันวาคม 2546 ติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนได้จำนวน 304 ชุด เป็นแบบสอบถามที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์ทั้งหมด 304 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.97 ของแบบสอบถามทั้งหมด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าทางสถิติและนำเสนอตามขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

สูตร

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนเป็นค่าร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปแปลความหมาย โดยเทียบกับเกณฑ์ เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 100)

ค่าเฉลี่ย (Mean)

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

3.5 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้นำวิธีการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งเป็นวิธีการศึกษาที่มีผู้ร่วมในการสนทนาจำนวนไม่มากนักมาสนทนาในประเด็นที่ผู้วิจัยสนใจ โดยมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้ตั้งประเด็นในคำถามต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สำหรับการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ในขั้นตอนที่ 1 โดยคัดเลือกมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำสุด มาพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามข้อตกลงของการวิจัย ซึ่งมาตรฐานที่ 7 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำสุดเท่ากับ 2.99 ในจำนวนทั้งหมด 12 มาตรฐาน จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีระดับการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ตามมาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริม การทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.92-3.06 ซึ่งมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ งานประเมินผลและบทความทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.06$) ซึ่งมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการส่งเสริม สนับสนุน ในการพัฒนาผู้สอน บุคลากร และผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และบทความทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.04$) ซึ่งมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชน รวมทั้งในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม และมีการนำผลงานมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ($\bar{X} = 2.92$) ซึ่งมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่ทำให้ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 7 คือ สถานศึกษามีการส่งเสริม การทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สามารถสรุปสาเหตุที่สำคัญได้ ดังนี้

1) ครูและบุคลากรขาดความตระหนัก ขาดแรงจูงใจ และยังไม่เห็นคุณค่าคุณประโยชน์ที่ชัดเจนของการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงไม่ยอมทำวิจัย

2) ครูและบุคลากรเห็นว่า การวิจัยเป็นกระบวนการที่มีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน และต้องใช้เวลายาวนาน หากจะทำการวิจัยให้สำเร็จต้องทุ่มเทกำลังความคิด สติปัญญา กำลังใจ กำลังทรัพย์ และเวลา

3) ครูและบุคลากรยังมีความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนไม่ดีพอ จึงทำให้ทำการวิจัยยังไม่ได้ หรือขาดความเชื่อมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จได้

4) สถานศึกษาขาดกลไกเชิงระบบในการเพิ่มแรงจูงใจและการส่งเสริมสนับสนุนให้ครู และบุคลากรทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

5) ขาดการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น และความคิดเห็นของบุคลากรภายในสถานศึกษา ถึงความต้องการ ในการพัฒนาด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

6) ครูและบุคลากรมีความคิดริเริ่มในการคิดค้นและสร้างสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมน้อย และมีภาระงานสอนมากจึงไม่มีเวลา

7) ครูและบุคลากรยังไม่ได้รับการพัฒนาและผู้ที่ต้องการศึกษาต่อแต่ขาดความพร้อมทางด้านการเงิน

8) สถานศึกษาขาดการสนับสนุนส่งเสริมในการเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ของครู ต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ขาดขวัญ กำลังใจ และความมุ่งมั่น ในการจัดทำผลงาน

9) ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการประชาสัมพันธ์และขาดสื่อในการประชาสัมพันธ์ ขาดการประสานงานกับสื่อมวลชนในท้องถิ่น

10) ขาดการพัฒนาระบบและการวางแผนการติดตามประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรขาดความรู้เรื่องการวัดผล ประเมินผล และขาดความเข้าใจที่ตรงกันในแนวดำเนินการ

11) ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ดำเนินการสร้างและพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

ในขั้นตอนนี้ เป็นการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา โดยรูปแบบการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ใช้หลักการ ทฤษฎี และแนวความคิด 3 ประการ มาบูรณาการ คือ วงจร การบริหารคุณภาพ แนวคิดเน้นการมีส่วนร่วม และประสิทธิภาพของการประเมินผล ใช้ในการพัฒนาการ ซึ่งมีแนวคิดและการดำเนินงาน ดังนี้

1) แนวคิดวงจรการบริหารคุณภาพ โดยมีพื้นฐานมาจากวงจร PDCA ของ Deming ที่เน้น ความสำคัญในการดำเนินงานที่มีลักษณะสอดคล้องสัมพันธ์กันเป็นวงจรหมุนเวียน ไปจนกว่า งานที่ทำนั้นบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพและพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง วงจร PDCA จะประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญที่ใช้ในการบริหาร ซึ่งในแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมดังนี้ คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติ และการแก้ไขการปฏิบัติ วงจร PDCA

ซึ่ง P ย่อมาจาก Plan หรือ การวางแผน D ย่อมาจาก Do หรือ การปฏิบัติตามแผน C ย่อมาจาก Check หรือ การตรวจสอบผลการปฏิบัติ และ A ย่อมาจาก Action หรือ การแก้ไขการปฏิบัติ ที่ใช้เป็นพื้นฐานสำคัญของกิจกรรมการควบคุมคุณภาพ ด้วยมีการทบทวนกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ วงจรมีการเคลื่อนที่ตลอดเวลา มีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

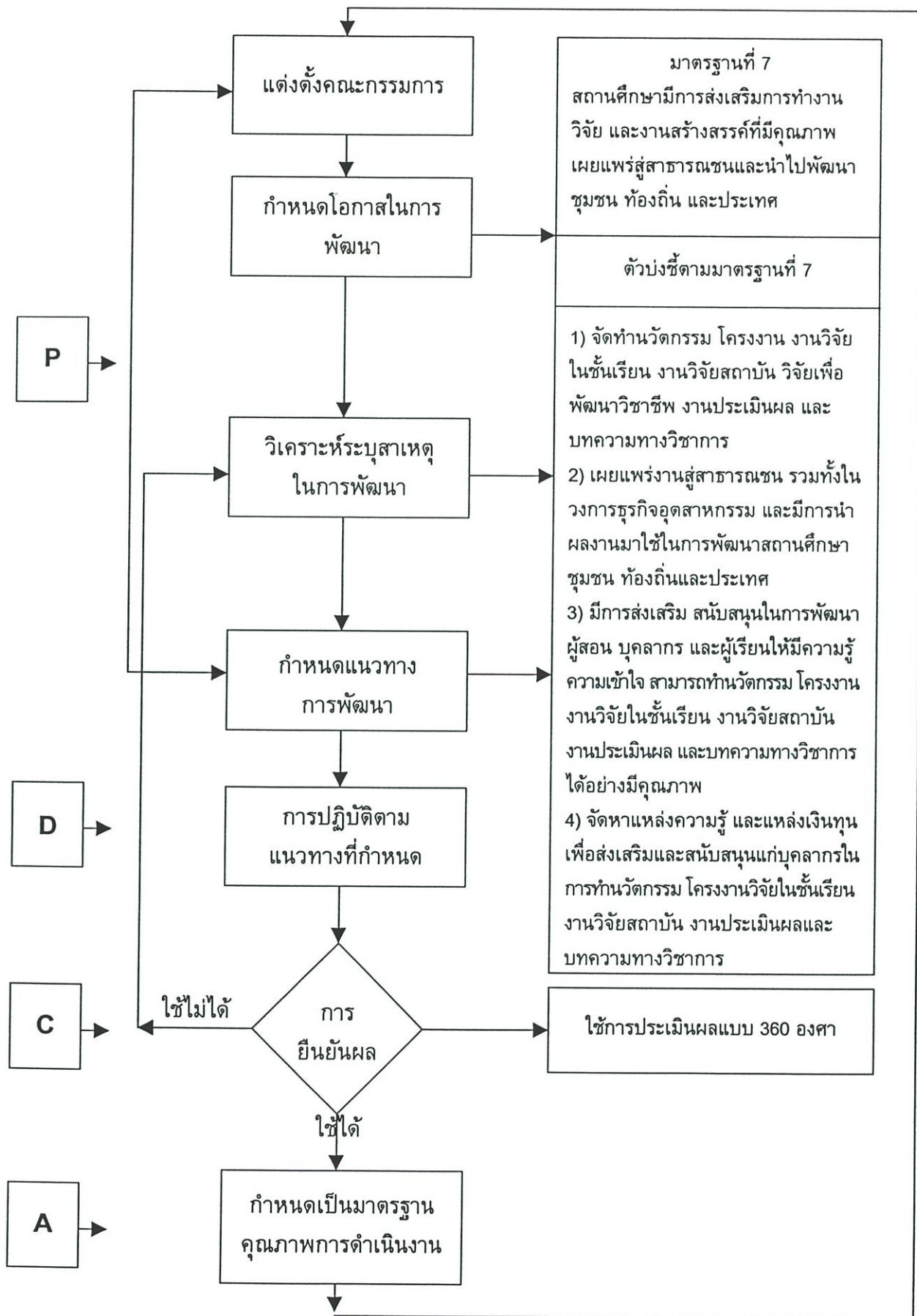
2) เน้นการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้นำแนวคิดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เพื่อให้รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาสถานศึกษา เช่น องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการ ชุมชน และผู้ปกครอง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งปกติดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ หรือ คณะทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาพัฒนาได้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพสังคมชุมชน และท้องถิ่น

3) ใช้การประเมินผลแบบ 360 องศา (360 Degree Appraisal) รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา เป้าหมายสำคัญเพื่อการพัฒนามาตรฐานการศึกษา การนำรูปแบบการประเมินผลแบบ 360 องศา มาใช้ จะเป็นทิศทางที่เหมาะสมกับรูปแบบการดำเนินงาน เพราะการประเมินผลแบบ 360 องศา เป็นวิธีการประเมินที่แก้ไขจุดอ่อนของการประเมินแบบดั้งเดิม เป็นการประเมินที่ครบวงจร โดยอาศัยผู้เกี่ยวข้อง รู้เห็นการปฏิบัติงานของบุคคลตามตำแหน่งเป้าหมาย เช่น ผู้ได้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน ผู้บังคับบัญชาที่สูงกว่าหัวหน้างานโดยตรงอีก 1 ระดับ ผู้ใช้บริการ และที่ปรึกษา ร่วมกันให้ข้อมูล เป็นการประเมินที่ต้องอาศัยสารสนเทศของข้อมูลย้อนกลับจากผู้ประเมินที่หลากหลาย (Multirater Feedback) หรือเป็นการประเมินที่ให้ความสำคัญกับการประเมินทั้งจากล่างขึ้นบน (Upward Appraisal) และจากบนลงล่าง (Downward Appraisal) การประเมินแบบนี้ได้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้เกี่ยวข้องรอบด้าน (Full-circle Feedback) และการประเมินจากกลุ่มเพื่อน (Peers review) นอกจากนี้การประเมินแบบ 360 องศา ยังมีชื่อเรียกอีกว่า การประเมินจากหลายแหล่ง (Multisource Assessment) เพื่อใช้เป็นเครื่องวัดการทำงานของพนักงานที่มีพื้นฐานมาจากพฤติกรรมการทำงานของเขาเหล่านั้น สิ่งที่สำคัญของกระบวนการ คือ ทุกคนในหน่วยงานจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกันมากกว่าผู้บริหารเพียงคนเดียว ในการให้ได้มาซึ่งความมั่นใจจากข้อมูลย้อนกลับของการปฏิบัติงาน ฉะนั้น ข้อมูลย้อนกลับจะมีคุณค่าและไม่ถูกโต้แย้งในระยะเวลาอันยาวนาน การประเมินแบบ 360 องศา จึงเป็นคลื่นลูกใหม่ของการประเมินที่จะให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องมั่นใจได้ว่า ได้ประเมินบุคคลในสมรรถนะที่สอดคล้องกับค่านิยม นโยบายขององค์กร เป็นการประเมินที่ทำให้ครอบคลุมทั้งผลการทำงานและวิธีปฏิบัติงาน การประเมินแบบ 360 องศา จะให้ผลการประเมินที่มีความยุติธรรม

มีคุณค่า และมีความน่าเชื่อถือมากกว่าการประเมินแบบดั้งเดิม เพราะทุกคนในองค์กรรู้ว่าได้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ ทำให้ช่วยลดอคติของระบบการประเมินลงได้

4. ผู้วิจัยจึงได้บูรณาการรูปแบบการดำเนินงาน ที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา จากวงจรบริหารคุณภาพ PDCA การเน้นการมีส่วนร่วม และนำรูปแบบการประเมินผลแบบ 360 องศา มาใช้กับการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา สำหรับขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนของวงจร PDCA จะมีขั้นตอนย่อยอีก ดังนี้ ขั้นตอนการวางแผน (P) จะประกอบด้วยขั้นตอนย่อยคือ แต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดโอกาสในการพัฒนา การวิเคราะห์สาเหตุในการพัฒนา และการกำหนดแนวทางการพัฒนา ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน (D) คือขั้นตอนการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด ขั้นตอนการตรวจสอบผลการปฏิบัติ (C) คือขั้นตอนการยืนยันผลในการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยใช้กระบวนการและรูปแบบการประเมินแบบ 360 องศา เพื่อยืนยันประสิทธิภาพ ขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นตอนการแก้ไขการปฏิบัติ (A) คือขั้นตอนกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่แน่ใจได้ว่า การดำเนินงานจะไม่มีปัญหาเกิดขึ้นอีก และสามารถนำไปกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน

จากองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปเป็นแผนภาพตามภาพที่ 3.1 ดังนี้

แผนภาพที่ 3.1 รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษิตตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา

5.) นำรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา เสนอให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ร่วมตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

6.) นำรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไข จากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ไปดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

(1) ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม ถึงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

รายนามผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

1. นายยุทธชัย	อุดมมา	อดีตเลขาธิการคุรุสภา
2. ดร.จักรพรรดิ	วะทา	เลขาธิการคุรุสภา
3. ดร.สวัสดิ์	อุดมโภชน์	อดีตเลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน
4. นายชาญเวช	บุญประเคิม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคูสิต ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ศึกษานิเทศน์ 9
5. นางสมจิตร	รัตนฤทัย	สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
6. ดร.คมสร	วงษ์รักษา	หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานสถาบัน และสถานศึกษา สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
7. รศ.ดร.พงศ์	หรรดล	รองศาสตราจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
8. นางสาวสุเมติ	อิมแก้ว	ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 และเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 รวม 3 ด้าน คือ ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน ด้านกระบวนการและด้านปัจจัย จำนวน 12 มาตรฐาน โดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอในรูปแบบของตาราง

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จากการดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

4.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามผู้วิจัยวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์เป็นรายชื่อ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาจำนวนและค่าร้อยละ รายละเอียดดังตารางที่ 4.1 ถึง 4.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	137	45.10
2. หญิง	167	54.90
รวม	304	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10 และเป็นเพศหญิง จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 31 ปี	9	3.00
2. 31 – 40 ปี	59	19.40
3. 41 - 50 ปี	174	57.20
4. 51 – 60 ปี	62	20.40
รวม	304	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุต่ำกว่า 31 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 อายุ 41-50 ปี จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 57.20 และอายุ 51-60 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.60
2. ปริญญาตรี	197	64.80
3. สูงกว่าปริญญาตรี	102	33.60
รวม	304	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 ปริญญาตรี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 64.80 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 10 ปี	45	14.80
2. 10 ปีขึ้นไป	259	85.20
รวม	304	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 85.20

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูผู้สอน	277	91.10
2. ผู้บริหาร	27	8.90
รวม	304	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน ในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ที่ตอบแบบสอบถาม ดำรงตำแหน่งครูผู้สอน จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 91.10 ผู้บริหาร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

4.2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

4.2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ภาพรวม 3 ด้าน ภาพรวมรายด้าน ภาพรวม 12 มาตรฐาน รายตัวบ่งชี้ และภาพรวม รายละเอียด ดังตารางที่ 4.6 ถึง 4.22 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ภาพรวม 3 ด้าน

มาตรฐานด้าน	n= 304		ระดับ การดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน	3.44	.56	ปานกลาง	1
2. ด้านกระบวนการ	3.31	.64	ปานกลาง	3
3. ด้านปัจจัย	3.40	.64	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.38	.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษา ทั้ง 3 ด้าน ในภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.31 – 3.44 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ใน ระดับปานกลางทุกด้าน สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน ($\bar{X} = 3.44$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านปัจจัย ($\bar{X} = 3.40$) ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.31$) ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านผู้สำเร็จการศึกษา และผู้เรียน จำแนกเป็นรายมาตรฐาน

มาตรฐานที่	รายการ	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1.	ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิต อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ	3.40	.63	ปานกลาง	2
2.	ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงานและพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม	3.37	.63	ปานกลาง	3
3.	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม	3.56	.66	มาก	1
	รวมเฉลี่ย	3.44	.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.37- 3.56 ซึ่งการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 มาตรฐาน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิตอันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.40$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.37$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านกระบวนการ จำแนกเป็นรายมาตรฐาน

มาตรฐานที่	รายการ	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
4.	สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการ อาชีวศึกษา รวมทั้ง ส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการ สนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ	3.44	.72	ปานกลาง	2
5.	สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และ มีการประเมินผลตามสภาพจริง	3.54	.72	มาก	1
6.	สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม	3.37	.75	ปานกลาง	3
7.	สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงาน วิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่ สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ	2.99	.92	ปานกลาง	5
8.	สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทย เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.20	.80	ปานกลาง	4
	รวมเฉลี่ย	3.31	.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.99 – 3.54 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 มาตรฐาน และอยู่ในระดับปานกลาง 4 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง ($\bar{X} = 3.54$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถาน ประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.44$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ($\bar{X} = 2.99$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ด้านปัจจัยจำแนกเป็นรายมาตรฐาน

มาตรฐานที่	รายการ	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
9.	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน	3.59	.79	มาก	1
10.	ผู้สอนและบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี	3.45	.64	ปานกลาง	2
11.	สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	3.33	.74	ปานกลาง	3

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

มาตรฐานที่	รายการ	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
12.	สถานศึกษามีการจัดระบบในการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา	3.21	.82	ปานกลาง	4
	รวมเฉลี่ย	3.40	.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ด้านปัจจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.21 – 3.59 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 มาตรฐาน และอยู่ในระดับปานกลาง 3 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งความปลอดภัยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.59$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 10 ผู้สอนและบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.45$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบในการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอาชีวศึกษา ($\bar{X} = 3.21$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำแนกเป็น รายมาตรฐาน และภาพรวม 12 มาตรฐาน

มาตรฐานที่	รายการ	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิต อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ	3.40	.63	ปานกลาง	6
2	ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงานและพัฒนาตนเอง ในวิชาชีพ ได้อย่างเหมาะสม	3.37	.63	ปานกลาง	8
3	ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดี ของสังคม	3.56	.66	มาก	2
4	สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้ง ส่งเสริมความร่วมมือกับ สถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุน การจัดการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ	3.44	.72	ปานกลาง	5
5	สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้ จากประสบการณ์ จริง และมีการ ประเมินผลตามสภาพจริง	3.54	.72	มาก	3
6	สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และ เน้นการมีส่วนร่วม	3.37	.75	ปานกลาง	7
7	สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่ ผู้สาธารณชน และนำไปพัฒนา ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ	2.99	.92	ปานกลาง	12

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

มาตรฐานที่	รายการ	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
8	สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.20	.80	ปานกลาง	11
9	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน	3.59	.79	มาก	1
10	ผู้สอนและบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี	3.45	.64	ปานกลาง	4
11	สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น	3.33	.74	ปานกลาง	9
12	สถานศึกษามีการจัดระบบในการประกันคุณภาพ ภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา	3.21	.82	ปานกลาง	10
	รวมเฉลี่ย	3.38	.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาในภาพรวมของ 12 มาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.99 – 3.59 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 มาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง 9 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.59$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ($\bar{X} = 2.99$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิต อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 1	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา	3.63	.74	มาก	1
2. ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ (Competency Profile) ในสาขาที่เรียน	3.20	.97	ปานกลาง	4
3. ได้งานทำในสถานประกอบการ / ประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี	3.39	.81	ปานกลาง	2
4. ผู้ประกอบการ / หัวหน้าหน่วยงานที่รับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงาน มีความพึงพอใจ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.38	.73	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	3.40	.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิต อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.20 – 3.63 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา ($\bar{X} = 3.63$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 ได้งานทำในสถานประกอบการ / ประกอบอาชีพอิสระ หรือ ศึกษาต่อภายใน 1 ปี ($\bar{X} = 3.39$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผ่านการประเมินตามมาตรฐานวิชาชีพ (Competency Profile) ในสาขาที่เรียน ($\bar{X} = 3.20$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 2	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหมวดวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชาที่เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด	3.56	.79	มาก	1
2. ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของสาขาวิชาที่เรียนในแต่ละระดับ	3.39	.87	ปานกลาง	3
3. ประยุกต์ความรู้และทักษะต่างๆ ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม	3.43	.71	ปานกลาง	2
4. สามารถศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษาด้วยตนเอง	3.26	.80	ปานกลาง	4
5. มีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ	3.20	.78	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.37	.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการ ปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.20 – 3.56 ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหมวดวิชาตาม โครงสร้างหลักสูตรของสาขาวิชาที่ เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 3 ประยุกต์ความรู้และทักษะต่างๆ ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.43$) ซึ่งมีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีความรู้และทักษะใน การใช้ภาษาและเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.20$) ซึ่งมีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรัก ในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 3	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความมีวินัยในการปฏิบัติงาน	3.46	.80	ปานกลาง	4
2. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	3.52	.80	มาก	3
3. มีพฤติกรรมแสดงถึงความรัก ความภูมิใจ และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพที่เรียน	3.56	.85	มาก	2
4. มีพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง และไม่เกี่ยวข้องกับการเสพติดและอบายมุข	3.84	.83	มาก	1
5. มีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาชุมชน สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษา	3.44	.89	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.56	.66	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.44 – 3.84 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 3 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง และไม่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดและอบายมุข ($\bar{X} = 3.84$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความรัก ความภูมิใจ และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพที่เรียน ($\bar{X} = 3.56$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาชุมชน สืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ กิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.44$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 4	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดผู้สอน และบุคลากรต่างๆ ได้ตรงกับคุณวุฒิ และประสบการณ์	3.96	.78	มาก	1
2. จัดระบบความร่วมมือ ประสานงานระหว่าง สถานศึกษา ภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษา ในการร่วมมือ การจัดการศึกษา และการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน	3.47	.86	ปานกลาง	3
3. จัดระบบความร่วมมือ ประสานงานกับ สถานประกอบการ ในการจัดการศึกษาระบบ ทวิภาคีและระบบปกติ	3.59	.88	มาก	2

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 4	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
4. จัดหาผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จาก สถานประกอบการ หน่วยงานต่างๆ ชุมชน และ ท้องถิ่น ให้ความรู้ในสถานศึกษา	3.06	.94	ปานกลาง	5
5. จัดหาและจัดการแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งภายในสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น	3.11	.92	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.44	.72	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการ อาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.06 – 3.96 ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก 2 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดผู้สอนและบุคลากรต่างๆ ได้ตรงกับคุณวุฒิและประสบการณ์ ($\bar{X} = 3.96$) ซึ่งมีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดระบบความร่วมมือ ประสานงานกับ สถานประกอบการ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีและระบบปกติ ($\bar{X} = 3.59$) ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ ที่ 4 จัดหาผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จากสถานประกอบการ หน่วยงานต่างๆ ชุมชน และท้องถิ่น ให้ความรู้ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.06$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึก ปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง จำแนก เป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 5	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับสาระ มาตรฐาน และตัวผู้เรียน	3.54	.81	มาก	3
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึก ปฏิบัติจริง และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	3.71	.87	มาก	1
3. ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการเรียน การสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม ศักยภาพของผู้เรียน	3.42	.86	ปานกลาง	5
4. กำหนดระบบการวัดผลและการประเมินผล ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสมรรถนะ ทางวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา	3.55	.83	มาก	2
5. ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย โดยเน้น การประเมินตามสภาพจริง และนำผล การประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู	3.48	.81	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.54	.72	มาก	

จากตารางที่ 4.15 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึก ปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง ในภาพรวมมีการดำเนิน งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.42 - 3.71 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ใน ระดับมาก 3 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ($\bar{X} = 3.71$)

ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดระบบการวัดผลและการประเมินผลของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพในแต่ละสาขาวิชา ($\bar{X} = 3.55$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.42$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 6	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดระบบการบริหารงานสถานศึกษาที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.36	.80	ปานกลาง	3
2. จัดระบบบริหารงบประมาณที่มุ่งประสิทธิผล และมีระบบ ตรวจสอบได้	3.34	.80	ปานกลาง	4
3. จัดการบริหารบุคลากร มีการมอบหมายงานได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านปริมาณ และความสามารถ	3.38	.86	ปานกลาง	2
4. มีนโยบาย ปรัชญา และมาตรการในการจัดการอาชีวศึกษา มีความเป็นเอกลักษณ์ทางวิชาชีพที่ชัดเจน	3.52	.90	มาก	1
5. มีการวางแผน ใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลงานอย่างสม่ำเสมอ	3.23	.93	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.37	.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.16 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วมในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.23 - 3.52 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้ และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 4 มิน โยบาย ประชญา และมาตรการในการจัดการอาชีวศึกษา มีความเป็นเอกลักษณ์ทางวิชาชีพที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.52$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดการบริหารบุคลากร มีการมอบหมายงานได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านปริมาณและความสามารถ ($\bar{X} = 3.38$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 5 มีการวางแผน ใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงานนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.23$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 7	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ งานประเมินผล และบทความทางวิชาการ	3.06	.90	ปานกลาง	1
2. เผยแพร่งานสู่สาธารณชน รวมทั้งในวงการธุรกิจ อุตสาหกรรม และมีการนำผลงานมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ	2.92	.95	ปานกลาง	4
3. มีการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาผู้สอน บุคลากร และผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และบทความทางวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ	3.04	.92	ปานกลาง	2

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 7	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
4. จัดหาแหล่งความรู้ และแหล่งเงินทุน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนแก่นักวิชาการ ในการทำนวัตกรรม โครงการงานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผลและบทความทางวิชาการ	2.94	.92	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	2.99	.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.92 – 3.06 ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลางทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำนวัตกรรม โครงการงานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ งานประเมินผล และบทความทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.06$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาผู้สอน บุคลากร และผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำนวัตกรรม โครงการงาน งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และบทความทางวิชาการได้อย่าง มีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.04$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 เผยแพร่งานสู่สาธารณชน รวมทั้ง ในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม และมีการนำผลงานมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ($\bar{X} = 2.92$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และมีการเรียนรู้ ตลอดชีวิต จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และรายภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 8	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดกิจกรรม / โครงการ ส่งเสริมความรู้และ ทักษะทางวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพ และ การพัฒนาทางเทคโนโลยี	3.20	.81	ปานกลาง	2
2. จัดกิจกรรม / โครงการ ที่ให้การบริการแก่ ชุมชนและท้องถิ่น	3.16	.89	ปานกลาง	3
3. ร่วมมือกับชุมชนและท้องถิ่นในการจัด กิจกรรมต่างๆ ตามประเพณีและเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	3.23	.98	ปานกลาง	1
รวมเฉลี่ย	3.20	.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.18 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในภาพรวมมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.16 – 3.23 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 ร่วมมือกับชุมชนและ ท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามประเพณีและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.23$) ซึ่งมีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดกิจกรรม / โครงการ ส่งเสริมความรู้และ ทักษะทางวิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพ และการพัฒนาทางเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.20$) ซึ่งมีการ ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดกิจกรรม / โครงการ ที่ให้การบริการแก่ชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.16$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดการสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 9	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน พื้นที่ฝึกปฏิบัติงาน เหมาะสมกับวิชาที่เรียนและการฝึกปฏิบัติงาน ให้เกิดประโยชน์ใช้สอยอย่างสูงสุด	3.66	.96	มาก	1
2. จัดระบบความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ในห้องปฏิบัติการ และ โรงฝึกงาน	3.65	.89	มาก	2
3. จัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างเพียงพอ และเหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุด	3.52	.96	มาก	4
4. จัดการสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่สะดวก ปลอดภัย สะอาด และประโยชน์ใช้สอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.55	.82	มาก	3
รวมเฉลี่ย	3.59	.79	มาก	

จากตารางที่ 4.19 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดการสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.52 – 3.66 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน พื้นที่ฝึกปฏิบัติงาน ให้เกิดประโยชน์ใช้สอยอย่างสูงสุด ($\bar{X} = 3.66$) ซึ่งมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดระบบความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ในห้องปฏิบัติการ และ โรงฝึกงาน ($\bar{X} = 3.65$) ซึ่งมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 จัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างเพียงพอ และเหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 3.52$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 10 ผู้สอน และบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 10	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สามารถวางแผน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลตามสภาพจริง	3.59	.76	มาก	1
2. สามารถในการจัดการนิเทศ และติดตามประเมินผล การฝึกอาชีพ และการฝึกงานร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ	3.45	.77	ปานกลาง	2
3. ได้รับการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	3.37	.75	ปานกลาง	5
4. สามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.43	.74	ปานกลาง	3
5. เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น	3.39	.85	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.45	.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.20 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 10 ผู้สอนและบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยีในภาพรวม มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.37 – 3.59 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1

สามารถวางแผน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลตามสภาพจริง ($\bar{X} = 3.59$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 สามารถจัดการนิเทศและติดตามประเมินผลการฝึกอาชีพ และการฝึกงานร่วมกับสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ ($\bar{X} = 3.45$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 3 ได้รับการพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีสารสนเทศจากสถานประกอบการและหน่วยงานต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.37$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 11	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. กำหนดนโยบายและจัดระบบการปฏิบัติงานในการเปิดสอนหลักสูตรแต่ละระดับในสาขาวิชา / สาขางานที่เปิดสอน	3.50	.82	ปานกลาง	1
2. มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสภาพท้องถิ่น	3.35	.87	ปานกลาง	2
3. มีความร่วมมือ กับสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน และท้องถิ่น ในการพัฒนาหลักสูตร	3.26	.87	ปานกลาง	3
4. มีการจัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ตามความต้องการของผู้เรียน / สถานประกอบการ หน่วยงาน / ชุมชน	3.20	.92	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.33	.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.21 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.20 – 3.50 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 1 กำหนดนโยบายและจัดระบบการปฏิบัติงานในการเปิดสอนหลักสูตรแต่ละระดับในสาขาวิชา / สาขางานที่เปิดสอน ($\bar{X} = 3.50$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือตัวบ่งชี้ที่ 2 มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในงานอาชีพ และสภาพท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.35$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการจัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่น หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน / สถานประกอบการ หน่วยงาน / ชุมชน ($\bar{X} = 3.20$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการดำเนินงานและลำดับที่ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอาชีวศึกษา จำแนกเป็นรายตัวบ่งชี้และภาพรวม

ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานที่ 12	n = 304		ระดับการดำเนินงาน	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน	3.18	.88	ปานกลาง	3
2. มีมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับสถานศึกษา	3.39	.92	ปานกลาง	1
3. มีแผนพัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษาที่เกิดจากการร่วมมือของทุกฝ่าย	3.26	.96	ปานกลาง	2
4. มีการประเมินคุณภาพและจัดทำรายงานประจำปีเผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน	3.12	.97	ปานกลาง	4
5. นำผลการประเมินไปจัดทำข้อมูลทางแผนพัฒนาการศึกษาในปีต่อไป	3.12	.97	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.21	.82	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.22 พบว่า สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายใน

โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอาชีวศึกษา ในภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.12 – 3.39 ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.39$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือตัวบ่งชี้ที่ 3 มีแผนพัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษา ที่เกิดจากการร่วมมือของทุกฝ่าย ($\bar{X} = 3.26$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 2 ตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 4 มีการประเมินคุณภาพและจัดทำรายงานประจำปี เผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ($\bar{X} = 3.12$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และตัวบ่งชี้ที่ 5 นำผลการประเมินไปจัดทำข้อมูลทางแผนพัฒนาการศึกษาในปีต่อไป ($\bar{X} = 3.12$) ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

4.3 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา

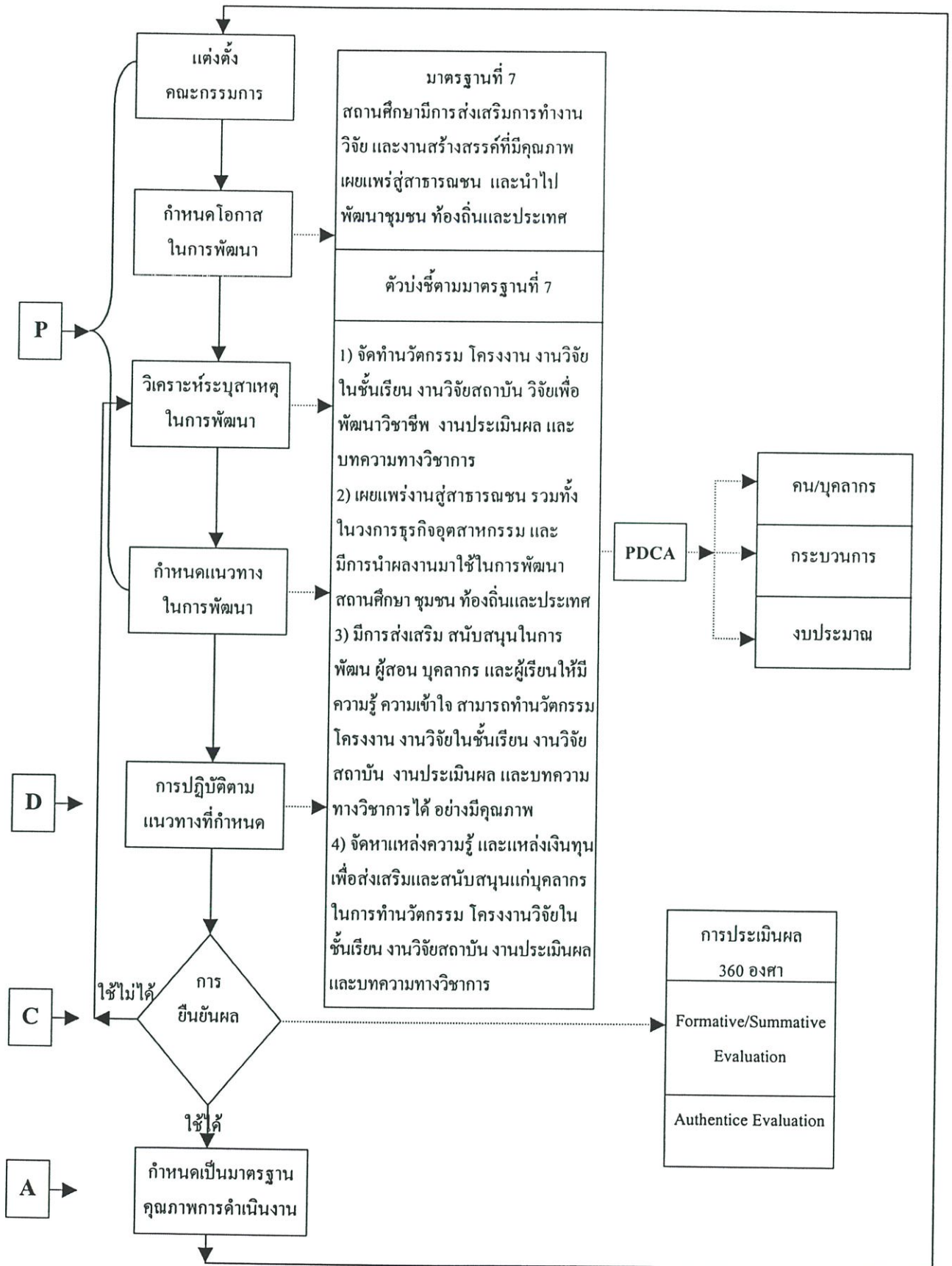
การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) พบว่า

1. รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบที่ใช้แนวคิดวงจรการบริหารคุณภาพ PDCA ที่นำเสนอทั้ง 7 ขั้นตอน คือ ขั้นแต่งตั้งคณะกรรมการ ขั้นกำหนดโอกาสในการพัฒนา ขั้นวิเคราะห์สาเหตุในการพัฒนา ขั้นกำหนดแนวทางในการพัฒนา ขั้นการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด ขั้นการยืนยันผล และขั้นการกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน โดยมีข้อเสนอแนะว่า ปัจจัยหลักของสาเหตุที่สำคัญของกิจกรรมในแต่ละตัวบ่งชี้ ของมาตรฐานที่ 7 ที่จะทำให้มีการส่งเสริมคุณภาพ คือ คนหรือบุคลากร กระบวนการ และงบประมาณ เพราะฉะนั้น ในการพัฒนาต้องใช้วงจร PDCA ในส่วนของคนหรือบุคลากร กระบวนการ และงบประมาณ ในตัวบ่งชี้ต่างๆ ของขั้นตอนการกำหนดแนวทางในการพัฒนาขั้นปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด และขั้นยืนยันผลด้วย เพราะเป็นรูปแบบการพัฒนาเชิงระบบ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน มีการวางแผน มีการนำไปปฏิบัติ มีการตรวจสอบผลงานและมีการปฏิบัติการแก้ไขเมื่อมีความจำเป็น

2. ขั้นตอนการยืนยันผล ผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลในการปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาเพิ่มเติม นอกจากนำรูปแบบการประเมินผลแบบ 360 องศา แล้ว ในกระบวนการของการประเมินผล ควรต้องใช้แนวคิดการประเมินของ Scriven ที่เน้นการประเมินผล

ระหว่างดำเนินงาน (Formative Evaluation) และ การประเมินผลสรุปรวมเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงาน (Summative Evaluation) หรืออาจต้องใช้การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Evaluation) เพื่อให้ผลการประเมินมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

3. รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ของสถาบันการอาชีวศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนตามแผนภาพที่ 4.1 ดังนี้

แผนภาพ 4.1 รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา ที่พัฒนาขึ้นตามความเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญ

1. การแต่งตั้งคณะกรรมการ

เพื่อให้การพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 8 ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และหลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินการจะต้องมีผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เข้ามามีส่วนร่วม ทำให้สังคมมองว่าสถานศึกษาไม่ใช่ระบบการบริหารจัดการศึกษาโดยลำพัง ในการพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตาม ประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ในรูปของคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ร่วมตัดสินใจ และรับผิดชอบ ในการผลักดันให้สถานศึกษา มีคุณภาพ และเป็นไปตามความต้องการของสังคม

2. กำหนดโอกาสในการพัฒนา

ขั้นตอนของการพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา จะต้องระบุข้อปัญหาหรือจะต้องกำหนดให้ได้ว่าโอกาสในการที่จะพัฒนาคืออะไร ซึ่งจะต้องทำการศึกษาถึงโอกาส และความเป็นไปได้ในการพัฒนา โดยทำการศึกษาสภาพปัจจุบัน ศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ปฏิบัติ และทรัพยากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปผลในการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัดของโอกาสที่จะพัฒนาให้ชัดเจน จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ผลการศึกษาพบว่า มาตรฐานที่ 7 มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินงานต่ำสุด ผู้วิจัยจึงได้นำมาตรฐานที่ 7 มาเป็นตัวกำหนดโอกาสในการพัฒนา

3. วิเคราะห์สาเหตุในการพัฒนา

การวิเคราะห์สาเหตุในการพัฒนา เป็นการวิเคราะห์ผลข้อมูลจากการศึกษาตามหลักวิชาการ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ และสิ่งที่ค้นพบนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน หรือเป็นสาเหตุที่บอกได้ว่าทำไมถึงมีระดับการดำเนินงานต่ำ เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางในการพัฒนา สาเหตุของปัญหาที่ทำให้ผลการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 7 มีค่าเฉลี่ยต่ำ ที่สำคัญ ได้แก่

1. ครูและบุคลากรขาดความตระหนัก ขาดแรงจูงใจ และยังไม่เห็นคุณค่า คุณประโยชน์ที่ชัดเจนของการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ยอมทำวิจัย

2. ครูและบุคลากรเห็นว่า การวิจัยในกระบวนการที่มีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน และต้องใช้เวลายาวนาน หากจะทำการวิจัยให้สำเร็จต้องทุ่มเทกำลังความคิด สติปัญญา กำลังใจ กำลังทรัพย์ และเวลา

3. ครูและบุคลากรยังมีความความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด และวิธีการวิจัยในชั้นเรียนไม่ดีพอ จึงทำให้ทำการวิจัยยังไม่ได้ หรือขาดความเชื่อมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จได้

4. สถานศึกษาขาดกลไกเชิงระบบในการเพิ่มแรงจูงใจในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

5. ขาดการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น และความคิดเห็นของบุคลากรภายในสถานศึกษาถึงความต้องการในการพัฒนาด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ครูและบุคลากรมีความคิดริเริ่มในการคิดค้นและสร้างสิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรมน้อย และมีภาระงานสอนมากจึงไม่มีเวลา

7. ครูและบุคลากรยังไม่ได้รับการพัฒนาและผู้ที่ต้องการศึกษาต่อแต่ขาดความพร้อมทางด้านการเงิน

8. สถานศึกษาขาดการสนับสนุนส่งเสริมในการเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ของครูต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ขาดขวัญกำลังใจ และความมุ่งมั่น ในการจัดทำผลงาน

4. กำหนดแนวทางในการพัฒนา

หลังจากที่มีการวิเคราะห์และระบุสาเหตุแล้ว จะต้องกำหนดแนวทางหรือจัดทำแผนในการพัฒนา ว่ามีแนวทางหรือแผนอย่างไรต่อรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับสาเหตุที่วิเคราะห์ได้ในขั้นตอนที่ 3 มีการกำหนดภารกิจ เป้าหมาย และสภาพความสำเร็จของการพัฒนาไว้อย่างต่อเนื่องชัดเจนและเป็นรูปธรรม กำหนดวิธีการดำเนินงาน กำหนดงบประมาณและทรัพยากร กำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรของสถานศึกษา บุคลากรในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานที่แน่นอน ตลอดจนวางแผนการตรวจสอบการดำเนินงาน ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 7 ผู้วิจัยได้กำหนดโอกาสในการพัฒนา การดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ดังนี้

1. สร้างความตระหนัก แรงจูงใจ แก่ครูและบุคลากรให้เห็นคุณค่า คุณประโยชน์ที่ชัดเจนในการทำวิจัย โครงการ งานสร้างสรรค์

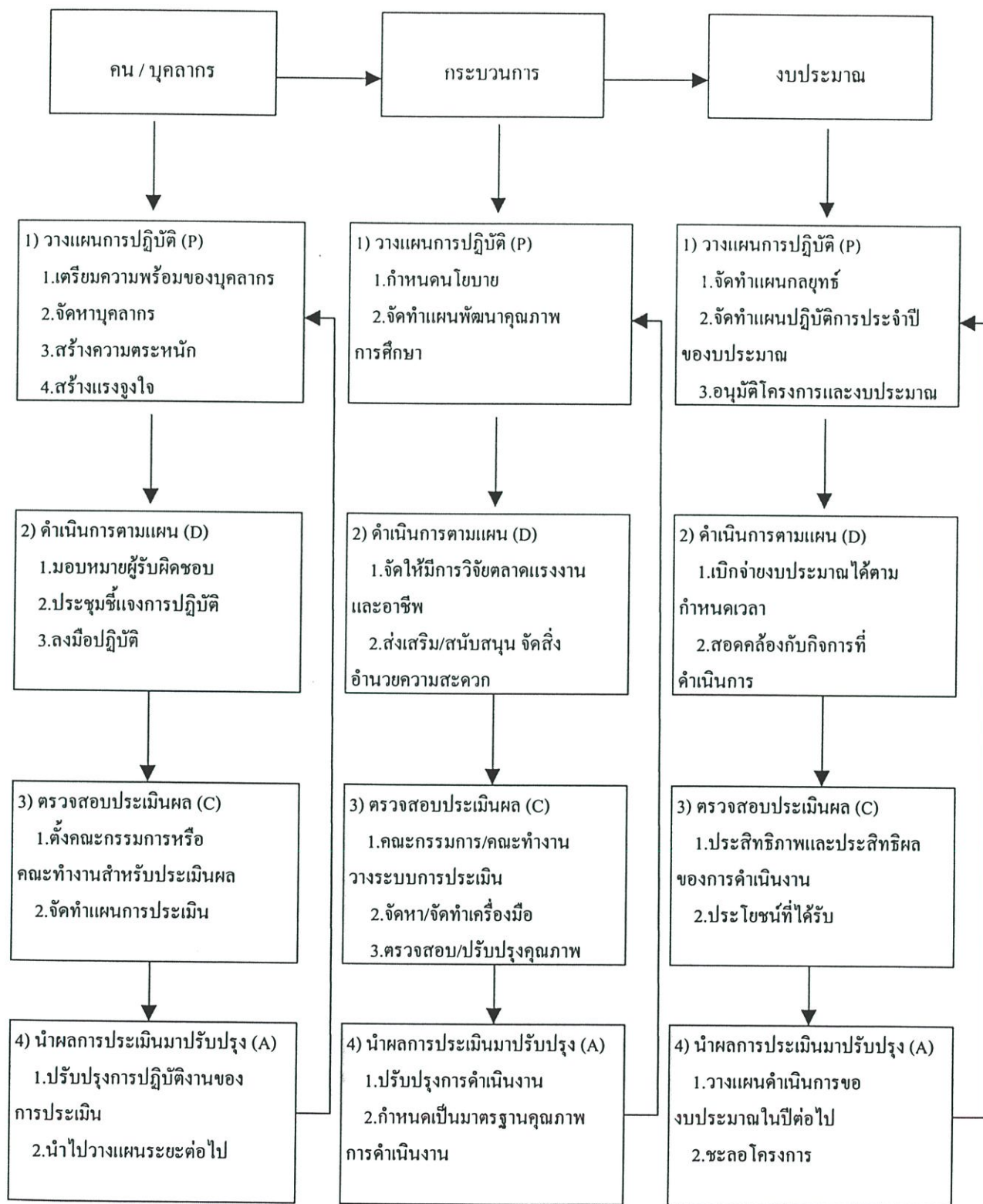
2. จัดการฝึกอบรมแก่ครูและบุคลากรให้ได้รับการศึกษาด้านการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย

3. จัดให้มีการวิจัยตลาดแรงงานและอาชีพ เพื่อสนับสนุนการพัฒนานโยบาย แผนงานของสถานศึกษา
4. จัดให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสำหรับการเรียนการสอน
5. ส่งเสริมการคิดค้นสร้างสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่สามารถ นำมาใช้ในการกระบวนการผลิต บริการ ได้อย่างเป็นรูปธรรม
6. ส่งเสริมสนับสนุน ยกย่อง เชิดชู ให้รางวัลอย่างเป็นระบบสำหรับผู้ที่คิดค้นสร้างสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม ที่นำมาใช้ประโยชน์อย่างมีคุณภาพ
7. สร้างความเข้าใจให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมโดยเฉพาะภาคเอกชน ผู้ประกอบการ กลุ่มอาชีพภายในชุมชน หรือท้องถิ่น เห็นความสำคัญ ความจำเป็นในการร่วมมือกันพัฒนาสถานศึกษาของตน
8. อบรมพัฒนาครูและบุคลากรด้านการวัดผล ประเมินผล ด้วยวิธีหลากหลายและใช้รูปแบบที่เหมาะสมในการประเมินผล
9. ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผลงานการสร้างนวัตกรรมของสถานศึกษาต่อสาธารณชน ชุมชน ท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้สื่อและวิธีการที่หลากหลาย
10. ส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่ผลงานวิจัย ยกย่องผลงานวิจัยดีเด่น สร้างครุต้นแบบ นักวิจัย และครุนักวิจัยดีเด่น ต่อสาธารณชน และวงการธุรกิจอุตสาหกรรม
11. สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสนับสนุนจัดแหล่งการเรียนรู้ เงินทุน เพื่อจัดและพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
12. จัดทำแผนกลยุทธ์และแผนงาน เพื่อสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

5. การปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด

การปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด เป็นขั้นตอนของการนำรายละเอียดไปสู่การปฏิบัติตามแนวทาง แผนงาน หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ ในขั้นตอนนี้ต้องมีการส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ และทรัพยากรในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ซึ่งในขั้นตอนที่ 3 – 5 คือการวิเคราะห์ระบุสาเหตุในการพัฒนา การกำหนดแนวทางในการพัฒนา และการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดในการพัฒนาแต่ละตัวบ่งชี้ ปัจจัยหลักที่ทำให้การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษามาตรฐานการอาชีวศึกษา เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ได้หรือไม่นั้น ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ คน/บุคลากร กระบวนการ และงบประมาณ เพราะฉะนั้น ในขั้นตอนของรูปแบบการดำเนินงานจึงกำหนดให้มีวงจร PDCA ในขั้นตอนย่อยของการพัฒนาแต่ละตัวบ่งชี้ด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงกระบวนการของการพัฒนาในทุกระดับอย่างเป็นระบบสอดคล้องสัมพันธ์กัน รายละเอียดของการพัฒนาแสดงได้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำนวัตกรรมการ โครงงาน งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน วิจัยเพื่อพัฒนาทางวิชาชีพ
งานประเมินผล และบทความทางวิชาการ

ภาพที่ 4.2 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการ
อาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 1

คน / บุคลากร

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) จัดเตรียมความพร้อมของบุคลากร จัดหาบุคลากรให้เพียงพอ สร้างความตระหนักและสร้างแรงจูงใจ
2. ดำเนินการตามแผน (D) เป็นการมอบหมายงาน มีผู้รับผิดชอบจัดประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน และลงมือปฏิบัติ
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) เป็นขั้นของการตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานสำหรับการประเมินผล จัดทำแผนประเมินพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการประเมินผลแก่บุคลากร
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) เป็นการนำผลของการประเมินมาปรับปรุงการปฏิบัติงานของคณะผู้ประเมิน หรือนำไปวางแผนดำเนินงานในระยะต่อไป

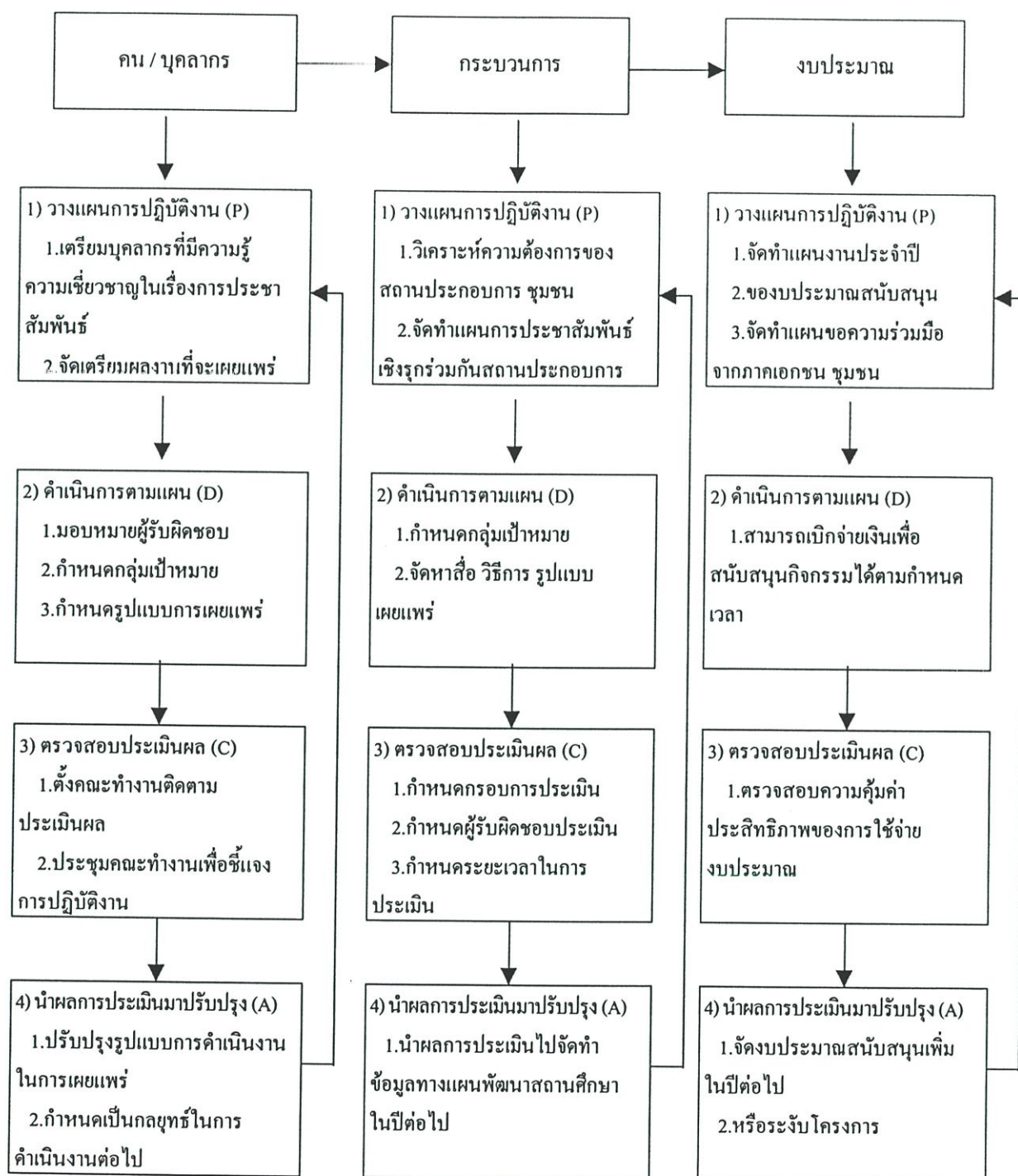
กระบวนการ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) เป็นการร่วมมือกันของบุคลากรภายในสถานศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา จัดทำแผนปฏิบัติการแบบมุ่งเน้นผลงาน กำหนดนโยบายผู้ทำผลงานทางวิชาการต้องทำวิจัย
2. ดำเนินการตามแผน (D) จัดให้มีการวิจัยตลาดแรงงานและอาชีพ ดำเนินการพัฒนาความรู้ ทักษะแก่บุคลากร เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมสนับสนุน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก กำกับติดตามและนิเทศ
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานผู้รับผิดชอบ วางกรอบการประเมิน จัดหา / จัดทำเครื่องมือ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพ
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) เป็นขั้นของการนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ หาจุดเด่น จุดด้อย เพื่อปรับปรุงการทำงาน หรือกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน

งบประมาณ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ของงบประมาณ อนุมัติโครงการและงบประมาณ
2. ดำเนินการตามแผน (D) สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณได้ตามกำหนดเวลา และสอดคล้องกับกิจกรรมที่ดำเนินการ ใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) เป็นการตรวจสอบความคุ้มค่าของทรัพยากร หรืองบประมาณ ที่ใช้ไป ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงานหรือโครงการ ตลอดจนประโยชน์ที่ได้รับ
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) เพื่อพิจารณาวางแผนการดำเนินงานของงบประมาณในปีต่อไป จัดงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมให้เหมาะสม ชะลอโครงการหรือยกเลิกโครงการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชน รวมทั้งในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม และมีการนำผลงาน
มาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ

ภาพที่ 4.3 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 2

คน / บุคลากร

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) จัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการประชาสัมพันธ์ จัดเตรียมผลงานที่จะเผยแพร่
2. ดำเนินการตามแผน (D) มอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย และกำหนดรูปแบบการเผยแพร่
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) ตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผล ประชุมคณะกรรมการเพื่อชี้แจงการปฏิบัติงาน
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) มีการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินการในการเผยแพร่ หรือกำหนดเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินงานต่อไป

กระบวนการ

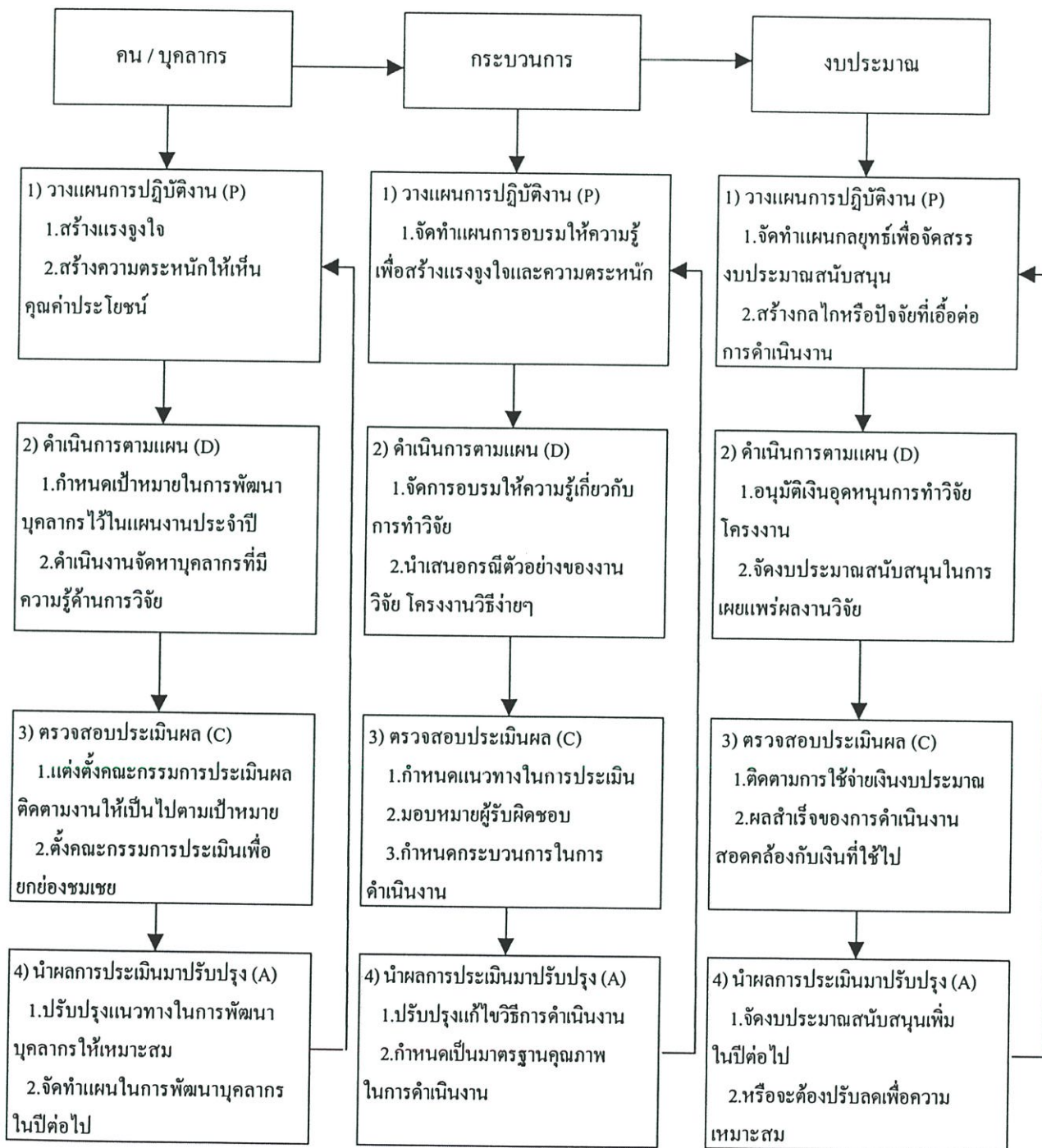
1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) วิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์เชิงรุกร่วมกับสถานประกอบการ ชุมชน จัดแผนงานประจำปี หรือ จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน
2. ดำเนินการตามแผน (D) กำหนดกลุ่มเป้าหมาย จัดหาสื่อ กำหนดวิธีการหรือรูปแบบการเผยแพร่ ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ นำผลงานการวิจัย นวัตกรรมออกเผยแพร่ จัดสัมมนา ขกย่องชมเชย ผลงานวิจัย
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) กำหนดกรอบการประเมิน กำหนดผู้รับผิดชอบการประเมิน ระยะเวลาในการประเมิน จัดทำ จัดทำเครื่องมือ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการประเมิน
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) พิจารณาผลการประเมินแล้วนำผลการประเมินไปจัดทำข้อมูล วางแผนพัฒนาสถานศึกษาในปีต่อไป หรือกำหนดเป็นมาตรฐานการดำเนินงานของสถาบันการศึกษา

งบประมาณ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) จัดทำแผนงานประจำปี เพื่อของงบประมาณสนับสนุน จัดแผนขอความร่วมมือจากภาคเอกชน ชุมชน จัดทำปฏิทินการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี
2. ดำเนินการตามแผน (D) งบประมาณสามารถเบิกจ่าย เพื่อสนับสนุนกิจกรรมได้ตามกำหนดเวลา มีการควบคุมติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) ทำการตรวจสอบความคุ้มค่าประสิทธิภาพของการใช้จ่ายงบประมาณ ติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นไปตามแผนงานและกิจกรรม ประโยชน์ที่ได้รับเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่

4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) จัดงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมในปีต่อไป หรือระงับโครงการ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 มีการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาผู้สอน บุคลากร และผู้เรียน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และบทความทางวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ

ภาพที่ 4.4 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 3

คน / บุคลากร

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร สร้างแรงจูงใจ สร้างความตระหนัก ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ วางแผนกรอบอัตรากำลังบุคลากรที่มีความรู้ด้านการวิจัยให้เพียงพอ
2. ดำเนินการตามแผน (D) กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาบุคลากรไว้ในแผนงานประจำปี จัดอบรมสัมมนาบุคลากร ดำเนินการจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการวิจัยตามแผนที่กำหนดไว้
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผล ติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย จัดบุคลากรเพื่อทำการนิเทศ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานเพื่อยกย่อง ชมเชย ให้รางวัล
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) เพื่อปรับปรุงแนวทางในการพัฒนาบุคลากรให้เหมาะสม จัดทำแผนในการพัฒนาบุคลากรในปีต่อไป

กระบวนการ

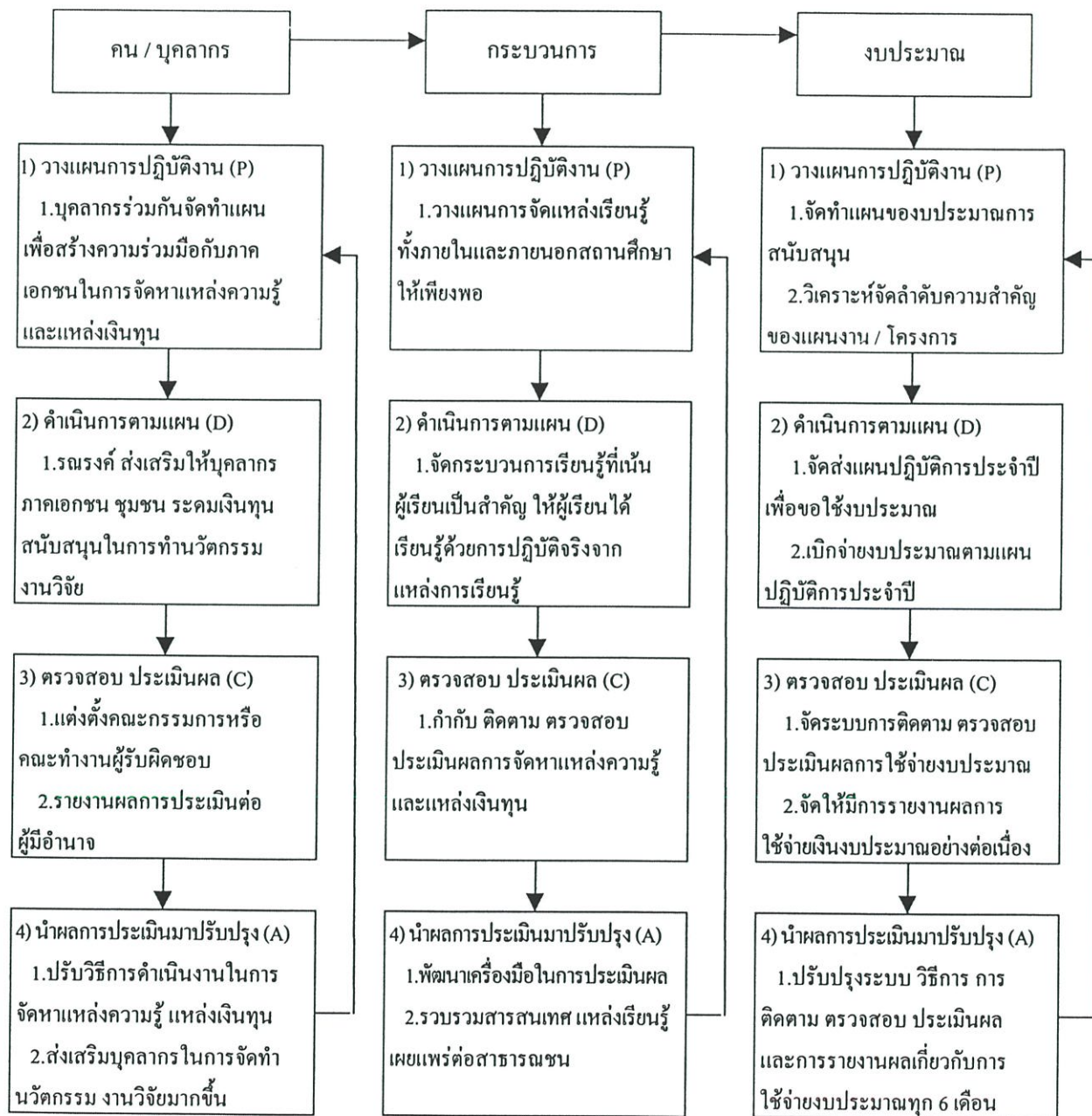
1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) เสนอแผนการจัดฝึกอบรมต่อผู้บริหาร เพื่ออนุมัติการดำเนินการ ให้ความรู้แก่บุคลากร เพื่อสร้างแรงจูงใจและความตระหนัก กำหนดนโยบายกระตุ้นให้บุคลากรทำงานวิจัยเพื่อส่งเสริมต่อการพัฒนาวิชาชีพและความก้าวหน้าของตนเอง จัดการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
2. ดำเนินการตามแผน (D) จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยตามแผนงานที่วางไว้ นำเสนอกรณีตัวอย่างของงานวิจัย โครงการวิจัย จัดหลักสูตรครู นักวิจัย จัดการนิเทศ ระบบที่ปรึกษา เพื่อช่วยเหลือ และให้ทุนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) กำหนดแนวทางในการประเมิน มอบหมายผู้รับผิดชอบ กำหนดกระบวนการในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) เพื่อทำการปรับปรุงวิธีการดำเนินงาน หรือกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน

งบประมาณ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) จัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อจัดสรรงบประมาณสนับสนุน สร้างกลไกหรือปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัย ทุนอุดหนุน การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นแก่ครูและบุคลากร
2. ดำเนินการตามแผน (D) เป็นขั้นตอนของการขออนุมัติเงินอุดหนุนการทำวิจัย โครงการงาน จัดงบประมาณสนับสนุนในการเผยแพร่ผลงานวิจัย การเบิกจ่ายเงินงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) มีการติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ตรวจสอบความสอดคล้องด้วยผลสำเร็จของการดำเนินงานกับเงินที่ใช้ไป

4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) จัดงบประมาณสนับสนุนเพิ่มในปีต่อไป หรือจะ
ต้องปรับลดเพื่อความเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ 4 จัดหาแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนแก่บุคลากรในการทำ
นวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และ
บทความทางวิชาการ

ภาพที่ 4.5 ขั้นตอนการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
มาตรฐานที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 4

คน / บุคลากร

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) สร้างความร่วมมือกับบุคลากรภายในสถานศึกษา จัดทำแผนเพื่อขอความร่วมมือจากภาคเอกชน ในการจัดหาแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุน แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงานรับผิดชอบโครงการ
2. ดำเนินการตามแผน (D) จัดการรณรงค์ส่งเสริมให้บุคลากรภาคเอกชน ชุมชน ระดมเงินทุนสนับสนุนในการจัดทำนวัตกรรม โครงการ และงานวิจัย ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ สรุป รายงาน เผยแพร่และเชิญเกียรติผู้ให้การสนับสนุนเงินทุน
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานผู้รับผิดชอบ รายงานผลการประเมินต่อผู้มีอำนาจ
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) มีการส่งเสริมให้บุคลากรภายในสถานศึกษา จัดทำนวัตกรรม หรืองานวิจัยมากยิ่งขึ้น ปรับวิธีการดำเนินงานในการจัดหาแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุน

กระบวนการ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) วางแผนการจัดแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เพียงพอ ส่งเสริมให้ครูและผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา วางแผนในการจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุน
2. ดำเนินการตามแผน (D) จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้ จัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนจากภาคเอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ตรวจสอบประเมินผล (C) กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดหาแหล่งความรู้และแหล่งเงินทุน ออกแบบการประเมินผล การเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลและรายงานผล
4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) พัฒนาเครื่องมือในการประเมินผล รวบรวมสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ เผยแพร่ต่อสาธารณชน

งบประมาณ

1. วางแผนการปฏิบัติงาน (P) วิเคราะห์แผนกลยุทธ์ จัดทำแผนของงบประมาณสนับสนุน วิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของแผนงาน โครงการ จัดทำแผนงบประมาณตามแผนงาน โครงการ ให้มีความเชื่อมโยงกับผลลัพธ์
2. ดำเนินการตามแผน (D) จัดส่งแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อขอใช้งบประมาณ เบิกจ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการประจำปี อนุมัติการใช้งบประมาณดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล และรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณ

3. ตรวจสอบประเมินผล (C) จัดระบบติดตาม ตรวจสอบประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ จัดให้มีการรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง

4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (A) ปรับปรุงระบบวิธีการติดตาม ตรวจสอบประเมินผล และรายงานผลเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณทุก 6 เดือน

6. การยืนยันผล

การยืนยันผล เป็นขั้นตอนของการประเมินผลคุณภาพการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลที่ได้รับกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ของรูปแบบการพัฒนาการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นมาตรฐานการดำเนินงานที่มีคุณภาพต่อไป สำหรับกระบวนการในการประเมินผลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการประเมินผลแบบ 360 องศา ซึ่งกระบวนการในการประเมินต้องใช้ข้อมูลจากหลายฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูผู้สอน กลุ่มนักเรียน ชุมชน ผู้ปกครองที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ขณะเดียวกันก็ใช้รูปแบบการประเมินของ Scriven มาประเมินความก้าวหน้าในระหว่างดำเนินการ (Formative Evaluation) เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงให้ดีขึ้น และการประเมินผลสรุปรวมเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินงาน (Summative Evaluation) เพื่อศึกษาคุณภาพและจุดเด่นของการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังนำรูปแบบการประเมินตามสภาพจริง (Authentic) ของการดำเนินงานมาบูรณาการใช้ในกระบวนการประเมินด้วย เพื่อต้องการข้อมูลที่หลากหลายประกอบการตัดสินใจในการกำหนดคุณภาพมาตรฐานการดำเนินงาน เป็นการยืนยันผล ความเชื่อถือของกระบวนการประเมิน ต่อรูปแบบการดำเนินงานที่กำหนดไว้ว่า สามารถส่งเสริมคุณภาพการศึกษาได้จริง และกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงานได้

7. การกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน

ในขั้นตอนนี้ เมื่อผลการประเมินยืนยันว่า รูปแบบการพัฒนาการดำเนินงานมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ก็สามารถนำรูปแบบนี้กำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา โดยใช้กระบวนการดำเนินงาน PDCA (Plan – Do – Check – Act)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา และการพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยสรุปผล การวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

5.1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

5.1.1.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

5.1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ดำเนินการ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group)

5.1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

1) ประชากร คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 14 สถาบันการศึกษา จำแนกเป็นผู้บริหาร 70 คน ครูผู้สอน จำนวน 1,013 คน รวมทั้งสิ้น 1,083 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ปีการศึกษา 2546 ใน 14 สถาบันการศึกษา ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) เพื่อให้ครอบคลุมเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของจำนวนประชากรในแต่ละสถาบันการศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารเมื่อเทียบสัดส่วนแล้ว ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างสถาบันการศึกษาละ 1 คน ซึ่งรวมกันน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ปรับกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารจาก 21 คน เป็น 28 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนที่ใช้จริง จำนวน 327 คน

2. การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

1) ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารองค์การ และด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

(1) ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา การบริหารทรัพยากรบุคคล และการบริหารองค์การ

(2) ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารจัดการอาชีวศึกษา และการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการบริหารการศึกษา การบริหารทรัพยากรบุคคล และการบริหารองค์การ จำนวน 5 คน และด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 54 ข้อ จำแนกตามมาตรฐาน ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน จำนวน 14 ข้อ มาตรฐานด้านกระบวนการ จำนวน 22 ข้อ และมาตรฐานด้านปัจจัย จำนวน 18 ข้อ

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอนหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 และถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 14 สถาบัน การศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับสถานศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 เพื่อส่งแบบสอบถาม จำนวน 327 ชุด และขอความร่วมมือในการตอบพร้อมทั้งเก็บแบบสอบถาม คืนด้วยตนเอง

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2546 ถึงเดือนธันวาคม 2546 คิดตาม เก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนได้จำนวน 304 ชุด เป็นแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ ทั้งหมด 304 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.97

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาจำนวนและค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบัน การอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอเป็นภาพรวม 3 ด้าน ภาพรวมรายด้าน ภาพรวม 12 มาตรฐาน รายตัวบ่งชี้และภาพรวม เสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.1.6 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

ในการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้นำวิธีการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) มาพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพการดำเนินงาน ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ในขั้นตอนที่ 1 โดยคัดเลือกมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำสุด มาพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ตามข้อตกลงของการวิจัย ซึ่งมาตรฐานที่ 7 มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ต่ำสุดเท่ากับ 2.99 ในจำนวนทั้งหมด 12 มาตรฐาน ผู้วิจัยจึงนำมาตรฐานที่ 7 มาดำเนินการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

2. ดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

3. นำรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7 เสนอให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในการปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

4. นำรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ที่ปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ไปดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา มาตรฐานที่ 7

5. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยถอดเทปข้อมูลการสนทนา และทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

5.1.7.1 สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 สรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ภาพรวม พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านปัจจัย ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

2. การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 เป็นรายด้าน

ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน พบว่า มีการดำเนินงานในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิงวิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิต อันส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านกระบวนการ พบว่า มีการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษา มีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการจัดอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านปัจจัย พบว่า มีการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษา มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 10 ผู้สอนและ

บุคลากรของสถานศึกษา มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอน การปฏิบัติหน้าที่และพัฒนาตนเองให้ทันต่อเทคโนโลยี ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือมาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบในการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

3. การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 เป็นรายมาตรฐาน พบว่า มีการดำเนินงานในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐาน ที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

5.1.7.2 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา พบว่า

1. รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการ การกำหนดโอกาสในการพัฒนา วิเคราะห์ระบุสาเหตุในการพัฒนา กำหนดแนวทางการพัฒนา การปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด การยืนยันผล และการกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน
2. รูปแบบได้นำแนวคิดจากวงจรการบริหารคุณภาพ โดยมีพื้นฐานมาจากวงจร PDCA ของ Deming
3. เน้นการมีส่วนร่วม โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ชุมชน และท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น จึงดำเนินการในรูปของคณะกรรมการที่มีผู้เกี่ยวข้อง จากบุคคลหลายฝ่าย เข้ามาร่วมดำเนินการในทุกขั้นตอนของการพัฒนา
4. ใช้การประเมินผลแบบ 360 องศา ซึ่งเป็นการประเมินผลที่ครบวงจร โดยอาศัยผู้ที่เกี่ยวข้องและรู้เห็นการปฏิบัติงานของบุคคลต่างๆ ตามตำแหน่งเป้าหมาย เป็นการประเมินที่ต้องอาศัยข้อสารสนเทศของข้อมูลย้อนกลับจากผู้ประเมินที่หลากหลายรอบด้าน จึงทำให้ผลการประเมิน

มีความยุติธรรม มีคุณค่า และมีความน่าเชื่อถือ เพราะทุกคนในองค์กรรู้ว่าได้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของทำให้ช่วยลดอคติของการประเมินลงได้

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 จำนวน 12 มาตรฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษา และผู้เรียน จำนวน 3 มาตรฐาน มาตรฐานด้านกระบวนการ จำนวน 5 มาตรฐาน และมาตรฐานด้านปัจจัย จำนวน 4 มาตรฐาน อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.2.1 การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 โดยภาพรวม พบว่า การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก มีจำนวน 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 3, 5 และ 9 มาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดคือ มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน รองลงมาคือ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และมาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง ตามลำดับ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิบูล สีหาพงษ์ (2546 : 25) กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สถานศึกษาจะต้องมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นเป็นกันเอง มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และมีการปลูกฝังค่านิยม ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพของสังคม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ เป็นคนดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข จึงเป็นความจำเป็นที่สถานศึกษา จะต้องช่วยกันสร้าง และพัฒนาให้เกิดขึ้นจนเป็นวัฒนธรรมสถานศึกษาที่น่าชื่นชมยินดี โดยผู้บริหารและบุคลากร ในสถานศึกษาทุกคน และสอดคล้องกับพิพัฒน์ ภัทรพงษ์สิทธิ์ (2535) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ พบว่า มีผู้บริหารมีพฤติกรรมการปฏิบัติงาน 6 ด้านอยู่ในระดับมาก คือ การบริหารอาคารสถานที่เป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานธุรการ การเงินและพัสดุ การบริหารกิจกรรมนักเรียน การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการบริหารงานวิชาการตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาส่วนมาก ให้ความสำคัญการบริหารงานด้านอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษาเป็นอันดับแรก เพราะคิดว่าความกว้างใหญ่ของสถานที่เป็นจุดเด่นของสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมของนักเรียน เนื่องจากสังคมไทย

ยึดมั่นในหลักของพุทธศาสนา สอนคนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม จึงให้ความสำคัญด้านวิชาการน้อยกว่าด้านอื่นๆ ทำให้คุณภาพด้านวิชาการของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนด้านการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญมากขึ้นในวิชาชีพ ถือเป็นเรื่องส่วนตัวของบุคลากรเอง

ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการติดตามและประเมินผลการทำงานโครงการปฏิรูปการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการของ รัตนา แสงบัวเผื่อน (2545 : 25-26) ในการศึกษาสภาพการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมในโครงการ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการปฏิรูปการเรียนรู้ของหน่วยงานระดับนโยบาย กรม และสถานศึกษา พบว่า การดำเนินโครงการตามแผนปฏิรูปการเรียนรู้ในระยะ 2 ปี โดยภาพรวม ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับดำเนินงานได้ร้อยละ 60-70 เทียบกับแผนที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละประเด็นที่ศึกษา พบว่า เกือบทุกประเด็นทั้งโดยภาพรวมและรายสังกัด ดำเนินงานได้ร้อยละ 60-79 ยกเว้นด้านการวิจัยเพียงประเด็นเดียวที่ดำเนินงานได้เพียงร้อยละ 40-59 และยังพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามากกว่าครึ่งคือ 5 ใน 9 สังกัด ใช้การวิจัยมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อย และครูผู้สอนทุกสังกัดก็ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้อยู่ในอันดับท้ายคือ 7 ใน 9 สังกัด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย ไม่ได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาความรู้ความสามารถจากผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ และผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้เป็นผู้สร้างองค์ความรู้ จึงควรสร้างความตระหนักและส่งเสริมให้ใช้การวิจัยเป็นพื้นฐานของการพัฒนาให้มากยิ่งขึ้น

5.2.2 การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 โดยพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน พบว่า มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับไชยยันต์ เจริญ (2543) ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น พบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น มีการปฏิบัติงานในด้านการสอนที่สอดคล้องเนื้อหาจริยธรรมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับตามมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (2545 : 5) ได้บัญญัติไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 มีการดำเนินงานตามปณิธานและภารกิจของการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบัน ให้มีมาตรฐานการศึกษาตามที่ต้องการให้เกิดขึ้น เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาที่ทำให้เกิดความมั่นใจว่าได้ผลผลิตของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามข้อกำหนดของมาตรฐานการอาชีวศึกษา และเป็นไปตามหลักการ และนโยบายของการปฏิรูปการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2546 : 3) โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นที่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนแล้วคิดเป็น ทำเป็น เรียนแล้วคิดดีทำดี เรียนแล้วอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้ และเรียนแล้วสามารถไปสู่จุดหมายแห่งชีวิตได้

ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะพื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนาตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันการอาชีวศึกษาบางแห่ง ยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินงานด้านต่างๆ เช่น การประเมินมาตรฐานวิชาชีพของสาขาที่เรียนในแต่ละระดับ การประเมินความสามารถของผู้เรียนจากอาจารย์ผู้สอนรายวิชา รายงานสรุปผลโครงการต่างๆ ของนักเรียน และการประเมินผลงานหรือชิ้นงานที่นักเรียนนักศึกษาจัดทำขึ้นด้วยตนเอง

2. ด้านกระบวนการ พบว่า มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตามสภาพจริง การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของแนวการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 (2546 : 12) มาตรา 24 (3) ที่กำหนดให้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี และนโยบาย การปฏิรูป การอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546 : 26-27) ที่มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้จากเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ (Self-learning/E-learning) โดยการปรับบทบาท 5 ประการ คือ 1.) ได้คิดเอง ทำเอง ปฏิบัติเอง และสร้างความรู้ด้วยตนเอง จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย 2.) มีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรม และวิธีการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข 3.) มีส่วนร่วมในการประเมินผล 4.) เน้นกระบวนการคิด และการปฏิบัติจริง นำไปใช้ประโยชน์ได้ และ 5.) เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน โดยผู้เรียน ครู และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และสอดคล้องกับปิยะดา แสนสุข (2543) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

เขตพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า การปฏิบัติตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนในด้านโรงเรียน จัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ในภาพรวมมีการปฏิบัติในระดับมาก

ส่วนมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ อุทิศ ไชยศรีสุทธิ์ (2543) ได้ศึกษาสภาพ การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษา ด้านกระบวนการบริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาล นครขอนแก่น พบว่า การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านกระบวนการ บริหาร มีปัญหาอุปสรรคด้านทรัพยากรการบริหาร คือ ขาดครู และบุคลากร ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ขาดงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมทางด้านวิชาการ และสอดคล้องกับผลการศึกษา สุรวุฒ ฒ ระนอง (2546 : 130) ได้ศึกษาปัจจัยระดับครูผู้สอนและ ปัจจัยระดับผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของครู ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีการทำวิจัยในชั้นเรียนและนำผลที่ได้มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนยังไม่เข้าใจแนวคิดการทำวิจัย ในชั้นเรียน ขาดความตระหนัก ขาดแรงจูงใจและยังไม่เห็นคุณค่า คุณประโยชน์ที่ชัดเจน จึงไม่ยอมทำ และคิดว่าการวิจัยเป็นกระบวนการ ที่มีความยุ่งยาก สลับซับซ้อน และต้องใช้เวลายาวนาน หากจะ ทำให้สำเร็จต้องทุ่มเทกำลังความคิด สติปัญญา กำลังใจ กำลังทรัพย์ และเวลา จึงขาดความเชื่อมั่น ในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จได้

3. ด้านปัจจัย พบว่า การดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 9 การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก คือ สถานศึกษามีการจัด สภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติจริง รวมถึง ความปลอดภัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยะดา แสนสุข (2543 : 98) ได้ศึกษาการประเมิน การบริหารตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัย การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมทางวิชาการ เน้นแนว บริการสุขภาพและโภชนาการ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน ในภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กฤษณา เสนาวงษ์ (2544) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาใน 5 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับความประทับใจในสถานศึกษา สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับบรรยากาศ ในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับ

บรรยากาศในการบริหารและสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ สุรวุฒ ฌ ระนอง (2546 : 129) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยระดับครูผู้สอน และปัจจัยระดับผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาของครูผู้สอน และผู้บริหารในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการจัดสถานที่ได้ร่มรื่นสวยงาม มีความพร้อม ในการจัดการศึกษา มีจำนวนห้องเรียน ห้องน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน มีเครื่องมือและโรงฝึกงานที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคุณภาพ ส่วนมาตรฐาน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบในการประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา ซึ่งมีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรวุฒ ฌ ระนอง (2546 : 134) ได้ศึกษาผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีผลการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ในภาพรวมอยู่ในระดับขั้นต่ำที่ยอมรับได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษา แต่ละสถานศึกษา มีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นวิธีการใหม่ในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของการศึกษาอย่างเป็นระบบ เป็นลักษณะของการประกันคุณภาพของกระบวนการบริหารและการให้บริการทางการศึกษาทั้งระบบ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกิดความมั่นใจในคุณภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานที่จัดการศึกษาโดยตรง คือ โรงเรียนหรือสถานศึกษาและคุณภาพของผลผลิต คือผู้ที่เรียนจบการศึกษา เน้นการกำกับควบคุม การดำเนินงานทุกขั้นตอน มีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่สถานศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญ ในเรื่องคุณภาพและนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

5.2.3 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา

รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้ เป็นเพราะขั้นตอนของ รูปแบบการดำเนินงานที่กำหนด ได้แก่ ขั้นการแต่งตั้งคณะกรรมการ เป็นการส่งเสริมให้บุคลากรทุกฝ่าย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน กำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตาม ประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษาในรูปของคณะกรรมการ เพื่อช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ร่วมตัดสินใจและร่วมรับผิดชอบในการผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ และเป็นไปตามความต้องการ

ของสังคม สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) ซึ่งเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่ว่าสถานศึกษาจะต้องมีการกำหนดภารกิจและมีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รูปแบบการตัดสินใจ ใช้การกระจายอำนาจ และอาศัยความร่วมมือของครู ผู้ปกครองและนักเรียน ทำให้ทุกฝ่ายมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่ในฐานะหุ้นส่วนของสถานศึกษา ดังนั้น ในการดำเนินงานของสถานศึกษา จึงเป็นความร่วมมือในลักษณะของการทำงานเป็นทีม เปิดเผยและมีข้อตกลงร่วมกัน ขึ้นการกำหนดโอกาสในการพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นสนับสนุนถึงกระบวนการ ในการสำรวจศึกษาสภาพปัจจุบัน ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและทรัพยากรต่างๆ จนกระทั่งได้ข้อค้นพบสาเหตุของปัญหาที่จะนำมากำหนดโอกาสในการพัฒนา ขึ้นการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบที่กำหนดให้มีการใช้วงจร PDCA ในขั้นตอนย่อยของขั้นตอนการปฏิบัติ เนื่องจากปัจจัยหลักของความสำเร็จในการปฏิบัติงานประกอบด้วย คน/บุคลากร กระบวนการ และงบประมาณ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ หากได้มีการวางแผนและมีการบริหารจัดการที่ดี การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนขั้นตอนการยืนยันผลถือเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในกระบวนการของการพัฒนาทุกรูปแบบที่จะต้องมีการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศา เป็นการประเมินที่ครบวงจร และยังประเมินผลในระหว่างดำเนินงาน (Formative Evaluation) และประเมินผลสรุปรวม เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงาน (Summative Evaluation) เป็นกระบวนการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลที่ได้รับกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการนำรูปแบบการประเมินที่หลากหลายมาบูรณาการใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพสามารถใช้ในการตัดสินใจได้อย่างมั่นใจ เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นมาตรฐานคุณภาพการดำเนินงาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยการพัฒนาแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 ภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 แต่ละแห่งมีการดำเนินการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนดไว้สอดคล้องกัน เนื่องจากยังไม่มีเอกภาพและทิศทางในการดำเนินงานเป็นไปในแนวเดียวกัน ขาดความพร้อมทางด้านบุคลากรและงบประมาณ รวมทั้งทรัพยากรและสภาพพื้นที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในการเพิ่มพูนให้มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัย การจัดทำ

นวัตกรรมและการนำเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา

2. ควรมีการปรับปรุงมาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพของแต่ละมาตรฐานให้สอดคล้องสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ และสอดคล้องกับนโยบายแผนยุทธศาสตร์ การปฏิรูประบบการอาชีวศึกษาและการนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้

3. รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการอาชีวศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาทั่วประเทศได้ แต่ต้องทำการศึกษาสภาพปัจจุบันของแต่ละพื้นที่ก่อนเพื่อทราบปัญหาและสาเหตุที่จะใช้ในการพัฒนาการดำเนินงาน เพราะข้อจำกัดด้านทรัพยากรของแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษาทุกแห่ง เพื่อทราบสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปพัฒนามาตรฐานคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้การศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2545.
- กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. รายงานประจำปี 60 ปี อาชีวศึกษาวิวัฒน์.
อีดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. แนวคิดและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. คู่มือปฏิบัติการโครงการนำร่องปฏิรูปการศึกษา ฉบับที่ 2.
กรุงเทพฯ : กรมการศาสนา.
- กฤษณา เสนาวงษ์. 2544. “ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา
สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- โกศล ภูงามเงิน. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาของ
ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์.” วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เข้มทอง สิริแสงเลิศ. 2540. “การวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คงสี สนทอง. 2536. “การประเมินคุณลักษณะและพฤติกรรมกรรมการบริหารงานและขวัญกำลังใจ
ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาที่ฝึกเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สำนักงาน
การประถมศึกษาอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จำเนียร ภูงามเงิน. 2541. “ศึกษาระดับการปฏิบัติหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา
พ.ศ. 2537 ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด
ปีการศึกษา 2540.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไชยยันต์ เจตินัย. 2543. “การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนใน
โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ดำรง บุญยี่น. 2542. ชุดฝึกอบรม ISO 9002. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี.
 ทิศนา แวมมณี. 2545. ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
 พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพร อายุวัฒน์. 2546. “การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานคุณภาพ
 การศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.”
 รายงานการวิจัย กระทรวงศึกษาธิการ.
- นงนุช สุภาวัฒน์พันธ์. 2542. “การพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการประยุกต์
 ใช้มาตรฐาน ISO 9000 สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดขอนแก่น.”
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นาคยา ปิลาทนานนท์. 2543. ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา.
 กรุงเทพฯ : กุรุสภา.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประจวบ นอกสันเทียะ. 2538. “การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์
 มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
 การประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 บริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประพันธ์ แน่นอุดร. 2536. “การประเมินการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประสงค์ อวีโรชนกุล. 2535. “พฤติกรรมการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูที่สัมพันธ์
 กับผลการปฏิบัติงานด้านวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
 ประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาการ
 บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประสพ ขอดเมชัย. 2541. “การศึกษาการปฏิบัติงานตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ด้านหลักสูตร
 และกระบวนการเรียนการสอน ของกระทรวงศึกษาธิการ ของครูในเขตการศึกษา 9.”
 รายงานการวิจัย สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร.
- ปิยะดา แสนสุข. 2543. “การประเมินการบริหารตามมาตรฐานการบริหารในโรงเรียนขยาย
 โอกาสทางการศึกษาในเขตพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พวงศักดิ์ จันทร์สุรินทร์. 2546. กระบวนทัศน์ใหม่ของการอาชีวศึกษา กลุ่มประชาสัมพันธ์
 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. อุดรธานี.

- พิพัฒน์ ภัทรพงษ์สิทธิ์. 2535. “การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการบริหารระหว่างการคาดหวังกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภาณี วงษ์เอก. 2536. **วิธีการศึกษาแบบการจัดสนทนากลุ่ม.** ตำราประกอบการสอนและวิจัย การศึกษาเชิงคุณภาพ เทคนิคการวิจัยภาคสนาม นครปฐม : โครงการเผยแพร่ข่าวสารและ การศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รสริน ปิตินันท์. 2535. “การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- รัตนา แสงบัวเดือน. 2545. “2 ปีกับการปฏิรูปการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ.” วารสารวิชาการ. 5(9) : 25 - 26.
- ล้วน สายยศ อังศณา สายยศ. 2536. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม วิชาการ.
- วันชัย ศิริชนะ. 2536. “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับ สถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา แสงงาม. 2543. “รูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดปัตตานี.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วารินทร์ สิ้นสูงสุด วันทิพย์ สิ้นสูงสุด. 2542. **ระบบบริหารคุณภาพการศึกษา.** กรุงเทพฯ : สยามมิตรการพิมพ์.
- วิชา ทรวงแสง. 2538. “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวรรณกรรมไทย ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยในวิทยาลัยครู.” ปรินญาณิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. “ทำอย่างไรเมื่อโรงเรียนต้องบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน.” วารสารวิชาการ. 6(5) : 20 – 21.
- สถาน มาดัยภูธร. 2542. “ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการพัฒนาในการปฏิบัติงาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัด ขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 2545. ระบบการประกันคุณภาพภายใน. อัดสำเนา.
- สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ. 2545. ระบบการประกันคุณภาพภายใน. อัดสำเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541. การประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 3 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539. ระบบประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541. การประกันคุณภาพการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546. หลักการ ทฤษฎีและนโยบายการปฏิรูปอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. “เส้นทางปฏิรูปการศึกษาไทย” วารสารวิทยาจารย์. 98(4) : 7-8.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. มาตรฐานการศึกษาเพื่อประเมินคุณภาพภายนอกระดับขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : พรินทวานกราฟฟิค.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2542. รายงานการวิเคราะห์เพื่อปฏิรูปการศึกษา. เดือนตุลาคมพิมพ์สมพร แมลงกู่. 2541. “การพัฒนารูปแบบเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. 2540. “การปรับปรุงคุณภาพการทำงานอย่างต่อเนื่อง” สารพัฒนาหลักสูตร. กรมวิชาการ. (มกราคม-มีนาคม 2540) : 79.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. 2541. “การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา.” วารสารข้าราชการครู. 18(3) : 31-32.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2544. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้า พรินติ้ง จำกัด.
- สุรวุฒ ณะ ระนอง. 2546. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- สิริเพ็ญ เสาร์จมณี. 2545. “การรับรู้ของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู.”
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เสกสรร สายสีเสด. 2544. “การพัฒนารูปแบบระบบการเรียนการสอน โดยใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู สำหรับสถาบันราชภัฏ.” รายงานการวิจัย สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- แสน สมนึก. 2538. “การพัฒนารูปแบบการนิเทศทางไกลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการนิเทศภายใน ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุรุบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนันต์ สาสุนทร. 2542. “ปัญหาการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียน.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัมพร ดีมา. 2542. “การศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทิศ ไชยศรีสิทธิ์. 2543. “การศึกษาสภาพการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษา ด้านกระบวนการบริหารในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ ปรินญาณิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อำนวยการ เดชศรี. 2541. “การพัฒนาคูณภาพการศึกษาในระดับสถานศึกษา.” วารสารข้าราชการครู. 18(3) : 31-32.
- Bryman, A. 2001. Social Research Methods. New York : Oxford University Press, Inc.
- Thomas, L.G. 2000. Moderating Focus Group. California ; Sage Publications, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือราชการ

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายสุเทพ วิทยาพันธ์ รหัสประจำตัว 45063404 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบ การดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2 (PERFORMANCE MODEL DEVELOPMENT ON EDUCATIONAL QUALITY IMPROVEMENT ON INSTITUTIONAL STANDARD IN BANGKOK AREA 2 VOCATIONAL INSTITUTE)" โดยมี รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2546

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ ร้อยเอก วีระเชษฐ ชันเงิน)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศช 0524.04 1396

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพไทรน้อย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการ
อาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต
ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกา
สนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1397

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1395

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจตุรพักตรพิมาน เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการ
อาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต
ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ หิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ นิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาดมมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกาญจนาภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการ
อาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต
ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นาชนรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษารธนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาเขตสุพรรณ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ ทิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิตจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04 / 1399

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 พฤศจิกายน 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร 2" และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ แล้วเมื่อ วันที่ 30 กันยายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้ นายสุเทพ ธิยาพันธ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3264325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ นายยุทธชัย อุดมา

ด้วย นายสุเทพ วิทยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
 อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการ
 วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของ
 สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ วิทยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม
 (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วม
 สนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร
 ไหวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ เลขาธิการคุรุสภา (ดร.จักรพรรดิ วัฒนา)

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการ
วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของ
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม
(Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วม
สนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร
โหวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาชีพศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของ สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร โวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคูคต (นายชาญเวช บุญประเดิม)

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร ไหวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ คีษานีเทศก์ฯ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (นางสมจิตร รัตนฤทัย)

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร ไวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานสถาบันและสถานศึกษา สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
(ดร.คมสร วงษ์รักษา)

ด้วย นายสุเทพ รียาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ รียาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร โถงหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขออนุญาตเชิญข้าราชการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษามาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณา ผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขออนุญาตเชิญศึกษานิเทศก์ฯ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา และวิชาชีพ (นางสมจิตร รัตนฤทัย) และหัวหน้ากลุ่มมาตรฐานสถาบันและสถานศึกษา สำนักมาตรฐานการ อาชีวศึกษาและวิชาชีพ (ดร.คมสร วงษ์รักษา) เข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร ไหวหาร ชั้น 3 อาคาร หอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ข้าราชการดังกล่าวเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ในวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการ รองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ รศ.ดร.พงศ์ ทรดาล

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการ
วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของ
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม
(Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วม
สนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร
โหวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา (นางสาวสุเมศ อิมแก้ว)

ด้วย นายสุเทพ วิทยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของ สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ วิทยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร โวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/0442

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (นางพรศรี จิมแก้ว)

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทรโวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการรองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/0442

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขออนุญาตเชิญข้าราชการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน เลขาธิการคุรุสภา (ดร.จักรพรรดิ วัฒนา)

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณา ผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขออนุญาตเชิญผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงาน เลขาธิการคุรุสภา (นางพรศรี ฉิมแก้ว) เข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทรโวหาร ชั้น 3 อาคาร หอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ข้าราชการดังกล่าวเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ในวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รักษาการ รองคณบดี

กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0537

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียนเชิญ ดร.วิชัย รวิพันธ์

ด้วย นายสุเทพ รวิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการ
วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของ
สถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ รวิพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม
(Focus Group) เพื่อพิจารณาผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเชิญท่านเข้าร่วม
สนทนากลุ่มในฐานะผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร
โหวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 0537

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขออนุญาตเชิญบุคลากรเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน ผู้อำนวยการฝ่ายผลิตบริษัท Philips Semiconductors (Thailand)

ด้วย นายสุเทพ ธิยาพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2” และนายสุเทพ ธิยาพันธ์ จะจัดประชุมในลักษณะสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อพิจารณา ผลการวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขออนุญาตเชิญ ดร.วิชัย รวิพันธ์ เข้าร่วมสนทนากลุ่มในฐานะ ผู้เชี่ยวชาญ ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30-12.00 น. ณ ห้องประชุมศรีสุนทร โวหาร ชั้น 3 อาคาร หอประชุม คุรุสภา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้บุคลากรดังกล่าวเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ในวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

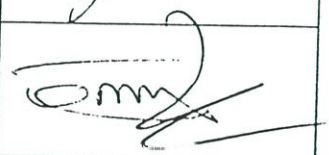
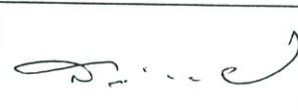

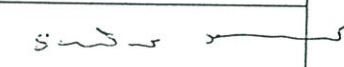

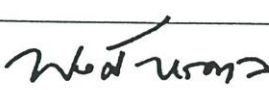

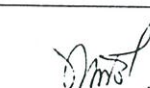
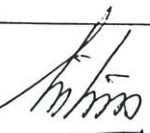
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2326-4325

โทรสาร. 0-2326-4325

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มการวิจัย (Focus Group)
เรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา
ของสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2
วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 09.30 – 12.00 น.
ณ ห้องประชุมศรีสุนทร ไหวหาร ชั้น 3 อาคารหอประชุมคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1	นายยุทธชัย อุดมา	อดีตเลขาธิการคุรุสภา	
2	ดร.จักรพรรดิ วัฒนา	เลขาธิการคุรุสภา	
3	ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์	อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	
4	นายชาญเวช บุญประเคิม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคคูสิต ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร 2	
5	นางสมจิตร รัตนฤทัย	ศึกษานิเทศก์ 9 สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษา และวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	
6	ดร.คมสร วงษ์รักษา	หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานสถาบันและสถานศึกษา สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	
7	รศ.ดร.พงศ์ หรดาด	รองศาสตราจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	
8	นางสาวสุเมศ อิ่มแก้ว	ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	
9	นางพรศรี ฉิมแก้ว	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	
10	ดร.วิชัย รวิพันธ์	Section Manger ฝ่ายผลิต บริษัท Philips Semiconductors (Thailand)	

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร 2

- คำชี้แจง
1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร 2
 2. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับหาข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ และด้านส่วนตัวของผู้ตอบแต่ประการใด
 3. คำตอบที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาที่ยั่งยืน
 4. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา จำนวน 54 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1	มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน	จำนวน 14 ข้อ
ส่วนที่ 2	มาตรฐานด้านกระบวนการ	จำนวน 22 ข้อ
ส่วนที่ 3	มาตรฐานด้านปัจจัย	จำนวน 18 ข้อ
- ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและครูในสถานศึกษาของท่าน และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นายสุเทพ วิทยาพันธ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของสถาบันการอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร 2

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณารายการแต่ละข้อ แล้วตัดสินใจว่า ในสถาบันการศึกษาของท่านมีระดับ
การดำเนินงานตามมาตรฐานการอาชีวศึกษามากน้อยเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย ✓
ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	การดำเนินงานมากที่สุด
4	หมายถึง	การดำเนินงานมาก
3	หมายถึง	การดำเนินงานปานกลาง
2	หมายถึง	การดำเนินงานน้อย
1	หมายถึง	การดำเนินงานน้อยที่สุด

ข้อ ที่	สภาพการดำเนินงาน	ระดับการดำเนินงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
	มาตรฐานด้านผู้สำเร็จการศึกษาและผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เชิง วิชาการ มีทักษะในวิชาชีพ และทักษะชีวิตอัน ส่งผลต่อการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ						
1	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การสำเร็จ การศึกษา						
2	ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ (Competency Profile) ในสาขาที่เรียน						
3	ได้งานทำในสถานประกอบการ / ประกอบอาชีพอิสระ หรือศึกษาต่อภายใน 1 ปี						
4	ผู้ประกอบการ / หัวหน้าหน่วยงาน ที่รับผู้สำเร็จการ ศึกษา เข้าทำงานมีความพึงพอใจทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์						
	มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ในทักษะ พื้นฐาน ทักษะในการปฏิบัติงาน และพัฒนา ตนเองในวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม						

ข้อ ที่	สภาพการดำเนินงาน	ระดับการดำเนินงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
5	มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละหมวดวิชาตาม โครงสร้าง หลักสูตรของสาขาวิชาที่เรียนตามเกณฑ์ ที่กำหนด						
6	ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของสาขาวิชาที่ เรียนในแต่ละระดับ						
7	ประยุกต์ความรู้และทักษะต่างๆ ใช้ในการปฏิบัติงาน วิชาชีพได้อย่างเหมาะสม						
8	สามารถศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งใน และนอกสถานศึกษาด้วยตนเอง						
9	มีความรู้และทักษะในการใช้ภาษา และเทคโนโลยี สารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพ						
มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรักในอาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม							
10	มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความมีวินัยในการปฏิบัติงาน						
11	รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายและสามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้						
12	มีพฤติกรรมแสดงถึงความรัก ความภูมิใจ และมี จรรยาบรรณในวิชาชีพที่เรียน						
13	มีพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง และไม่เกี่ยวข้องกับสารเสพติด และอบายมุข						
14	มีส่วนร่วมในกิจกรรม / โครงการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในกิจการ / โครงการ พัฒนาชุมชน สืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ กิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษา						
มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานที่ 4 สถานศึกษามีการระดมทรัพยากร จัดระบบเครือข่ายในการจัดการอาชีวศึกษา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับสถานประกอบการ							

ข้อ ที่	สภาพการดำเนินงาน	ระดับการดำเนินงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
	ชุมชน แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อการสนับสนุน การจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ						
15	จัดผู้สอน และบุคลากรต่างๆ ได้ตรงกับคุณวุฒิและ ประสบการณ์.....						
16	จัดระบบความร่วมมือ ประสานงาน ระหว่างสถานศึกษา ภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษา ในการร่วมมือการจัด การศึกษาและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน.....						
17	จัดระบบความร่วมมือ ประสานงานกับสถานประกอบ การ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี และ ระบบปกติ.....						
18	จัดหาผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จากสถานประกอบการหน่วย งานต่างๆ ชุมชน และท้องถิ่นให้ความรู้ในสถานศึกษา.....						
19	จัดหาและจัดการแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้ง ภายในสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และ ท้องถิ่น.....						
	มาตรฐานที่ 5 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เน้นการฝึกปฏิบัติจริง เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง และมีการประเมินผลตาม สภาพจริง						
20	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้อง กับสาระ มาตรฐาน และตัวผู้เรียน.....						
21	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง.....						
22	ใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามศักยภาพของผู้เรียน.....						
23	กำหนดระบบการวัดผลและการประเมินผลของ สถานศึกษาให้สอดคล้องกับสมรรถนะทางวิชาชีพ ในแต่ละสาขาวิชา.....						

ข้อ ที่	สภาพการดำเนินงาน	ระดับการดำเนินงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
24	ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้						
	มาตรฐานที่ 6 สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ และเน้นการมีส่วนร่วม						
25	จัดระบบการบริหารงานสถานศึกษา ที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....						
26	จัดระบบบริหารงบประมาณที่มุ่งประสิทธิผล และมีระบบ ตรวจสอบได้						
27	จัดการบริหารบุคลากร มีการมอบหมายงานได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านปริมาณ และความสามารถ						
28	มีนโยบาย ปรัชญาและมาตรการในการจัดการอาชีวศึกษา ความเป็นเอกลักษณ์ทางวิชาชีพที่ชัดเจน						
29	มีการวางแผน ใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลงานอย่างสม่ำเสมอ						
	มาตรฐานที่ 7 สถานศึกษามีการส่งเสริมการทำงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ เผยแพร่สู่สาธารณชน และนำไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และประเทศ						
30	มีการจัดทำนวัตกรรม โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ งานประเมินผล และบทความทางวิชาการ						
31	เผยแพร่งานสู่สาธารณชน ทั้งในวงการธุรกิจอุตสาหกรรม และมีการนำผลงานมาใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และประเทศ						
32	มีการส่งเสริม สนับสนุน ในการพัฒนาผู้สอน บุคลากร และผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำนวัตกรรม						

ข้อ ที่	สภาพการดำเนินงาน	ระดับการดำเนินงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
33	โครงการ งานวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งาน ประเมินผลและบทความทางวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ จัดหาแหล่งความรู้ และแหล่งเงินทุน เพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนแก่บุคลากรในการทำนวัตกรรม โครงการ วิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยสถาบัน งานประเมินผล และ บทความทางวิชาการ						
	มาตรฐานที่ 8 สถานศึกษามีการบริการทางวิชาชีพ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และ มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต						
34	จัดกิจกรรม / โครงการ ส่งเสริมความรู้และทักษะทาง วิชาชีพ เพื่อการประกอบอาชีพ และการพัฒนาทาง เทคโนโลยี						
35	จัดกิจกรรม / โครงการ ที่ให้บริการแก่ชุมชนและ ท้องถิ่น						
36	ร่วมมือกับชุมชน และท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามประเพณีและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น						
	มาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานที่ 9 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติ รวมถึงความปลอดภัยของผู้เรียน						
37	จัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน พื้นที่ฝึก ปฏิบัติงาน เหมาะสมกับวิชาที่เรียน และการฝึก ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ใช้สอยอย่างสูงสุด						
38	จัดระบบความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ในห้องปฏิบัติการและโรงฝึกงาน						
39	จัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ อุปกรณ์ อย่างเพียงพอ และ เหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุด						

ข้อ ที่	สภาพการดำเนินงาน	ระดับการดำเนินงาน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
48	มีความร่วมมือกับสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน และท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตร						
49	มีการจัดหลักสูตรที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ตามความ ต้องการของผู้เรียน / สถานประกอบการ / หน่วยงาน / ชุมชน						
	มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดระบบในการ ประกันคุณภาพภายใน โดยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษา และสามารถ รองรับการประกันคุณภาพนอกเพื่อนำไปสู่การ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา						
50	มีระบบข้อมูลข่าวสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน						
51	มีมาตรฐานการอาชีวศึกษาระดับสถานศึกษา						
52	มีแผนพัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษาที่เกิดจากการ ร่วมมือของทุกฝ่าย						
53	มีการประเมินคุณภาพและจัดทำรายงานประจำปี เผยแพร่แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน						
54	นำผลการประเมินไปจัดทำข้อมูลทางแผนพัฒนา การศึกษาในปีต่อไป						

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นายสุเทพ ธิยาพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2502
สถานที่เกิด	37 หมู่ 3 ตำบลกะทูน อำเภอฟิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช
การศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์ จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต ปี พ.ศ.2529
รับราชการ	พ.ศ.2540 หัวหน้าฝ่ายการพัสดุ อาคาร สถานที่และ ยานพาหนะ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ.2542 หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบภายใน 2 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ.2544 หัวหน้าฝ่ายการเงิน ชพค.-ชพส. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ.2545 ผู้จัดการหอพักคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา พ.ศ.2546-ปัจจุบัน หัวหน้ากลุ่มบริการที่พัก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการ และสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.)